

İslami Reform İçin Manifesto

Edip Yüksel

çeviren: Tufan Karadere, Hasan Akçay
(www.islamicreform.org)

"İnsanlar! Rabbinizden size bir kanıt geldi ve üzerinize apaçık bir ışık indirdik." (4:174)

"...Düzeltildikten sonra yeryüzünde bozgunculuk yapmayın..." (7:85)

"Halklara bir uyarıdır. İlerlemek yahut geride kalmak dileyenleriniz için." (74:36-37).

Emevi ve Abbasi hanedanları zamanında din adamları tarafından uydurulan dinin etkisi Müslüman ülkelerde hala baskın durumda. Kuran'ın eksik, anlaşılamaz ve manevi bir rehber olamayacak kadar yetersiz olduğu fikri, dinsel kitapların ortaya çıkması için muazzam bir talep oluşturdu; ve sakallı sarıklı din adamları tarafından ciltlerce kitap ortaya çıkarıldı. İnsanlara bu kitapların Kuran'ı tamamlayacağı, açıklayacağı ve detaylandıracağı söylendi. Dolayısıyla bu din adamlarının ima ettiği aslında Allah'ın bilge ve kolay anlaşılır bir yazar olmadığı idi; mesajını açıkça ifade edemediği gibi; bir çok konuda, hatta bazı önemli manevi ilke ve uygulamaları içeren konularda bile rehberlik sağlamayı başaramadı. Bu tamamlayıcı kitaplar olmadan, Kuran bireylere dinde ancak sınırlı derecede yol gösterici olabilirdi. Hatta bazıları, işi sadece Kuran okumanın kişiyi yanlış yola götüreceğini ilan etmeye kadar götürdü. Sayısız *hadis* ve mezheb hukuku *şeriat* kitabı "sahih" yani güvenilir veya "hak" yani gerçek olarak etiketlendi. Böylece bu kitaplar pratikte Kuran'ın yerine geçmiş oldular. Kuran tek başına anlaşılabilir bir kitap değildi; insanların Kuran'ı anlayabilmek için profesyonel anlatıcılara, koleksiyonculara, editörlere ve söylenti ve spekülasyon ulemasına gereksinimi vardı. Bir çok insan Kuranı yorumlamak ve açıklamak için yazılmış ciltler dolusu kitap arasında kayboldu ve Kuran'ın kendisini çalışmak için zaman bulamadı. O zamanı bulan ayrıcalıklı azınlığın ise Kuran'ın anlamak için çok az şansları vardı, çünkü zihinleri insan yapımı dini talimatlarla zehirlenmiş, mantıkları "kutsal virüsler" olarak adlandırabileceğimiz çelişkili öğretiler tarafından yozlaştırılmıştı.

Din uleması, imamlar ve onların kör izleyicileri, Kuran'ın bulunduğu fiziksel ortama (üzerinde Kuran ayetlerinin yazılı olduğu deri veya kağıt parçalarına) azami derecede saygı göstermelerine rağmen Kuran'ın mesajına olan inanç ve saygılarını kaybettiler. Kuran ayetleri duvarlarda yüksek yerlere asıldı, dokunulacakları ya da ele alınacakları zaman abartılı saygılar sunuldu, ama aynı ayetler yol gösterici olarak nadiren başvuru kaynağı sayıldı. Muhammed'e yakıştırılan binlerce *hadis* oluşturduğu çelişkili ve karmakarışık labirentler içinde onların da kafaları karıştı ve mezheb kitaplarının saçma ayrıntıları arasında kayboldular. Kuran'a ara sıra atıfta buldukları zaman da, bu çoğu kez kötüye kullanma amacını taşıyordu. Kutsal savaşlar ilan edebilmek veya saldırganlığı haklı çıkarmak için ayetleri bağlamlarından koparıp slogan olarak kullanma gibi... İnsanları cahilliğin karanlığından çıkarıp özgürleştiren Kuran, Muhammed'in vefatından kısa bir süre sonra,

ayetleri ölümler için okunan, zihinsel veya fiziksel hastalıkları olanlar tarafından muska olarak taşınan, korkulması ve önünde eğililmesi gereken kağıttan bir puta dönüştürüldü.

Kuran, en çok okunan kitaplardan biri olarak kabul görmesine rağmen, milyonlarca müslüman Kuran'ı anlamının farkında olmadan okur. Ana dilleri Arapça olanlara bile anlayışlarına güvenmemeleri öğretilir. Kuran en çok okunan kitap olabilir, ama din adamlarının ortak çabalarıyla tarihteki en az anlaşılan ve en az uyulan popüler kitap haline getirilmiştir.

Kuran'ın ileriye götüren ve aydınlatan mesajından kitleler halinde geriye dönüş başladığında, Yahudilerin Mişna ve Gemarasının Arap versiyonu olan *hadis* ve *sünneti* reddedenler mürted (dinden dönen) olarak etiketlenerek *hadis* ve *sünnet* izleyicileri tarafından tehdit ve işkenceye maruz bırakıldılar, öldürüldüler. örneğin, müslüman tarihinin eleştirel bir yaklaşımla incelenmesi, Ebu Hanife'nin Emevi ve Abbasi hanedanları tarafından zulme uğrayan cesur bir tektanrıci (*hanif*) olduğunu ortaya çıkaracaktır. Yaşamı boyunca *hadisi* kabul etmemekle suçlanmasına rağmen, ölümünden sonra katiller onun artmakta olan saygınlığından yararlanarak onun adını taşıyan sünni bir mezheb üretmiştir.

İslamın Kökeni

Muhammed peygamberin ölümünden sonra şeytani bir gelişme oldu. Erkek din uleması, Kuran'ın öğretilerine doğrudan aykırı bir şekilde, dini yalnızca Allah'a özgülemek yerine onu aşağıdaki listedeki 'kutsal' ortakların bir ürünü haline dönüştürdüler:

- Allah +
- Muhammed +
- Muhammed'in arkadaşları +
- Muhammed'in arkadaşlarının arkadaşları +
- Mezheb kurucuları +
- Mezheblerin sonraki önderleri +
- Belli bir mezhebin ilk uleması +
- Belli bir mezhebin son uleması; vb, vb..

Bu ortaklık Muhammed'in sözleri sayılan *hadis*leri, Muhammed'in yaptıkları sayılan *sünneti*, bazı seçkin eski ulemanın ortaklaşa hükmü sayılan 'icma'yı ve onların her birine ait icthadlardan oluşan 'şeriat'ı üretti ve sonuçta Muhammed'in bu dünyadan ayrılışını izleyen yaklaşık otuz yıl içinde birbirine düşman bir sürü mezheb ortaya çıkardı ([6:159](#); [23:52-56](#)). Ortaçağa ait Arap/Hristiyan/Yahudi kültürlerinin bu bileşkesi, son peygamberin iletmiş olduğu din guya bu imiş gibi, insanlara Allah'ın kuşkudan arınmış dini diye sunuldu. Oysa gerçekte Allah'ın insanlara seslenme aracı olarak Muhammed'e indirdiği son ve geçerli tek ileti Kuran idi; orada şöyle deniyordu:

"Onu sana Biz okuyacağız. Bizim okumamızı izle. Sonra onu açıklamak ta Bizim işimiz."
([75:18-19](#))

İslamın kutsal kitabının yorum ve çevirisi diye ortaya konan bilgisiz, hoşgörüsüz, kadın düşmanı, çağdışı ve hurafelere dayalı uygulamalar ne yazık ki yüzyıllarca katlanarak birikti. Şimdi artık o beşeri kuruntu ve gelenek katmanlarını ilahi kitabın sırtından koparıp atmanın ve Kuran'daki gerçek iletiyi insanlara yeniden tanıtmının zamanıdır. ([6:21](#); [7:29](#); [9:31](#); [16:52](#); [39:2,11,14](#); [40:14,65](#); [42:21](#); [45:17](#); [74:1-56](#); [98:5](#)).

Son derece zalim bir din devletinin güdümünde pek çok insan, İngilizce 'his' zamirine atfen İslam dediğimiz sistemi kurma işine soyundu. Allah'ın kitabına ekleme yapma veya ona katılma şansları yoktu ama *hadis* sayesinde bidatın, hurafenin, uydurmanın ve çarpıtmanın kapıları sonuna kadar açıldı. Buhara'dan bir adam çıkıp kulaktan dolma söylentileri Muhammed peygamberden iki yüz yılı aşkın bir süre sonra toplamaya başladığında dinsel hurafelere ve uydurmalara son derece uygun bir coğraya ve toplum yapısı vardı. O insanların kendileri ve ana babaları mezheb savaşlarına ve kıyımlara katılmışlardı. Dinsiz, Hristiyan ve Yahudi pek çok kişi kuşkulu nedenlerle İslama girmişti, ve onların çoğu, yeni dini özümsemeden, eski kültürünü ve dinden beklediğini İslama taşımayı yeğlemişti. Seçkinler kendi dini duruşlarını haklı gösterip kabul ettirmek amacıyla dini, kültürel ve politik görüşlerine ait uygulamaları bu yeni *hadis*, *sünnet*, tefsir ve fetva modası sayesinde bol bol pazarladılar. Ayrıca, esbab-ı nüzul (vahyin nedenleri) denen sayısız öyküler uydurdular; her ayetin neden indirildiğini açıklıyormuş gibi yapıp ilahi iletinin anlamını çarpıttılar ya da kapsamını daralttılar. Belli bir din, kültür, kabile, mezheb, tarikat ya da hükümdarı yüceltmek için kelimelerin anlamını ve bağlamını kaydıldılar. Erkek hepbanacılar, ruhbanlar ve kadın düşmanları bu yozlaştırma hareketini ustaca kullandılar. Muhammed'in sözleri ve edimleri

olarak kutsanan kulaktan dolma söylentiler ve onun ilah edinilen sahabelerinin adları bölüp parçalamada, kültürel eritmede, hattâ ticari tanıtımda güçlü birer araç ya da Truva Atı olarak kullanıldı. özetle, Kuran dışlandı; ilahi ileti fena halde çarpıtıldı.

Muhammed'e ait olduğu öne sürülen binlerce *hadis* onun ölümünden hemen sonra uydurulmaya başlandı, ikiyüz yıl sonra devşirildi, ve yüzyıllar sonra 'sahih' *hadisler* adı altında kitaplaştırıldı. *hadislerin* uydurulma amaçları şöyle sıralanabilir:

- bir mezhebin öğretilerini bir başkasına yeğlemek (abdesti bozan nedenler, yasak olan deniz ürünleri);
- isyancıları etkisiz kılmak için hükümdarın yetke ve uygulamalarını övmek ya da haklı göstermek (Mehdi ve Deccal);
- bir kabile ya da hanedanın çıkarlarını gözetmek (Kureyş kabilesini ve özellikle Muhammed'in sülalesini kayırma);
- cinsel istismarı ve kadın düşmanlığını haklı göstermek (Ayşe'nin yaşını küçük göstermek, kadınların namazına engel olmak);
- dehşet, baskı ve diktayı haklı göstermek (Ureyne ve Ukeyle halkından bazılarını işkenceden geçirmek, Medine'deki Yahudi halkı yok etmek, şiirle eleştiri yapan bir kadın ozanı öldürmek);
- ibadete ibadet, dindarlığa dindarlık eklemek (nafile namazlar);
- hurafeleri diriltmek (büyücülük yapmak, Kabe'nin yanındaki kara taşa tapınmak);
- bazı nesne ve edimleri yasaklamak (hayvan ve insan resmi yapmak, müzik aleti çalmak, satranç);
- Yahudi ve Hristiyanların inanç ve uygulamalarını İslama sokmak (taşla öldürmek, *sünnet* etmek, başörtüsünü dayatmak, inzivaya çekilmek, tesbih çekmek);
- İslamdan önceki Mekke'de yaygın olan inanç ve uygulamaları yeniden yaşama geçirmek (şefaât, kölelik, aşiret tutkusu, kadın düşmanlığı);
- halkı hoşlandıran öyküler uydurmak ('miraç'ta göklere çıkıp namaz pazarlığı yapmak);
- Muhammed'i tanrılaştırıp onu öteki peygamberlerin üstüne çıkarmak (ayın parçalanması dahil bir sürü mucize);
- tektanrıcılara karşı *hadis* kullanmak (yalnızca Kuran diyenleri suçlamak); ve hattâ
- bir çiftliğin ürünlerini tanıtmak (Ajwa bölgesinde yetişen hurmaların üstünlüğü) ...

Anılan bu amaçlara ek olarak Kuran'daki 'muğlak' veya 'anlamsız' kelime ve ifadeleri açıklamak, *hadis*lere aykırı ayetleri çarpıtıp uyarlamak, veya Kuran dışı eften püften bilgiler sunmak için de bir sürü *hadis* uyduruldu (örneğin: Sakar, [2:187](#); [8:35](#) ...)

İslam Değil İslam

Kuran'ı inceleyelim önce ve bir barış, iman ve yalnızca Allah'a teslimiyet düzeni olan İslamın esaslarını sayıp dökelim.

İslam:

- İslam özel isim değildir; kök olarak teslimiyet/barış anlamına gelir. İbrahim'le yeni bir aşamaya ulaşan (4:125; 22:78) ve tüm peygamberler ve elçiler tarafından iletilen ilahi sistem Allah tarafından bu kelimeyle tanımlanır (5:111; 10:72; 98:5).
- yalnızca Allah'a teslim olmaktır (2:112,131; 4:125; 6:71; 22:34; 40:66).
- yaratılışımızdaki sistemdir (30:30).
- doğa ile uyumlu evrensel ilkeler sistemidir (3:83; 33:30; 35:43).
- yalnızca öznel deneyimler değil nesnel kanıtları da ister (3:86; 2:111; 21:24; 74:30).
- bir savın doğruluğunu kabul etmek için kalabalıklara veya duygulara değil aklın ölçüsüne başvurmamızı bekler (17:36; 4:174; 8:42; 10:100; 11:17; 74:30-31).
- bilgi, eğitim, ve öğrenime önem verir (35:28; 4:162; 9:122; 22:54; 27:40; 29:44,49).
- insanın yeryüzündeki yaratılışını bilimsel olarak araştırmamızı öğütler (29:20).
- Allah ile insanın arasına din adamlarının ve şafaatçıların girmesini reddeder (2:48; 9:31-34).
- dinden çıkarılamayacak yasaklar (9:34; 2:41,79,174; 5:44; 9:9).
- bireyin özgür ve sorumlu davranmasını, ve yetkisiz yetkililere boyun eğmemesini savunur (6:164).
- her türlü inanç ve düşüncenin özgürce açıklanabilmesini savunur (2:256; 18:29; 10:99; 88:21-22).
- kamu işlerinde yöneticilerin seçilmesini ve toplu danışmayı gerekli görür (42:38; 5:12).
- yönetime bütün vatandaşların katılmasını sağlayan bir demokrasiyi önerir (58:11).
- rüşveti yasaklar; çıkar gruplarının ve şirketlerin yönetimde tekel olmasının önlenmesini öğütler (2:188).
- yönetici seçiminde ehliyet ve adalet ilkelerinin gözetilmesini emreder (4:58).
- herkes için adaleti savunur; ve hukuk sözkonusu olunca hiçbir ırkı, dini veya mezhebi kayırmaz (5:8).
- yönetim ya da bireylerce hakkı yenen herkese tazminat almak veya adaleti gerçekleştirmek için dilekçe ile şikayette bulunabilme hakkı tanır (4:148).
- sosyal yardım, ekonomik özgürlük ve zenginliğin paylaşılmasını teşvik eder (2:215, 59:7).
- her bireyin yaşama hakkına son derece saygı gösterir (5:32).
- bir toplumun niteliğinin kendisini oluşturan üyelerin niteliğine bağlı olduğunu ilke edinir (13:11).
- kişinin özel yaşamına saygı göstermemizi emreder (49:12).
- delillerle kanıtlanıncaya kadar her sanığı suçsuz sayar (49:12).
- tanıklık edecek kişileri olası tehditlerden korur (2:282).
- suçsuz kimseleri başkasının suçundan sorumlu tutmaz (53:38).
- kişilerin malvarlığını güvence altına alır (2:85,188; 4:29; ancak 24:29 ve 59:6-7'deki durumlar istisnadır).
- üretmeyen ekonomiden uzak durmamızı öğütler (2:275; 5:90; 3:130).
- yoksullara bakmamızı ve yardım etmemizi ister (6:141; 7:156).
- insanların ırk ve cins farklılığını bir avantaj olarak görmemizi ve Adem'in çocukları olarak birbirimize olan eşitliğimizi vurgular (49:13).
- kadınları erkekler gibi saygın kabul eder (3:195; 4:124; 16:97).
- bilincin önemini vurgular (5:90).
- bütün ulusları birbiriyle barış içinde yaşamaya çağırır (2:62; 2:135-136, 208).
- dünyayı bütün insanların evi sayar ve bir ülkeden diğer ülkeye göç etmeyi herkesin hakkı kabul eder (4:97-98).

- saldırganları güçle caydırıp barışı gerçekleştirmemizi ister ([60:8,9](#); [8:60](#)).
- 'altın kaplamalı bronz' kuralı, bağışlamanın teşvik edildiği hukukta suç, suçlu ve ceza arasında benzerlik kuralını izler ([42:20](#); [7:33](#)).
- hakkı yenenlere ve baskı görenlere arka çıkmamızı emreder ([4:75](#)).
- insanlara doğruluk ve güzel ahlakta yarışmayı öğütler ([16:90](#))
- insanları, barış, dürüstlük ve nezaket gibi iyi şeylere özendirip kötülükten caydırmaya çağırır ([3:110](#))
- ahlaki değer ölçülerinin yüksek tutulmasını ister ([25:63-76](#); [31:12-20](#); [23:1-11](#)).
- doğal çevreyle uyum içinde yaşamamızı emreder ([30:41](#)).
- Allah'ın onayladığı tek yasa/sistem'in islam olduğunu bildirir ([3:19,85](#)).

Sonuç olarak, İslam yani teslimiyet ve barış denen ilahi sistemin yerini almak üzere ulema tarafından *hadis*, *sünnet* ve mezheb kuralları üretilerek bizim Hislam dediğimiz bir din uydurulmuş durumda. öyle bir çarpıtma ki bunun derinliği ve genişliği insanın hayal gücüne dahi sığmaz. İşte Sünni ve Şii mezheb önderleri tarafından yapılan çarpıtmanın, en fazla saygı gören Sünni ve Şii kaynaklarında yer alan Kuran'a aykırı öğretilerin örneklerini içeren bir liste:

<i>hadis, sünnet, İcma, ve Şeriat gibi insan yapımı kaynaklara dayanan öğretiler</i>¹	Bu öğretilerin çeliştiği Kuran ayetleri, ve kaynakları hakkında kısa açıklama
<p>İslam (yani Hislam) dininden dönenlerin öldürülmesi farzdır. Ayrıca peygambere sözle saldıran veya hakaret edenlerin de öldürülmesi gerekir.</p> <p>Muhammed, kendisini eleştiren veya hakaret eden bir kadın şairi öldürmesi için geceleyin bir birlik göndermişti.</p> <p>"<i>la ilaha illa allah</i>" demedikleri sürece insanları öldürmek farzdır.</p>	<p>Muhammed bir zorba değildi. İslam, düşünce, din ve ifade özgürlüğünü teşvik eder. Müslümanlar, Allah'a hakaret edenlere karşı dahi şiddet kullanamazlar (2:256; 4:140; 10:99; 18:29; 88:21,22).</p> <p><i>hadis</i> tarihi hakkındaki eleştirel çalışmalar², <i>hadis</i> kitaplarında bulunan hoşgörüden yoksun öğretilerin köklerinin İslam'a döndüklerini iddia eden Yahudi ulemaya dayandığını gösterir. Niyetimiz yozlaşma için Yahudileri suçlamaktan çok, yozlaşmanın ortak kökenini göstermektir. Kurana göre, her birey seçimlerinden sorumlu tutulacaktır. Dolayısıyla Yargı Gün'ünde, hiçbir Müslüman Kuran'a ihanetinin sorumlusu olarak söylentiyi aktaran Yahudiyi göstererek kendini kurtarma şansına sahip değildir.</p> <p>Sünni ve Şii ulema bile <i>hadis</i> ve <i>sünnetin</i> üzerinde Yahudi öğretilerinin büyük bir etkisi olduğunu kabul eder. Bu etkiler <i>İsrailiyyat</i> olarak adlandırılır ve incelenip gözler önüne serilmesi için ciltlerce kitap yazılmıştır. Bununla birlikte, bu çabalarına rağmen bu öğretilerin bir çoğu onların zayıf ve tutarsız filtrelerinden geçebilmiştir. Şiddet dolu öğretilerin tek kaynağının yoz Yahudi öğretileri olduğunu iddia etmiyoruz, ama Yahudi etkisi tarihsel olarak belgelenmiş ana etkenlerden biridir..</p>

İşte, farklı görüşlere sahip veya farklı dinsel inançları seçenlere, Musa yoluyla Allah'a atfedilerek yapılan hoşgörüsüzlük ve acımasız cezalandırmaya bir kaç örnek: (Bkz. Kuran [2:79](#); [5:13](#); [5:41](#))

Rabbi Musa'ya: "Kafiri ordugahın dışına çıkar. Onu duyan herkes ellerini onun başına koysun, ve bütün topluluk onu taşlasın. İsrail'lilere söyle: kim Tanrı'sına lanet okursa sorumlu tutulacak; Rabbin ismine söven herkes öldürülmeli, bütün topluluk onu taşlamalıdır. Yerli veya yabancı, Rabbe söverse öldürülmeli. Musa İsrail'lilere konuştu, ve kafiri ordugahın dışına çıkararak taşladılar. İsrail'liler Rabbin Musa'ya emrini yerine getirdi (Levililer 24:13-16)

öz kardeşin, veya oğlun veya kızın, veya sevdiğin karın, veya 'Diğer tanrılara tapalım' diyerek gizlice seni ayartan en yakın arkadaşın... Acıma duymayın. Canını bağışlamayın veya onu korumayın. Kesinlikle öldürmelisiniz. Onu öldürmek için ilk davranan siz olmalısınız, sonra da diğer insanlar. ölene kadar taşıyın, çünkü Mısır'dan, köle olduğunuz ülkeden sizi çıkaran Tanrınız RAB'den sizi saptırmaya çalıştı.. Böylece tüm İsrail duyacak ve korkacak, ve aranızda hiç kimse tekrar böyle kötü bir şey yapmayacak (Yasa Kitabı 13:6-11)

Bu kötülüğü yapan erkeği ya da kadını kentinizin kapısına çıkarın ve taşla tutarak öldürün. (Yasa Kitabı 17:5).

Eski Ahit'in ilk beş kitabının Musa'ya verilen kitaba karşılık geldiği söylenemez. Bu kitaplar Musa'nın adına yapılan eklemeler ve çarpıtmalara dair ilginç ipuçları içerir (Yasa Kitabı 34:5-10; çölde Sayım 12:3).

İroniktir, Yahudiler artık bu emirlere uymuyor, ve bir çoğu bunları yeniden canlandırmak için bir istek bile duymuyor. Bu işi, uydurulmuş Yahudi emirlerine dayanan bir dünya hayal eden *hadis* ve *sünnet* izleyicilerine bıraktılar. Hiç şaşırtıcı

	<p>değildir, Yahudi bir bağınaz ile Sünni bir bağınazın düşünce ve davranışları birbirine ikiz denecek kadar çok benzer. Bu kafa ve tavır benzerliğine rağmen birbirlerinden nefret ederler.</p>
<p>Namaz kılmayan kişi herkesin önünde dövülmelidir.</p>	<p>Kuran'da namazda yaklaşık 70 yerde bahsedilir, ve hiçbir yerde kılmayanın dövülmesi ya da taciz edilmesi emredilmez. Namaz sadece ve sadece tek olan Allah için kılınır (20:14). Bu kural, Allah'ın insanlara bağışladığı onura (17:70) karşı bir saldırıdır, ve namazın, olması gerektiği gibi Allah için kılınmasından çok (6:162) verilecek toplumsal cezalardan duyulan korku için kılınmasını teşvik eder..</p> <p>Bu tür <i>hadisler</i>, yine günah işleyenlerin veya emredilen dini ibadetleri yerine getirmeyenlerin şiddetle cezalandırılmasını öngören Yahudi geleneklerini izlemektedir. örneğin, Sebt (Sabbath) gününe uymayanlar, Eski Ahit'e göre taşlanarak öldürülür (çölde Sayım 15:32-36).</p>
<p>Zina eden kadın ve erkek taşlanarak öldürülmelidir, <i>recm cezası</i>.</p>	<p>Taşlayarak öldürme cezası Kuran'ın herhangi bir yerinde herhangi bir suça karşılık öngörülen bir ceza değildir. Bu, Kuran'ın indirilişinden yüzyıllarca sonra <i>hadis</i> ve <i>sünnet</i> yoluyla Müslümanların uygulamalarına girmiş bir Yahudi geleneğidir. İslam'ın yargı sistemini kabul edenlerden zina işleyenler için 100 <i>celde</i> vurulmasını emreden Allah (24:1-10; 4:25), Kuran'ı apaçık indiren (24:1), sözcük sıkıntısı çekmeyen (31:27), en iyi yasa koyucu olan (5:50), unutmayan (19:64) ve Kuran'ı detaylandıran (11:1; 6:114; 12:111) Allah ile aynı Allah'tır.</p> <p>İroniktir, Kuran'da <i>recm</i> sözcüğü taşlama için değil, dışlama veya aforoz etme için kullanılan bir sözcüktür. Bu, putperestlerin tektanrıculara karşı sürekli yönelttikleri ortak tehdittir (11:91; 19:46; 36:18; 18:20).</p> <p>Büyü, küfür, Sebt'e uymama ve cinayet gibi çeşitli günah ve suçlar için Eski Ahit taşlayarak öldürme cezasını emreder:</p> <p>İsrail halkına de ki: İsrailoğulları'ndan ya da aranızda yaşayan yabancılardan kim çocuklarından birini Molek'e sunarsa, kesinlikle öldürülecek. ülke halkı onu</p>

	<p>taşlayacak (Levililer 20:2).</p> <p>Cincilik yapan ve ruh çağıran ister erkek olsun, ister kadın olsun kesinlikle öldürülecektir. Onları taşlayacaksınız. ölümlerinden kendileri sorumludur (Levililer 20:27).</p> <p>RAB'be söven kesinlikle öldürülecektir. Bütün topluluk onu taşlayacak: İster yerli ister yabancı olsun, RAB'be söven herkes öldürülecektir (Levililer 24:16)</p> <p>Ve RAB Musa'ya dedi: "O adam öldürülmeli. Bütün topluluk ordugahın dışında onu taşla tutsun" (çölde Sayım 15:35)</p> <p>Birinin elinde adam öldürebilecek bir taş varsa, bu taşla başka birine vurursa, o kişi de ölürse, adam katildir ve kesinlikle öldürülecektir (çölde Sayım 35:17).</p>
<p>Zina için taşlayarak öldürme cezasını emreden bir ayet Kuran'da vardı, fakat Muhammed'in ölümünden sonra kutsal bir keçi o ayeti yedi. O ayet keçi tarafından nesh (iptal) edilmiştir, ama anlamı ve hükmü hala geçerlidir.</p>	<p>Bu komik ve anlamsız bir yalandır. Kuran'dan neshedilen bir ayet yoktur (4:82; 6:21; 15:9; 15:90-99; 2:85; 6:19,38,43,112-115; 7:52; 10:15,37; 16:89; 18:27; 41:42)</p>
<p>İkinci halife olan ömer, keçi tarafından yenilen ayetleri tekrar Kuran'a sokmak istedi, fakat insanların söyleyeceklerinden korktuğu için yapamadı.</p>	<p>Bu büyük olasılıkla ömer'e atılan bir iftiradan ibarettir. İftira olsun veya olmasın farketmez, Kuran'da birilerinin kararına göre değişiklik yapılmaz; bu biri Muhammed olsa bile (15:9; 74:30; 41:41,42; 9:127; 75:17-19). Bir müslüman Allah'ı sayar ve diğer insanlar ne söyleyecek diye korkmaz (3:175; 5:54; 32:16; 39:36; 50:45; 74:53)</p>
<p>Dördüncü kez alkol alırken yakalananlar öldürülmelidir.</p>	<p>Kuran bir insana yapılan adaletsizlik veya bir insana verilen zarar karşılığında toplumun onu cezalandırmasını önerir. Kuran, bizden ahlaksızlığı veya bireysel günahları cezalandırmamızı istemez. İnsanlar alkol tüketimini düzenleyebilir veya kısıtlayabilir, ama bunu Allah'ın adına yapmamalıdır. Zira Allah adına yapılan yasaklamalar mutlaklık kazanır. İnsan deneyimi göstermiştir ki, alkol veya</p>

uyuşturucunun üretimi, satışı ve tüketimi toplum tarafından yasaklanmamalıdır. İnsanların aptalca şeyler yapma ve günah işleme özgürlüğü de olmalıdır, günahların en büyüğü olan Allah'a ortak koşma dahil (2:256; 18:29).

hadisler yoluyla bir çok Yahudi geleneğinin (erkeklerin *sünnet* olması gibi), hikayesinin (7. göğe/cennete yükselme gibi) veya cezasının (taşlama cezası gibi) İslam'a girişi rastlantı değildir: Bir çok Yahudi alimi "müslüman olduktan" sonra İslam dünyasının saygın kişilikleri arasında yer almıştır.

LEVİLİLER'in 20. Bölümü çeşitli günahlar için şiddetli cezalar öngörür, ve *hadiste* rastladığımız cezalardan daha sert ve çeşitlidir. Aşağıdaki örnekler bozulma hakkında bir fikir verecektir. örneğin:

- öz babasına ve annesine sövmek ölüm cezasını gerektirir;
- bir kadınla ve aynı zamanda o kadının kızıyla evlenen kişi ateşte yakılmalıdır.
- homoseksüel erkekler öldürülmeli.
- hayvanlarla ilişkiye girenler, ilişkiye girdikleri hayvanlarla beraber öldürülmeli

Ve bunlar gibi pek çok ölüm veya yakma cezası... örneğin Eski Ahit tarafından önerilen şu ceza hem tuhaf hem de adaletsizdir:

Eğer iki adam kavgaya tutuşur da birinin karısı kocasını dövenin elinden kurtarmak için gelip elini uzatır, öbür adamın erkeklik organını tutarsa, kadının elini keseceksiniz; ona acımayacaksınız (Yasa Kitabı 25:11-12).

Medine'de 3 Yahudi kabilesi vardı: Banu Qaynuqa, Banu al-nadir ve Banu Qurayza. Müslümanları kışkırttılar ve ilk iki kabile taşınabilir malları ile birlikte şehri terketmeye zorlandı. Ama Muhammed Banu Qurayza'yı affetmedi; boyunları vuruldu ve çocukları köle yapıldı. öldürülenlerin tahmini sayısı 400 ile 900 arasında değişiyor.

Kuran Medine Yahudileriyle olan probleme atıfta bulunur, ama öldürmekten veya köleleştirmekten bahsetmez, ki bunlar Kuran'ın bir çok ayetine doğrudan ters düşen eylemlerdir. Kuran, Sürgün olarak bilinen suresinde, "Kitap Halkı"ndan bazılarının, Medine yasalarını ihlal ettikleri ve düşmanlarıyla birlikte gizliden gizliye Müslümanlara karşı savaş organize ettikleri için

bölgeyi terketmeye zorlandığını belirtir (59:1-4). 59:3 ayeti onlara bu dünyada başka ceza verilmediğini açıkça söyler.

Muhammed'in Beni Qurayza Yahudilerine soykırım yaptığı hikayesinin güvenilirliği, bu hikaye İbn İshak tarafından ilk yayınlandığından beri hep tartışmalı olmuştur. M.S. 151 yılında, yani sözkonusu olaydan 145 yıl sonra ölen İbn İshak, aşırı derecede abartılmış Yahudi hikayelerine güvendiği gerekçesiyle akranları tarafından şiddetle eleştirilmiştir. Sert şekilde eleştirildiği bir başka konu, sahte şiiirleri ünlü şairlere atfetmesidir. Onun çağdaşı olan ulemadan bazıları, örneğin Malik, onu "bir yalancı" olarak adlandırır. Bu, Yahudi muhbirlerinin propaganda amacıyla kullandıkları söylentilere bir örnektir.

çağdaş ulema, İbn İshak ile tarihçi Josephus'un Kral Alexander hakkındaki rivayetleri arasında şaşırtıcı benzerlikler bulmuş durumda. Kudüs'ün Büyük Herot'tan önceki hükümdarı olan Kral Alexander, 800 Yahudi esiri çarmıha germiş, karılarını ve çocuklarını onların gözleri önünde katletmişti. Banu Qurayza hikayesi ile Josephus tarafından bildirilen olayın ayrıntılarındaki diğer bir çok benzerlik ikna edicidir.

Ayrıca, böylesine büyük çapta bir soykırımın Kuran'da gerekçesinin veya referansının olmaması, ve müslümanlara uymaları emredilen ilkeleri içeren ayetler bu hikayenin tüm güvenilirliğini ortadan kaldırır (35:18; 61:4). Kuran, insan hayatına en yüksek değeri verir (5:32) ve ırkçılık ve anti-semitizmi kötülük olarak nitelendirir (49:11-13).

Peygamber savaşta kadınların ve çocukların öldürülmesine izin verdi

Kuran'da böyle bir izin yoktur. Hıslamcı teröristler tarafından amaçları için masum insanları öldürmeyi haklı çıkarmak amacıyla kullanılan bu talimat, Kuran'ın en çok tekrarlanan ilkelerinden biri olan "bir kişinin suçundan ötürü diğer bir kişiyi sorumlu tutmama" ilkesiyle çelişir (6:164; 17:15; 35:18; 39:7; 53:38). İnkarcıların zayıf erkeklere, kadınlara ve çocuklara saldırmasını kınayan Kuran (4:75), aynı hareketi müslümanlar yaptığında haklı görüyor değildir.

Buhari gibi, *sahih* (güvenilir) olarak adlandırılan *hadis* kitaplarındaki şiddet içeren bu ve diğer bir çok öğretinin ana amacı, saldırganlığı, zulmü, ve

Emevi ve Abbasi kralları ve yöneticileri tarafından yapılan soykırımları dinsel açıdan haklı çıkarmaktır.

Şiddet ve terörizm amacıyla kullanılan bu öğretilerin diğer bir kaynağı da, güya İslama katılmış Yahudi uleması yoluyla *hadis* kitaplarına girmeyi başarmış Yahudi eserleridir. Eski Ahit, cömert ve adaletli bir Tanrıya atfedilemeyecek olan şiddet ve terör eylemleri için sayısız öğreti içeren bir kitaptır. Bunlar, güzel ve yapıcı öğretiler ile karıştırılmış olarak sunulur:

Ve şehri Rabbe adayarak kadın erkek, genç yaşlı, küçük ve büyük baş hayvanlardan eşeklere dek, kentte ne kadar canlı varsa, hepsini kılıçtan geçirip yok ettiler (Yeşu 6:21).

Şimdi git, Amalekliler'i vur. Sahip oldukları ne varsa yok et, canlarını bağışlama; Erkek, kadın, çoluk çocuk, öküz, koyun, deve, eşek hepsini katlet." (1Samuel 15:3).

Ayrıca Eski Ahit'teki şu ayetlere de göz atın:

- Mısır'dan çıkış 22:18-19
- Levililer 20:1-27;
- Levililer 21:16-23
- Levililer 24:13-23;
- çölde Sayım 15:32-36;
- çölde Sayım 31:1-18;
- Yasa Kitabı 13:6-10;
- Yasa Kitabı 17:2-7;
- Yasa Kitabı 20:16-17
- Yasa Kitabı 22:23-24;

- Yasa Kitabı 25:11-12;
- Yeşu 6:20-21;
- Hakimler 1:4-12;
- Hakimler 3:22,29;
- 1 Samuel 15:3;
- 2 Krallar 2:23-24;
- 2 Tarihler 15:13;
- 2 Tarihler 36:17;
- Zebur 58:10-11;
- Zebur 137:9;
- Zebur 149:6-9;
- Yeşaya 13:13-16;
- Yeremya 10:10;
- Yeremya 12:1-3;
- Yeremya 13:13-15;
- Yeremya 16:4;
- Yeremya 48:10;
- Yeremya 51:10-24;
- Hezekiel 9:5-6;
- Hezekiel 23:25;
- Sefanya 3:8

Yeni Ahit, farklı bir öğreti içerir, ama buna rağmen Eski Ahit'ten bir çok ayete bağımlı olduğu ve Hristiyanlar için ne derece geçerli olduğu konusunda belirsizlikler olduğu için, Hristiyanlar da Eski Ahit ve Yeni Ahit'in bir çok ayetini

	<p>kullanarak ve kötüye kullanarak bir çok barbar eylemde, zulümde ve işkencede bulunmuştur.</p> <ul style="list-style-type: none">• Matta 5:17-19, 29-30;• Matta 10:34• Matta 19:12• Matta 21:19• Yuhanna 15:6 (kilise tarafından suistimal edilmiş ve Mısır'dan çıkış 22:18 ile birlikte büyücülerin yakılması için kullanılmıştır)• 1Petrus 2:13-14 (bu öğretiyi izleyen Hristiyanlar bir çok zulüm ve savaş gerçekleştirmiştir)
Muhammed 53 yaşındayken 9 yaşındaki Ayşe ile evlendi.	<p>Bu da Allah'ın ve elçisinin düşmanları tarafından söylenen bir başka yalan. Bu düşmanlar, ayı ikiye bölen, ağaçları hareket ettiren, çocukları sakat bırakan, 30 erkeğin cinsel gücünde bir süpermen yaratmaya çalıştılar (24:11-12 ayetleri, spesifik olmayan anlatımları dikkate alındığında, bu yalanı da önceden haber verir). Muhammed "yüce ölçülerde" biri olarak bir çocukla cinsel ilişkiye girmiş olamaz (68:4). Tarihi kayıtlardaki ayrılıklar Ayşe'nin yaşını küçültmek için kasıtlı bir girişim olduğunu gösteriyor. Bu yalan belki de kralların ve zenginlerin cinsel aşırılıklarını haklı çıkarmak için üretilmiştir. Zorbalıklarını, baskılarını, adaletsizliklerini, cinsellikteki sınır tanımazlıklarını ve diğer bir çok suçlarını <i>hadisler</i> uydurarak ve yayarak haklı çıkarmaya çalıştılar.</p>
Aybaşı halindeki kadınlar Kuran'a dokunmamalı, namaz kılmamalı ve camilere girmemeli	<p>Bu, en az iki ayetin yanlış anlaşılması üzerine kuruludur. 56:79 ayeti yasaklayıcı değil Kuran'ı anlamak konusunda açıklayıcı bir ayettir. Aybaşı halinden bahseden tek ayet bu dönem boyunca cinsel ilişkiyi yasaklar, çünkü aybaşı hali kadınlar için bir rahatsızlık olarak nitelendirilir (2:222). Kadınların namaz kılmaması veya Kuran okuması yasaklanmaz.</p>
Kadınlar toplu namazlara önderlik yapamaz, hatta toplu namazlara katılmaları bile önerilmez	<p>Gerçeği kabul edenleri toplu namaza çağıran ayet kadınları bu çağrının dışında tutmaz (62:9). Kuran'daki "Ey gerçeği kabul edenler..." ifadesi hem kadınları hem de erkekleri kapsar. Allah'a şükür, kadın düşmanı bu yasağa 1999 yılında bir</p>

	<p>son verdik ve o zamandan beri kadınlar toplu namazlara önderlik yapıp vaaz verebiliyor. Bundan dolayı ne dünyanın sonu geldi, ne de kötü bir şey oldu; tam tersine, dengeli bir topluluğun üyesi haline gelmek suretiyle kutsandık.</p>
<p>Kadınlar aklen ve manen erkeklerden daha aşağıdadır.</p> <p>Namaz kılanın önünden bir eşek, köpek ya da kadın geçerse, kişinin namazı boşa gider.</p> <p>Cehennemi çoğunlukla kadınlar dolduracak; kadınlar zeka ve din konusunda eksiktir.</p>	<p>Şeytani bir büyüklenmeyi yansıtan bu ifadeler, annelerimizi, kız kardeşlerimizi, ve eşlerimizi, özetle insan popülasyonunun yarısını takdir etmekten aciz erkek şövenisti bir zihniyetin ürünüdür (9:71; 33:35).</p> <p>Kadın düşmanı bu sözler, sözde "sahih" <i>hadis</i> kitapları yoluyla yanlış şekilde Muhammed'e atfedilmiştir. Zeka seviyesini, dogmaları ve batıl inançları sorgulayan insanlara verilen tepkiyle ölçersek, erkeklerin kadınlardan daha çok puan almadıklarını görürüz. Elçi ve peygamberlere zorba davranan önderlerin de çoğu erkektir, vefatlarından sonra getirdikleri mesajı çarpıtan önderlerin de.</p> <p>Biyolojik farklılıklar veya özel bir kaç durum dışında, erkeklerin ve kadınların her yönden eşit olduğu nitelendirilir. Kuran bunu açık şekilde "Birbirinizdensiniz / her biriniz bir diğerinin benzerisiniz" ifadesiyle dile getirir (4:25). Bu ifade aynı zamanda her iki cinsin ortak olan başlangıcını ve Allah'ın bizi kadın ve erkek olarak yaratışının nedenini, yani sevgi ve şefkati hatırlatır (30:21). Kadın ve erkek arasında sevgi ve şefkate dayalı bir ilişki yerine <i>hadis</i> kaynaklarında yansıtılan ise kibirli, şövenist ve kadınları himaye altına almaya çalışan davranışlardır. Ne yazık ki danışma ve seçim, yerini monarşi ve şeytani <i>halifelik</i> sistemine bıraktığında, Kuran'ın vahyedilişiyle kadınlara tanınan haklar birer birer alındı, ve Muhammed'in ölümünün üzerinden daha iki yüzyıl geçmeden Müslümanlar kadın düşmanı davranış biçimine ve İslam öncesi cahiliye dönemi uygulamalarına geri döndü.</p> <p>Muhammed zamanındaki kadın hakları, bir kadının kocası hakkında Muhammed ile tartıştığını bildiren 58:1 ayetinde güçlü bir biçimde yansıtılır. Allah o kadını Muhammed ile tartıştı diye azarlamaz; tam tersine kadının şikayetine arka çıkarak batıl inançları eleştirir. <i>hadis</i> ve tarih kitaplarının eleştirel bir yaklaşımla incelenmesi, Kuran'ın vahyi zamanında ve onlarca</p>

yıl sonrasında kadınların bireysel, toplumsal ve politik haklardan yararlandığı konusundaki ipuçlarının bu kitaplara bile yansıdığını ortaya koyacaktır. Tarih kitapları, Muhammed'in eşi olan Ayşe'nin, yaşlılık zamanında önder olup önemli bir topluluğa başkanlık yaptığını ve Muhammed'in ölümünden 30 yıl sonra gerçekleşen sivil bir savaşa katıldığını bildirir.

Kuran'a göre, Meryem de İsa gibi dünya için bir işaret idi ([21:91](#)). Yine Kuran'da anlatılan bir olayda, İbrahim'in karısı erkek konukları karşılamış, sohbet katılmış ve onların yanında kahkaha atmıştır. Sohbet katıldı diye de azarlanmamış, tam tersine, o görüşmede, Allah onu İshak'a hamile olduğu müjdesiyle kutsamıştır ([11:71](#)).

[49:13](#) ayeti cinsiyet ayrımcılığını ve ırkçılığı su götürmez şekilde reddeder, ve bir cinsin ya da bir ırkın diğerine üstün olmadığını hatırlatır. üstünlüğün tek ölçüsü erdemlilik; alçakgönüllü, ahlaklı, toplumsal açıdan vicdan sahibi olan, diğerlerine yardım etmek için çabalayanlardır üstün olanlar.

Kuran, kadın ve erkeğe tarafsız bir dille atıfta bulunan ve eşit muamele eden ayetlerle doludur ([3:195](#); [4:7,25,32,124](#); [9:68-72](#); [16:97](#); [24:6-9](#); [33:35-36](#); [40:40](#); [49:13](#); [51:49](#); [53:45](#); [57:18](#); [66:10](#); [75:37-39](#); [92:3](#)).

Yeni Ahit'teki St. Paul'un Mektupları ve Eski Ahit bir çok kadın düşmanı öğreti içerir. Kadın ve erkek ile ilgili konuları karşılaştırmak için Torrey'in indeksini öneriyorum. Yapılacak olan karşılaştırma Eski Ahit ve St. Paul'un kadınlara karşı nasıl önyargılı olduğunu gözler önüne serecektir.

İşte, Kuran'dan yüzyıllar sonra Müslümanların kadınlara yaklaşımını değiştiren kadın düşmanı Kitab-ı Mukaddes ayetlerinden bazıları:

Kadın Adem'in kaburga kemiğinden yaratılmıştır (Yaratılış 2:21-22).

Kadın Şeytan tarafından aldatılmıştır (Yaratılış 3:1-6; 2Korintliler 11:3;

	<p>1Timoteyus 2:14).</p> <p>Erkeği yoldan çıkararak Tanrı'nın emirlerine karşı gelmesine neden olan kadındır (Yaratılış 3:6,11-12).</p> <p>Kadınlar lanetlenmiştir (Yaratılış 3:16);</p> <p>Kadınlar erkeklerden daha zayıftır (1Petrus 3:7);</p> <p>Kadınlar erkeklerden daha aşağı derecelidir (1Korintliler 11:7).</p>
<p>Kadınlar baştan ayağa bir çarşaf ile kapanmalıdır. Kadınlar eve kapatılmalı, evden dışarı çıkmamalıdır. Kadınlar halka açık yerlerde ayrı bir yerde tutulmalıdır (<i>haremlik - selamlık</i>).</p>	<p>Topluluklar bazı durumlarda, zamanlarda veya yerlerde kadın ve erkek için ayrı bölümler oluşturabilir, ama hiç kimse bunu Allah adına yaparak kutsayamaz.</p> <p>Kadınların insan haklarından yararlandığı Kuran'ın vahyedilişi ve onlarca yıl sonrası gibi kısa bir dönem sonrasında (3:195; 4:19,32; 9:71; 2:228), <i>hadis</i>, <i>sünnet</i>, ve çeşitli mezheplerin <i>şeriatı</i> gibi adlar altında sunulan kadın düşmanı öğretiler, kadınların yararlandıkları bu insan haklarının çoğunu kaybetmesine neden oldu.</p> <p>24:31 ayetindeki <i>KHuMuR</i>, çoğul bir sözcük olup, kökü <i>KHaMaRa</i> "örtmek" anlamına gelir. Sadece başörtüsü için değil, tüm örtüler için kullanılır. Kapsamlı bir Arapça sözlük olan <i>Lisan-ül Arab</i>, aynı sözcüğün yeri örttükleri için halı ve kilim için de kullanıldığını söyler. Bu sözcüğün tekil biçimi olan <i>KHaMR</i>, sarhoş edici ya da uyuşturucu maddeler için "zihni örten" anlamında kullanılır (5:90). 24:31 ayetinde Allah kadın inananlara iffetlerini korumalarını ve örtülerini göğüslerinin üzerine kapatmalarını söyler, kafalarının üzerine değil! Ayrıca, bu ayette kullanılan arapça <i>fel yedribne</i> ifadesi önemlidir, çünkü "koyacaklar, örtecekler" anlamına gelir. Eğer <i>KHuMuR</i> başörtüsü olsaydı, bu ifade <i>fel yudnine</i>, yani "uzatacaklar, salacaklar" olmalıydı, aynı 33:59 ayetinde olduğu gibi.</p> <p>Bir diğer çarpıtma 24:31 ayetindeki <i>ZiYNa</i> sözcüğüdür. Müslüman din adamları bu sözcüğü</p>

kadınları baştan ayağa örtmek amacıyla suistimal etmiştir. Nerdeyse bütün kadın vücudunu *ZiYNa* olarak görmüşlerdir. Bir kere, namaz kılmadan önce yapılan abdest ibadetine baktığımızda, kadınların yüzlerini, saçlarını, kollarını ve ayaklarını açmalarının bir tapınma eylemi olduğu sonucuna ulaşabiliriz (5:6). Bunlar gerçekten de birer tapınma eylemidir ve kadınların tapınmalarını gizli veya haremlik - selamlık yerlerde yapma zorunluluğu yoktur (17:110). Bir erkek abdest alan bir kadına bakıp da tahrik oluyorsa, bu, kadının suçu olmaktan çok, erkeğin psikolojik problemlerinin bir belirtisi veya o toplumdaki köklü sorunların bir göstergesidir. Kadınların bu bölgelerinden herhangi birinin kapalı olması gerektiğini söyleyerek, din uleması, dinsel bir ibadeti cinsel bir ifadeye dönüştürmüş oldu.

Kadınların korunmak için örtünmeleri kendilerine kalmıştır. Kadınlar hakkındaki bu ilahi emri zorlamak veya dayatmak erkekler veya ahlak polisine kalmamıştır, çünkü bu emir bireysel ve kadına özeldir. Bunun yanında, bu emrin değişik kültürlerle, normlara, şartlara ve bireysel rahatlık düzeyine uyarlanabilmesini sağlayacak bir anlatım ile bildirilmiş olması kasıtlıdır. Erdemli olmayan erkeklerin tacizlerinden korumaya yönelik ilahi bir öneri, kendine müslüman kadın düşmanı erkeklerin zulmünü ve bizzat tacizin kendisini haklı çıkarmak amacıyla suistimal edilmemelidir.

[33:52](#) ayeti Muhammed'in kadınların fiziksel güzelliklerinden etkilendiğini bildirir. Aklı başında hiçbir erkek kara bir çuval içinde yürüyen bir kadının "güzelliği"nden etkilenmez. Muhammed zamanında kadınların erkekler ile yüzleri açık şekilde bir iletişim içinde olduğunu bildiren bu ayete rağmen, kadınları sosyal ve politik hayattan yoksun bırakmak isteyenler aşırıya giderek kadınların yüzlerine bir peçe takmasını dayatan dini *fetvalar* yayınlamışlardır. Peçe, kadınları, kendilerinin efendi olduğunu iddia eden erkeklerin kölesi haline getirmek için tasarlanmış şeytani bir yöntemdir.

[60:12](#) ayeti, Muhammed Peygamberin örnek olduğu bir başka davranışı belirtir. Burda Peygamber, inanan kadınların sadece Allah'a teslim olacakları ve erdemli bir hayat sürecekleri yönündeki sözlerini alarak kadınların oy kullanma

hakını tanıdığını gösterir. Bu ayetteki *BaYA'* sözcüğü, Muhammed'in aldığı sözün politik bir doğaya sahip olduğunu, ve sözü verenlerin bireysel olarak kendi seçimleriyle Muhammed'in önderliğini kabul ettiklerini ima eder. Muhammed, bu yüzyüze etkileşim boyunca şeytanın tehlikesine ilişkin ilahi bir uyarı falan almamıştır! Ek olarak, Kuran kadın ve erkeklerin beraber yemek yemesine ve birbirine yardım etmesine izin verir ([24:61](#); [3:195](#); [9:71](#)).

Kuran, önemli bazı politik nedenlerle, Peygamberin eşlerinin insanlarla fazla içli dışlı olmamasını tavsiye eder ([33:32-33](#)). Bu tavsiye Muhammed'i ve eşlerini, erdemli olmayan kalabalıklar tarafından başlatılan karalama kampanyasından korumak içindir ([8:30-31](#); [24:11-20](#)).

İroniktir, *hadis* izleyicileri, Muhammed ve 4 "rehber önder" zamanındaki kadınların durumuna ilişkin kendi tarihlerini bile görmezden gelir: Muhammed'in eşi olan Ayşe'nin, ölümünden sonra Muhammed'in yoldaşlarından oluşan bir topluluğa önderlik ettiği bildirilir. Ayşe, eğer kendi kimliğinin farkında değildiyse, evinde kara peçesinin içine hapsolmuş idiyse, savaşta ve barışta, kadınları ve erkekleri, onlarla etkileşime ve iletişime geçmeden nasıl yönetebildi?

Kuran, toplumlarında örnek teşkil eden ve erkeklerle etkileşim içinde olan kadınlara bir çok örnekler verir, örneğin İbrahim'in eşi ([11:69-71](#); [60:4-6](#)), biriyle Musa'nın evlendiği Medyen'deki kadınlar ([28:23-28](#)), sonradan Allah'ın iradesine teslim olan Sebe Kraliçesi ([27:34-40](#)) ve Meryem ([19:16-30](#); [3:42-43](#); [66:11-12](#)). Müslüman kadınlar o kadar açıksözlüydüler ki Muhammed ile düşünsel tartışmalarda bulunabilirlerdi ([58:1](#)), ve kadınlar bağlılık sözü verip Muhammed'in önderliği için oy kullanabiliyorlardı ([60:12](#))

Dolayısıyla, haremlik selamlık uygulamasının İslami bir temeli yoktur; St. Paul'un kadın düşmanı öğretilerinden ithal edilen Hıslami bir uygulamadır.

Tapınanklar haremlik selamlık uygulaması Yahudiler arasındaki bir uygulamaydı (Mısır'dan çıkış 38:8; 1Samuel 2:22) ve St. Paul'un Adem'in suçunu kadınlara yüklemesi ve kamuya açık

toplantılarda kadınların konuşmasını yasaklaması şeklindeki lanetleme ve aşağılama ile doruk noktasına ulaştı.

Kadınlarımız kiliselerde sessiz olsun, çünkü konuşmalarına izin yoktur; Kutsal Yasa'nın da belirttiği gibi itaatkar olsunlar. (1Korintliler 14:34)

Eğer kadın örtünmüyorsa, saçını kestirsin. Ama kadın için saçını kestirmesi ya da traş etmesi utanç vericiyse, başını örtün. Bir erkek ise Tanrı'nın resmi ve ihtişamıdır, başını örtmemelidir. çünkü erkek kadından değil, kadın erkekten yaratıldı. Erkek kadın için değil, kadın erkek için yaratıldı. (1Korintliler 11:6-9).

Kadın sessizlik ve tam bir teslimiyet içinde öğrensin. Kadının bir erkeğe ders vermesine veya erkek üzerinde otorite sahibi olmasına izin vermeyin, ama sessizlik içinde olmasına izin verin. çünkü önce Âdem, sonra Havva yaratıldı. Aldanan da Âdem değildi, kadın aldanıp suç işledi. Ama kadın inanç, sevgi ve kutsallıkta yaşaması şartıyla çocuk doğurarak kurtuşula erecektir. (1Timoteyus 2:11-15)

Hislam izleyicileri St. Paul'un öğretilerini *hadis* yoluyla benimsedi, ve bir çoğu da hala bunlara din diye sarılıyor. Oysa Hristiyanlık dünyası bir çok kez değişikliğe uğradı ve bu öğretileri sessizce gözardı ederek terketti. Hristiyan dünyasında, St. Paul'un öğretileri kısmen reddedilmiş durumdadır; kadınlar artık başlarını öğretmezler, ve kiliselerde sessiz kalmazlar. Günümüz Sünni ve Şiiilerinin, çoğu Musevilik ve Hristiyanlık öğretilerini, Yahudi ve Hristiyanların kendilerinden daha sıkı şekilde uyguluyor olmaları ironiktir.

Bir kadın kendi kararıyla kocasını boşayamaz.

[2:228](#) ayeti her iki cinse de eşit haklar tanır. Yalan ve çarpıtmalar koleksiyonunu Kuran'a eş tutan, hatta Kuran'a tercih eden *hadis* ve *sünnet* izleyicileri, Müslüman kadınların boşanma hakkını elinden alarak erkek despotizminin köleleri haline dönüştürdü.

Bir erkek karısını "boş ol" diyerek boşayabilir.

Kuran'ı terkeden ve ciltler dolusu *hadis* ve *sünnet* kitaplarına uyan mezheb uleması, evlilik sözleşmesini erkeğin ağzından çıkan bir kaç sözcük ile bitirecek şeriat yasaları çıkardı. Boşanma aylar süren bir olaydır; erkeğin ağzından çıkan bir iki sözcüklük bir deklarasyon değildir. Bir kadın "Boş ol" diyerek, ya da bunu 3 kez tekrarlayarak boşanamaz. Bu kolay ve tek taraflı boşanma mutsuz evlilikler yaratmış, pek çok aileyi yok etmiştir. Kızgınlık anında aslında kastetmeden *talak* (boşamak) sihirli sözcüğünü dile getirerek eşlerini "boşayan" bir çok erkek, umutsuzca bir çözüm aramış (*fetva*), evliliklerini kurtarmak için çözümü de mollalar ve kadınlardan satın almıştır! Problemin kendisini ilk olarak yaratan sınıf, çözümden de en çok kar elde eden sınıf olmuştur ([2:226-230](#); [9:34-35](#); [33:49](#)).

Yeni Ahit ise tam tersi yöndedir; boşanma büyük bir suç sayılır; zina durumu haricinde evlendikten sonra kimse boşanmamalıdır. Boşandıktan sonra evlenme de zina sayılır (Matta 5:32; 19:9).

4 kadına kadar çokeşliliğe izin verilmiştir. Bir erkek daha önce evlenmemiş olan 4 kadını evlenebilir. çok eşlilik için erkeklerin (hal-i hazırda) eşlerinin rızasını almaları gerekmez.

Kuran kadınların sayısını kısıtlamaz. Kuran, çok eşliliğe izin vermesine rağmen ([4:3](#)), uygulamada belirli şartları gerektirerek cesaret kırar: bir erkek birden çok kadınla evlenebilir, ama kadınların dul ve çocuklu olmaları şarttır, ayrıca erkek kadınların hepsine eşit davranmaya çalışmalıdır ([4:19-20,127-129](#)). Ayrıca, hal-i hazırda eş(ler)inin rızası esastır, çünkü kadınlar da itiraz etme veya kocalarını boşama hakkına sahiptir. Ne yazık ki, [4:127](#) ayeti, anneleri yerine genç yaşta yetimler ile evlenilmesine izin verecek şekilde geleneksel olarak yanlış çevrilmiştir. [66:5](#) ayetindeki *ibkar* sözcüğü de aynı şekilde yanlış çevrilmiştir. Ayetler üzerindeki tartışma için çevirideki [4:127](#) ve [66:5](#) ayetlerinin yan notlarına göz atın

Yetim çocuklar ve dul anneleri için merhamet göstermemizi önerdiği için Kuran'ı suçlamak haksızlıktır. Bu ayetler, temel olarak özellikle savaş zamanındaki ekonomik durum, fizyolojik ve biyolojik ihtiyaçlar ve yetimlerin sosyal statüsünü korumaya ve savunmaya yöneliktir. Ne yazık ki, son peygambere ciltler dolusu uydurmaları atfedilen düşmanları, bu harika ilahi hükümlerin amaç ve anlamını çarpıtmıştır.

Muhammed'in dullarla evlilikleri politik ve sosyal

	<p>nedenlerden ötürü idi. Ne yazık ki çokeşlilik için verilen izin çarpıtılmış ve zengin ve egemen erkeklerin libidosunu tatmin aracı haline dönüştürülmüştür. Tamamı erkeklerden oluşan ulema, amaçlarını gerçekleştirebilmek için <i>hadisi</i> kullanmış ve 4:3-6,127 ve 66:5 gibi ayetlerin anlamını çarpıtmıştır.</p> <p>Bu noktada, Kitab-ı Mukaddes'e sokulan abartılı çokeşlilik, ayrıntıları açıkça anlatılan cinsel ilişki ve ensest hikaye örneklerine dikkat çekmemiz gerekir. <i>hadis</i> kitaplarındaki hikayeler ile Kitab-ı Mukaddes'teki hikayeler arasında çok fazla benzerlik görürüz. örneğin, 1Krallar 11:3 Süleyman'ın 700 eşi ve 300 cariyesi olduğunu iddia eder. Kitab-ı Mukaddes'in güncel versiyonlarına aşına olan herkes Kitab-ı Mukaddes'teki metinsel sorunları, çeviri hatalarını ve çelişkileri biliyordur. Kitab-ı Mukaddes'teki sayılar çarpıtmaya, abartmaya veya basit yazım hatalarına maruz kalmıştır. örneğin Davud tarafından öldürülen savaşçıların sayısı hakkında büyük farklar görürüz. 2Samuel 10:18'e göre bu sayı 700'dür, 1Tarihler 19:18'e göre bu sayı 7000'dir. Her iki sayının da yuvarlak sayılar olduğuna ve arada 10 kat fark olduğuna dikkat edin. Süleyman'ın eş ve cariyelerinin sayılarına biraz dikkat edilirse, bunları olabildiğince yuvarlama çabası ortaya çıkar: $700+300 = 1000$. Toplam 7 sıfır! Süleyman'ın büyük ihtimalle sadece bir kaç eşi vardı.</p>
Krallar ve ücretli ulema tarafından izin verildiği sürece mezheblere bölünmek iyi bir şeydir.	Şii ve Sünni mezheplerinde, ve aynı mezhebin farklı kolları arasında bir çok çelişkili kurallar vardır. Tarih mezheplerin birbirine yaptığı zulüm ve savaşlarla doludur. Mezheblere veya gruplara bölünmek cahilliğin ve çoktanrıçılığın belirtisidir (3:19 ; 3:64,84-85 ; 6:159 ; 23:52-56 ; 30:32 ; 42:13-14 ; 68:36-38).
Hacda şeytan taşlanmalıdır.	Şeytanı temsil eden bir sütuna taş ve ayakkabılarını fırlatmak uğruna birbirlerini ezecek derecede kışkırtılmış bir kalabalık, her yıl yüzlerce hacı adayının ölmesine veya yaralanmasına yol açıyor. Hac esnasında yapılan şeytan taşlama uygulaması <i>recm</i> sözcüğünün çarpıtılan anlamından kaynaklanıyor. Kuran'a göre, Allah gerçekten Şeytan'ı ' <i>recm</i> ' etti. <i>Recm</i> sözcüğü Kuran'a göre illa ki taşlamak demek değildir, kovmak veya aforoz etmek anlamına da gelir. Allah Şeytan'ı taşlamadı, sadece kovdu veya

	<p>aforoz etti. <i>Recm</i> sözcüğü basitçe kovmak veya aforoz etmek anlamına gelir (3:36; 11:91; 15:17,34; 16:98; 18:20; 19:46; 26:116; 44:20; 36:18; 38:77; 81:25). Aynı zamanda fırlatmak, tahmin etmek veya atmak anlamında da kullanılır (18:22; 67:5). <i>Recm</i> sözcüğü ne zamandan beri "taşlamak" anlamına gelmeye başladı bilinmez, ama bu ekstra anlama sahip olsa bile Şeytan ile ilişkilendirilemeyeceği açık.</p>
Müslümanlar köle ya da cariye sahibi olabilir.	<p>Yaygın olarak uygulanan kölelik Kuran tarafından kaldırılmıştır (4:25,92; 5:89; 6:10; 8:67; 24:32-33; 58:3; 90:1-20). Kuran köleliği büyük bir günah olarak değil, günahların en büyüğü olarak kabul eder. Kölelik, ölmeden önce tövbe edilmediği sürece affedilmeyecek olan Allah'a ortak koşmaya eşdeğerdir. Kuran su götürmez şekilde Allah dışında bir efendi (<i>rab</i>) kabul etmeyi reddeder. Birinin efendisi olduğunu iddia etmek Allah olduğunu iddia etmek ile aynıdır (12:39-40; 3:64; 9:31). Muhammed'in vefatından onyıllarca sonra krallar, ve kralların köleleri dini önderler, Yusuf'un arkadaşının efendisine atıfta bulunuşunu (12:41,42) çarpıtarak köleliği yeniden canlandırmak ve haklı çıkarmak istediler. Ama Yusuf'un Allah dışında hiç kimseyi efendisi veya rabbi olarak nitelendirmediğini, ve hapisane arkadaşlarına, adaletsizliği ve üzerlerindeki sahte efendilik iddiasını reddederek özgürlüğe ulaşmaya çalışmalarını tavsiye ettiğini gözden kaçırdılar (12:39-40).</p> <p>16:75-76 ayetleri köle biri ile özgür birini karşılaştırır ve özgür biri olmanın önemini vurgular. Nitekim Kuran, insanlar üzerindeki efendilik iddiasından dolayı Firavun'u lanetler (79:15-26). Allah Yahudileri kölelikten kurtarmış ve özgürlüklerinin, özlem duydukları yiyecek çeşitliliğinden daha önemli olduğunu hatırlatmıştır (2:57-61). Kuran, Muhammed'i barış zamanında düşmanlarını yakalayıp hapse atmaması için uyarır, ve bu davranışa sadece savaşa katılanlara karşı izin verir (8:67). Kuran, ortak koşanların köleleri olduğu gerçeğini kabul eder (24:32; 16:75), ve köleleri özgürlüklerine kavuşturmayı müslümanların bir niteliği ve etkinliği olarak değerlendirir (90:13).</p> <p>Köleliğin acısını en çok çeken, ve Musa'nın önderliğiyle Allah tarafından kurtarılan (Mısır'dan çıkış 1:13-14) Yahudilerin, sonraları</p>

	<p>köleleştirmeyi kutsamaları ve bu uygulamayı kutsal kitaplarına sokmaları ironiktir (Mısır'dan çıkış 21:26-27; Levililer 25:44-46; Yeşu 9:6-27).</p> <p>İsa'nın köleliğe hiçbir zaman göz yummasına rağmen, St. Paul, modern Hristiyanlığın kurucusu, "Din kitlelerin afyonudur" Marksist özdeyişini haklı çıkarırcasına, bir yerde efendilerin kölelerine iyi davranmasını öğütler (Koloseliler 3:22), ve kölelerden efendilerine karşı "korku ile itaatkar olmalarını" ister (1Petrus 2:18; Efesliler 6:5; 1Timoteyus 6:2; Koloseliler 3:22; Titus 2:9). Dinin ayrıcalıklı sınıflar tarafından insanları köleleştirmek veya onlardan yararlanmak amacıyla kullanılması, Güney Afrikalı başpiskopos Desmond Tutu tarafından berrak şekilde tarif edilir: "Misyonerler Afrika'ya geldiğinde, onların Kitab-ı Mukaddes'i, bizim ise toprağımız vardı. 'Gözlerimizi kapayalım ve dua edelim' dediler. Gözlerimizi açtığımızda, bizim Kitab-ı Mukaddes'imiz, onların ise toprağı vardı".</p>
<p>Muhammed Peygamberi ve arkadaşlarına benzemeye çalışmalı, ve duadan uykuya, tırnak kesmeden tuvalete gitmeye kadar hayatın tüm yönlerini kapsayan Şeriat kitaplarındaki ayrıntıları izlemeliyiz.</p> <p>Türban takarak veya sakalları belirli şekillerde uzatarak Muhammed'e benzemeye çalışmak dinsel bir uygulamadır.</p>	<p>Bu zihniyet Allah'ın sistemi ile alay etmektedir. Kuran, bir çok peygamberin, elçinin ve onlara destek olanların mesajını ve mücadelelerini bildirir, ama Kuran'ın hiçbir yerinde saç ve sakala nasıl çeki düzen verileceği, tırnakların nasıl kesileceği, nasıl uyunacağı, tuvalete nasıl girileceği gibi formaliteler ve önemsiz kişisel veya kültürel tercihler hakkında tek bir söz veya tartışmaya rastlamayız (5:101; 42:21; 2:67-71). <i>hadis</i> kitapları ise saç-sakal şekli, giyim tarzı, şekli ve hatta rengi hakkında binlerce çelişkili anlatımla doludur. Kuran bu tür ayrıntılara değil, erdemli işlere odaklanmamızı hatırlatır (7:26).</p> <p>İroniktir, Sünniler ve Şiiiler kendi <i>hadis</i> ve <i>sünnet</i> kitaplarını bile tutarlı şekilde izlemez. <i>hadis</i> kitaplarının Muhammed'i uzun saçlı olarak betimlemesine rağmen, ebedi kurtuluşa giden yolun Muhammed'i maymun gibi taklit etmekten geçtiğini düşünen Hıslam ulemasının neredeyse hepsi saçlarını Budist rahipler gibi kısa kestirir. Bu uygulama, Muhammed uğruna kılı kırk yaranlar için bir anomalidir.</p>
<p><i>sünnet</i>, erkek organını düzeltmek için gereken dinsel bir uygulamadır.</p>	<p>Allah'ın yarattığında dinsel amaçlarla değişiklik yapmak şeytani olarak nitelendirilir (4:119). <i>sünnet</i> edilen derinin Allah'ın yaratışındaki bir bozukluk değil, yaratışın normal şekli olduğu açıktır. Böyle bir yaratışı ameliyat ile değiştirerek</p>

kurtuluşa erme boş bir inançtır.

Kuran hiçbir yerde İbrahim'in *sünnet* olduğundan bahsetmez. İbrahim böylesine bir ameliyatı gerçekleştirdiyse, bu belki de bir çeşit enfeksiyonu tedavi amacını taşıyordu ama de onu körü körüne takip eden ve sonraları onu putlaştıranlar bu kişisel davranışı dini bir ayin haline getirdiler. Yahudi insanların tarihini, tecrübelerini ve karşılaştıkları sıkıntıları değerlendirdiğimizde, bu muhtemelen Rabbilerin bir buluşudur. Belki de soyu tükenmekte olan ırkın işaretlenerek yok olmasını önleme amacını taşıyordu. Dinsel topluluklara yeni bir adet sunmak, bu adeti tarihteki putlara yakıştıran "kutsal hikayeler" üretmeyi gerektirebilir.

Bir eşeğin çenesiyle öldürdüğü binlerce insanın *sünnet* derilerini toplamak gibi tuhaf bir hobisi olan Kitab-ı Mukaddes karakteri Şimşon'un maceraları (Eski Ahit, Hakimler 15:16) Kuran'ın hiçbir yerinde geçmez.

Eski Ahit'te hiberpolik abartılar ve tuhaf uygulamalar vardır. örneğin, kesilmiş penislerin sayısındaki farklılığı gözardı ederek aşağıdaki Kitab-ı Mukaddes ayetlerini okuyun:

Davut'la adamları gidip iki yüz Filistli öldürdüler. Kralın damadı olabilmek için Davut, öldürülen Filistin'lilerin *sünnet* derilerini tam tamamına getirip krala sundu. Saul da buna karşılık kızı Mikal'ı eş olarak ona verdi. (1Samuel 18:27)

öte yandan Davut Saul oğlu İş-Boşet'e de ulaklar aracılığıyla şu haberi gönderdi: "Yüz Filistli'nin *sünnet* derisi karşılığında nişanlandığım karım Mikal'ı bana ver." (2Samuel 3:14)

Düşmanın cesedindeki organların kesilmiş derilerinden bir buketin, erkekliğin bir göstergesi olarak ve sözün gerçek anlamıyla "karşılığında bir kadın almak için" kullanılmasını anlamak zor. Kuran Yahudilerin Davut, Süleyman, Lut vb. Yahudi peygamberlere olan bu tür hakaretlerine yer vermez.

	<p>Şimşon'un Filistin'li kızlara olan saplantısı ve yaşadığı macera da gariptir (Hakimler 14). karısı veya düvesi (Hakimler 14:18) Timna tarafından ihanete uğradığında, yedi günlük yortu süresi içinde iddiayı kaybeder. Bu kez Aşkelon'lu erkekler hayatlarını kaybetmek zorundadır. Daha sonra Şimşon Filistin tahıl tarlalarını tilkilerin kuyruğuna bağlanmış meşalelerle ateşe verir; bir eşeğin çene kemiği ile bin Filistinli'yi öldürür; ve Tanrı'ya bir "<i>sünnet</i> olmaması"nın elinde ölmesine izin vermemesi için dua eder (Hakimler 15:15-16). Bu Kitab-ı Mukaddes kahramanı, bir eş aramak için yaptığı diğer bir kanlı kovalamacada, bir geceyi bir fahişe ile geçirir (Hakimler 16:1) ve sonraları Delila ismindeki başka bir karısı, sıradışı gücüne yol açan saçlarını traş ederek ona ihanet eder (Hakimler 16:18-20). Biraz daha Filistin'li öldürdükten sonra Şimşon ölür. Hikaye bir kaç sözcükle özetlenebilir: Evlilik, yortu, <i>sünnet</i> derileri, katliam, ateşe verme, ihanet, düve, fahişe, kıllı hurafe, öldürmek, ve daha çok öldürmek!</p> <p>Müslümanlar, Kuran'ın vahyinden ve Muhammed'in ölümünden uzun süre sonra, Yahudilerden saç ve <i>sünnet</i> derilerine olan tuhaf saplantıyı devraldılar! Eğer biri Hıslam dinine geçmeye karar verirse, önüne çıkan ilk sorunlardan biri penisinin derisini kestirmesi ve sakal uzatması için yapılan kutsal tavsiyedir. üstelik, ismini de bir Arap ismiyle değiştirecektir! Bu, çorbaya dönmüş bir ortaçağ kültürünü izleyen Yahudi bir Arap olma yolundaki ilk adımdır.</p>
Dine dönenler isimlerini Arap isimleriyle değiştirmelidir.	<p>Olumsuz anlamları veya imaları olan isimler değiştirilmelidir elbette, ama isimleri Arapça yapmanın Kuran'a dayanan bir yönü yoktur. Bu uygulama <i>hadis</i> ve <i>sünnet</i> öğretilerine bile ters düşer. Hem Sünni hem de Şii kaynaklarına göre, Muhammed zamanında çoktanrıçılıktan islama dönenler isimlerini hiçbir zaman değiştirmemiştir. Etiyopya'lı Bilal, Bilal olarak kalmıştır; İran'lı Salman, Salman olarak kalmıştır; ömer, ömer olarak kalmıştır; Hamza, Hamza olarak kalmıştır.</p> <p>Her şeye gücü yeten Allah bile kendisini güzel olan herhangi bir niteleme ile çağırılmamıza izin verirken (17:110), belirli bir dildeki insan isimlerinin kutsal olduğu nasıl düşünülebilir?</p>
Zekat yılda sadece bir kez verilir. Değişik	Finansal olanlar dahil olmak üzere Allah'ın

<p>mallar için değişik oranlar vardır, ve kişi ne kadar zekat vereceğini bulabilmek için mensubu olduğu mezheb kurallarına başvurmalıdır.</p>	<p>lütfunun diğerleriye paylaşılarak arındırılması, önemli ve sürekli olan bir sadaka eylemidir (6:141; 7:156). Fakire ve ihtiyacı olana verilen sadakanın miktarı sabit değildir; karar, bazı ilkeleri temel alacak biçimde kişilere bırakılmıştır (2:219; 17:29).</p>
<p>Hac ziyareti belirli günlerde yapılmalıdır</p>	<p>Hac ziyareti 4 ay süresince yapılabilir: <i>Zilhicce, Muharrem, Sefer ve Rabbi Evvel</i> (2:189,197).</p>
<p>Ramazanda orucunu bozanların, ceza olarak 60 gün oruç tutmaları gerekir.</p>	<p>Hiç Unutmayan ve Sözcük Sıkıntısı çekmeyen'in detaylı, açık ve anlaması kolay kitabında böyle bir ceza yoktur (2:184).</p>
<p>Halifelik Kureyş kabilesinin hakkıdır.</p>	<p>Danışma yöntemini önder seçiminden daha çok hakeden bir mesele yoktur. Kuran bu önemli konuyu danışma yoluna veya halkın oylarına bırakır (42:38). Muhammed, getirdiği kendi özgür iradeleri ile mesajı kabul edenler tarafından devrimci bir önder olarak seçildi. Muhammed'den sonra bu seçim sistemi 30 yıl kadar Ebu Bekir, ömer, Ali ve Osman'ın seçilmeleriyle devam etti. Osman'ın zayıflığı ve tanıdıklarını kayırması Emevi kabilesinin yönetimi ele almasına yol açtı. Sonuç olarak, Muhammed ile başlayan demokratik sistem, vefatından bir kaç on yıl sonra yerini monarşiye bıraktı.</p>
<p>Altın ve ipek erkeklere haram edilmiştir.</p>	<p>Altın ve ipek erkeklere haram edilmemiştir. Allah'ın lütuflarını Allah adına yasaklamak en büyük günahdır (5:48-49; 6:145-150; 7:31-32; 10:59-60; 18:31; 22:23; 35:33; 42:21).</p>
<p>Resim, animasyon veya heykel yapma büyük bir günahdır.</p>	<p>Bu, tektanrıcılık üzerindeki sığ anlayışın diğer bir yansımasıdır. Kuran, çizim yapmayı veya canlıların 3 boyutlu modellerinin yapılmasını yasaklamaz. Süleyman Peygamber'in evinde heykeller vardı, ve tektanrıcı idi (34:13; 42:21).</p>
<p>Ortaçağ Araplarınının çalgıları dışında bir müzik aleti ile müzik yapmak günahdır.</p>	<p>Kuran'da dindar insanların Allah'ın lütuflarını yasaklama suretiyle yoldan çıkışını kınayan bir çok ayet vardır (6:145-150; 7:31-32; 10:59-60; 42:21).</p>
<p>Köpekler, özellikle siyah köpekler şeytandandır. Eğer bir köpek size dokunursa kırmızı toprakla temizlenmelisiniz.</p>	<p>Bu, köpek karşıtı belirli bir <i>hadis</i> uydurukçusunun yaklaşımını yansıtan başka bir batıl inanç. <i>hadis</i> kitapları çelişkili <i>hadis</i>ler içerir. Aynı kaynakların bazı saygın anlatıcıları Ebu Hureyre'yi yasaklar uydurmak ile suçladı. Kuran, köpekleri insan dostları olarak değerlendirir, ve bir mağarada</p>

	<p>mucizevi bir uykuya dalmak suretiyle çoktanrıçıların zulmünden korunan genç tektanrıçılar grubunun üyelerinden biri olarak bir köpekten bahseder (18:18-22). Ayrıca köpekler avlanmakta da kullanılabilir, ve ağızları avı mundar yapmaz (5:4).</p>
<p>Bazı hayvanların etini yemek haramdır, ve yetkili mezheplerin çelişkili yasak listesi iyidir. Kureyş kabilesinin damak tadı hangi yiyeceğin yasak olduğunu anlamada yetkili ölçüdür.</p>	<p>Kuranda sıralanan listeye ve açıkça diğer herhangi bir yasak olmadığını belirtilmesine rağmen, Allah'a ortak koşanlar çelişkilerle dolu ek yasak listeleri çıkardılar (6:145-150; 16:115-116; 42:21).</p>
<p>Muhammed'in elçiliğini kabul edip dile getirmeyen birisi cennete giremez.</p> <p>Muhammed'in ismini eklemeyen Allah'ın tek olduğuna tanıklıkta bulunmak yeterli değildir.</p>	<p>Ebedi kurtuluşu kazanmak için tek gereken Allah'ın bir olduğunu ve ahireti doğrulamak, ve erdemli bir hayat sürmektir (2:62; 5:69).</p> <p>Allah'ın bir olduğu, "<i>lailahe illallah</i>" (Allah'tan başka tanrı yoktur) veya "<i>lailahe illa hu</i>" (O'ndan başka tanrı yoktur) sözleriyle Kuran'da otuzdan fazla yerde geçer, ve Muhammed'in isminin bu söze eklendiği tek bir yer dahi yoktur (3:18; 37:35; 38:65; 39:45; 47:19). Ayrıca, Muhammed'in isminin geçtiği tek <i>şehadet</i> münafıklara atfedilir (63:1).</p>
<p>Mekke'de, <i>Kabe</i>'deki Hacer-ül Esved (siyah taş) cennetten gelmiştir ve saygı duyulmalıdır. Muhammed'in Medine'deki kabri de hacıların önerilen dini görevleri arasındadır.</p>	<p>Siyah taş hakkındaki hikaye efsaneden ibarettir. Bir taşa veya mezara böyle bir saygı göstermek, veya ölülerden yardım dilemek putperestliktir (1:5; 2:24; 10:106; 6:56; 7:194-197; 18:52; 22:73; 26:69-74; 28:88; 35:14,40; 39:38; 40:66; 46:5; 72:18; 2:149-150; 5:3; 16:120; 22:78; 66:6).</p>
<p>Muhammed'in veya yakın arkadaşlarının isimleri camilerde Allah'ın yanına asılabilir.</p>	<p>Muhammed, ismini önceki putların yerine koymak için gelmedi. Muhammed'in, yakın arkadaşlarının veya akrabalarının isimlerini Allah'ın yanına koymanın, kahraman tapınıcıları tarafından Muhammed ve arkadaşlarının vefatından sonra getirilen bir ekleme olduğu açıktır (17:110-111; 20:14; 72:18-19). Mekke'li müşriklerin <i>hadis</i>lerde iddia edildiği gibi heykelleri veya taştan putları yoktu; onlar daha çok kendilerini efsanevi tektanrıçının, İbrahim'in izleyicisi olarak kabul ederlerdi. Dolayısıyla, bugünün Müslümanları ve Hristiyanları gibi onlar da kutsal isimler, şfaat ve insan yapımı din kuralları yoluyla soyut bir putlaştırma şekli yarattılar (53:23).</p>
<p>Namazda ayakta sadece Allah'a dua</p>	<p>Bunun bir ekleme olduğu açık, çünkü</p>

<p>etmeliyiz; ama oturduğumuzda, Muhammed'i de "<i>essalamu alayKA ayyuha al-nabiyyu</i>" (ey peygamber, barış üzerine olsun) diye çağırmalıyız, çünkü o canlıdır, herşeyi kuşatan ve herşeyi bilendir.</p>	<p>Muhammed'in bu sözleri kendi namazlarında dile getirmiş olması için şizofrenik olması gerekirdi (35:14,40; 4:101-103; 29:45). Namazda sadece Allah'ı anmalı, O'na olan bağlılığımızı dile getirmeli ve O'nun yardımını istemeliyiz. Namazda Allah'a Musa ile Firavun'un hikayelerini, miras kurallarını, cennet ve cehennem tasvirlerini vb. anlatmak uygun değildir (17:110-111; 20:14; 72:18-19).</p>
<p>Din ulemasının fikir birliği Allah'ın dini olarak değerlendirilmelidir.</p>	<p>Gerçeği oyların sayısı belirlemez. İslamın öğretimi Kuran'ın vahyi bitene kadar tamamlanmıştır. (5:3; 6:114; 9:31-34)</p>
<p>Muhammed son elçidir.</p>	<p>Muhammed Son Ahit'i getiren son peygamberdir (<i>nebi</i>), ama son elçi (<i>resul</i>) değildir (3:81; 7:35; 33:7; 33:40; 72:7). Kuran, geçmişte de aynı şeyi iddia ederek kendilerini Allah'ın mesajından ve rahmetinden mahrum bırakan inkarcıların örneklerini verir (40:28-44).</p>
<p>Muhammed okuma yazma bilmezdi ve ölene kadar öyle kaldı.</p>	<p>Muhammed okuma yazma bilen bir <i>ümme</i> idi (96:1-5; 68:1-10; 2:78; 3:20; 3:75; 7:157; 62:2; 2:44).</p>
<p>Muhammed kendisine gelen bir hastaya tedavi olarak deve sidiği içmesini önerdi; ayrıca çobanını öldürmekle suçlanan bir grup insana, gözlerini kızgın demirle dağlayarak, kollarını ve ayaklarını keserek, ve çölde susuzluktan ölmeye terk ederek işkence etti.</p>	<p>Muhammed bir işkenceci değil, kibar, hoşgörülü ve şefkatli bir önderdi (3:159; 6:54; 21:107; 68:4). Deve sidiğini ilaç olarak önerdiği hikayesi son derece şüphelidir (7:157). Böyle bir şeyi önermiş bile olsaydı, bu onun sadece yetiştiği kültürü ve ilaçlar konusundaki bilgi yoksunluğu yansıtardı.</p>
<p>Muhammed <i>mirac</i> (yükselme) sırasında Allah ile 7. gökte görüştüğünde, Allah önce günde 50 vakit (rekat değil vakit) namazı emretti. Fakat, neyse ki 6. gökte bekleyen Musa tekrar tekrar Muhammed'e Allah'tan bunu düşürmesini istemesini tavsiye etti. 7. gökteki Allah ile 6. gökteki Musa arasında 5 kez gidip gelen Muhammed'in sıkı pazarlığı namaz vakitlerinin sayısının düşmesine neden oldu.</p>	<p>Bu, sayfalarca süren ve Yahudi masalcılarının parmak izlerini taşıyan <i>hadis</i> kitaplarındaki en uzun hikayedir. Allah asla bir kişiye taşıyabileceğinden daha fazlasını yüklemez (2:286; 6:152; 7:42; 23:62). Allah'ın ilk olarak insanlara günde 50 vakit namaz emrettiğini söylemek, ki bu gece gündüz her 28 dakikada bir namaz kılmak anlamına gelir, Allah'ın merhametini inkar etmektir. Bu hikaye Muhammed'in zekasına da hakaret eder; ve bununla kalmayıp onu Musa'nın tavsiyeleriyle zalim bir patrona karşı insanlar adına pazarlık yapan bir sendika başkanına çevirir. üstüne üstlük namaz Muhammed ile değil İbrahim ile başlamıştır (17:1,78; 53:1-18; 2:83; 2:124-125; 2:238; 11:114; 24:58).</p>
<p>Muhammed'in şefaathet gücü vardır ve Yargı</p>	<p>Suçluları Allah'ın yargısından kurtarmaya</p>

Günü'nde bizi kurtaracaktır. Muhammed, tüm elçilerden daha üstündür.

kimsenin gücü yetmez. Kuran şefaata inancını şirk ya da çoktanrıcılık olarak değerlendirir. Tek şefaata şekli gerçeğe tanıklıktır ([2:48,123,254](#); [6:70,94](#); [7:53](#); [10:3](#); [20:109](#); [34:23](#); [39:44](#); [43:86](#); [74:48](#); [78:38](#)). İroniktir, Kuran Yargı Günü'nde Muhammed'in halkının Kuran'ı terkettiğinden şikayetçi olacağını bildirir, iddia edildiği gibi *sünnetini* terkettiğinden değil ([25:30](#)). Muhammed'ciler, ataları gibi o kadar cahil ve kibirlidir ki, Allah'ın diğer kullarına gerçek dışı güçler yakıştırma veya şefaata yoluyla Allah'a ortak koştuklarını kabul etmezler ([6:23-26](#); [16:35](#); [39:3,38](#); [19:81-82](#)).

Kuran'ı kabul edenler bir elçiyi diğerinden üstün tutmaz ([2:285](#)); tüm elçiler aynı topluluğa aittir ([21:92](#); [23:51-53](#))

Kuran putlaştırılan kavramlar veya nesnelere hakkında bir çok örnek verir: çocuklar ([7:90](#)), dini önderler ve ulema ([9:31](#)), para ve zenginlik ([18:42](#)), melekler, ölmüş azizler, elçiler ve peygamberler ([16:20,21](#); [35:14](#); [46:5,6](#); [53:23](#)), ego/hüsn-ü kuruntu ([25:43](#), [45:23](#)).

İnsan zihnine *şirk* (Allah'a ortak koşma veya çoktanrıcılık) denilen en tehlikeli hastalığı bulaştırmak için Şeytan, inkar edenlerin zihinlerine, sakat ve kusurlu bir tanıma programı kurarak özeleştiriyi yeteneğini yok eden bir virüs bulaştırır. Dolayısıyla, çeşitli yollarla Allah'a ortak koşanlar kendi çoktanrıcılıklarını tanıyamazlar ([6:23](#)). çoktanrıcılık hipnozun bütün belirtilerini taşır, burdaki usta hipnozcu da Şeytandır ([6:22-24,43,110-113](#); [7:17,27-30,64-65,179](#); [10:42-43](#); [15:12-15,42](#); [16:35](#); [18:21,22,57](#); [17:45](#); [31:21](#); [47:16](#); [58:18-19](#); [59:16-19](#)).

Muhammed'in ismini tek olarak anmak ona yapılmış bir saygısızlıktır ve bir insanı şefaatten mahrum bırakır. Dolayısıyla Muhammed'in ismi anıldığında, *sallallahu aleyhi vesellem* veya "barış onun üzerine olsun" gibi ayırt edici ve yüceltici sözler de söylenmelidir. Cemaat halindeyken onun ismi anıldığında, saygı gösteren sözler veya davranışlarda bulunmalıyız.

Allah'ı övmemiz ve yüceltmemiz emredilir ([3:41](#); [3:191](#); [33:42](#); [73:8](#); [76:25](#); [4:103](#)), sadece bizim gibi birer insan olan elçilerini değil. Esirgeyen ve Bağışlayan Allah, elçileri yüceltmeden ilk isimleriyle çağırılmamızı emreder, ve Muhammed de diğer elçilerden farklı değildir ([2:136](#); [2:285](#); [3:144](#)). Muhammed bizim gibi sadece bir insandı ([18:110](#); [41:6](#)), ve ismi Kuran'da "Muhammed" ismiyle anılır, aynı Kuran'da belirtilen diğer insanlar gibi ([3:144](#); [33:40](#); [47:2](#); [48:29](#)). Muhammed'in isminin sonuna *salli ala* içeren bir ifade eklenmesi Kuran'da, elçiye destek olunması

	<p>ve cesaretlendirilmesi anlamındaki fiilin çarpıtılmasının sonucu ortaya çıkmış bir durumdur: Destek olma veya cesaretlendirme, yaşayan elçiye yapılması gereken bir eylemdir, ölmüş elçinin arkasından söylenen bir yüceltme sözü değil (33:56 ile şu ayetleri karşılaştırın: 33:43; 9:103; ve 2:157).</p> <p>Ayetin anlamını aydınlatan bu ayetlere rağmen; Kuran'ın bir şey söylememizi değil, bir şey yapmamızı emrettiği gerçeğine rağmen; sözkonusu yüceltme sözlerinde Muhammed'in 3. tekil şahıs olarak anılmasının bunun Muhammed'in vefatından sonraki ekleme olduğunu göstermesine rağmen; ve diğer bir çok gerçeğe rağmen, Sünni ve Şii imamları, Muhammed'e yapılan bu tapınmanın devam edebilmesi amacıyla bir bahane bulabilmek için uğraşırlar. Hatta bazı imamlar, yığınların niyet ve uygulaması ile çelişme pahasına bunun Muhammed'i bir yüceltme değil, ona yapılan bir dua olduğunu iddia eder. Muhammed, özellikle onların hayalindeki Muhammed, milyonların daimi duasına ihtiyaç duyacak en son insandır. Onlara göre, Muhammed zaten cennetteki en yüksek dereceyi elde etmiştir, ve yine onlara göre Muhammed'in işlediği tek bir günah bile yoktur. O zaman dualarının adresi korkunç şekilde yanlıştır. Muhammed'den çok kendileri için, ve birbirleri için dua etmelidir. Bu, sokakta kalmış fakir insanların, dünyanın en zengin insanına günde bir kaç kez para bağışlamasına benziyor. Bu, komik derecede anlamsızdır.</p>
Muhammed hiç günah işlemedi. Daima doğru yoldaki bir tektanrıci idi.	Muhammed, yanılabilen bir insandı. Vahyi almaya başlamadan önce, halkının geleneklerini izliyordu ve o da Allah'a ortak koşuyordu (4:79 ; 9:117 ; 33:37 ; 40:66 ; 42:52 ; 66:1 ; 80:1-10 ; 93:7). Bir tektanrıci olsaydı, Allah onu Kuran öncesinde <i>iman</i> yani inanç/onaylamadan habersiz biri olarak tanıtmazdı. Kuran öncesindeki popülaritesini iddia eden tarih kitapları bu Kuran'sal gerçeği doğrular niteliktedir. Teokratik sistemleri fanatik dini önderler ile yönetilen cahil çoktanrıçılar bir tektanrıciya saygı gösteriyor olamazdı.
Allah tüm evreni Muhammed'in yüzü suyu hürmetine yaratmıştır.	Evren özel bir kişi için yaratılmamıştır (14:33 ; 16:12 ; 31:29 ; 51:56).
Muhammed'in bir çok mucizesi vardı, ayı ikiye bölmek bunlardan biriydi. Bazı anlatımcılara	Muhammed'in Kuran dışında bir mucizesi yoktu (29:50-51). Kuran'da bahsedilen ayın yarılması,

<p>göre, ayın yarısı Ali'nin arka bahçesine düştü.</p>	<p>1969 yılındaki ayın toprağının yarılmasının önceden haber verilmesidir (54:1-2; "şakka" sözcüğünün anlamları için 80:26 ve 50:44). Aynı zamanda 1969 yılı, Kuran'ın 19 mucizesinin 1974 yılında keşfine yol açan bilgisayar destekli araştırmanın da başladığı yıldır (74:1-56).</p>
<p>Muhammed bizim gibi bir insan değildi; bir süpermeni. Bir gece 9 kadın ile cinsel ilişkide bulundu. Muhammed 30 erkeğin cinsel gücüne sahipti.</p>	<p><i>hadis</i> uydurukçuları aslında peygamberin düşmanıydı, Paulist Hristiyanlarının İsa'nın düşmanı olduğu gibi (6:112-116). <i>hadis</i> uydurukçuları fantazilerini haklı çıkarmak için Muhammed'i kullandılar. Bir diğer güdü de putlaştırılmış Muhammed için olabildiğince çok "mucize" uydurma isteği idi. Bunlardan biri cinsel mucizelerdi, böylelikle Kuran'da bahsedilen diğer elçilerle sokulan "yarış"ı kazanmasına yardım etmiş olunacaktı. Muhammed bizim gibi bir insandı, bir süpermen değil (33:21; 18:110; 41:6).</p>
<p>Muhammed'e bir Yahudi tarafından büyü yapıldı, ve haftalarca Medine sokaklarında şaşkın vaziyette dolaştı.</p>	<p>Muhammed büyülenmedi; bu iddia Muhammed'in mesajını reddeden inkarcılar tarafından yapılmıştır (17:47; 25:8-10).</p>
<p>Muhammed yoksul öldü, o kadar yoksuldu ki kişisel eşyalarını az miktarda arpa karşılığında bir Yahudiye rehine bıraktı.</p>	<p>Bir zamanlar öksüz ve yoksul iken, Allah'ın lütfuyla, Muhammed uluslararası başarılı zengin bir tüccar oldu (93:8).</p>
<p>Muhammed'in her bir arkadaşı bir yıldız gibidir ve eylemleri ve fetvaları dinde yetkili rehberlerdir.</p>	<p>Muhammed'den yüzyıllar sonra o ve arkadaşları put haline geldiler. Müslümanlar Muhammed'in arkadaşlarını (<i>sahabe</i>) veya onunla bir Müslüman olarak tanışanları günahsız olarak değerlendirmeye başladı, oysa ki bazıları onları münafık olarak değerlendiriyordu. Bu insanlara atfedilen kolleksiyonlar dolusu söylenti vardır. Peygamberin sahabelerine yani arkadaşlarına yakıştırılan sözler, yorumlar ve spekülasyonlar (<i>Ahbar</i>) <i>hadisten</i> sonra diğer bir otorite olarak kabul edilir.</p> <p><i>Sahib</i>, <i>sahabe</i>, ve çoğulu olan <i>ashab</i> sözcükleri genelde olumsuz bir bağlamda kullanılır. örneğin 77 yerde geçen <i>ashab</i> ve bir yerde geçen <i>ashabahum</i> (onların yoldaşları) sözcüklerinden sadece 27 tanesi olumlu anlamda kullanılır, örneğin <i>ashab ül-cenne</i> (cennet halkı) veya <i>ashab ul-yemin</i> (sağın halkı). Sözcüğün tarafsız anlamdaki kullanımlarını dışarda bırakacak olursak, <i>ashab</i> sözcüğü genelde inanmayanları ve ikiyüzlüleri belirtmek için kullanılır. <i>Sahabe</i>'nin ÇOĞULU olan <i>ashab</i> sözcüklerinden hiçbiri Muhammed Peygamber zamanında yaşamış</p>

müslümanları anlatmak için kullanılmaz. Sadece tek bir yerde, çoğul *ashab* sözcüğü Musa'nın yanındaki insanları anlatmak için kullanılır (26:61), ve yine Kuran onların çoğunun gerçek inanırlar olmadığını söyler (7:138-178; 20:83-87).

Sahib sözcüğünün tekil veya ikili kullanıldığı 12 yerde, sadece beş tanesi peygamber ve arkadaşlarındaki ilişkiyi anlatır. Ve bu beş yerin sadece bir tanesi olumlu anlamdadır. Bu ayetleri aktarmadan önce, Sahib (yoldaş, arkadaş) sözcüğünün karşılıklı bir ilişkiyi anlattığını hatırlatmakta fayda var; eğer biri sizin arkadaşınız ise siz de onun arkadaşısınız demektir. Aşağıdaki 4 olayda, adresler inanmayanlar ya da çoktanrıçılardır:

... Arkadaşınız (Sahib) deli değildir. O sadece, çetin bir cezadan önce sizi uyaran birisidir. (34:46)

Arkadaşınız ne sapmıştır, ne de azmıştır. (53:2)

Arkadaşınız deli değildir. (81:22)

"Ey hapisane arkadaşlarım (*sahibey* = iki arkadaş), çeşitli rabler mi daha iyidir, yoksa Tek ve her şeye Egemen olan ALLAH mı?" (12:39)

Sahib sözcüğünün bir peygamberin arkadaşı anlamındaki tek olumlu kullanımı:

... Kafirler onu, ikinin ikincisi olarak çıkarmışlardı. Hani ikisi mağarada iken, arkadaşına, "üzülme, ALLAH bizimle beraberdir," diyordu... (9:40)

özet olarak Kuran literatürüne göre, *Sahib* (arkadaş) veya *ashab* (arkadaşlar) sözcükleri kendi başlarına olumlu bir anlama sahip değildir. Bu ayetlerde Muhammed inkarcıların *sahibi* (arkadaşı) olarak betimlenir, sadece bir ayette bahsedilen arkadaş bir inanandır.

Bununla birlikte sayısız ayette, Kuran bize Muhammed'in yoldaşları hakkında bilgi verir ([48:29](#)). Gördüğümüz ise kutsal insanların bir yansımasından çok, her türlü zayıflık ve eksiklikleriyle sıradan insanlardır.

hadis kitaplarına göre, Abdullah bin Mesud, Muhammed peygamberin en iyi arkadaşlarından biriydi. Onun aktardığı *hadisler* Sünni Müslümanların hukuksal konularda en çok bağına bastığı kutsal kaynaklar arasındadır. Buhari ve İbn Henbel dahil olmak üzere bir çok *hadis* kitabı İbn Mesud'un Kuran'ın kişisel bir kopyasına sahip olduğunu ve son iki sureyi Kuran'a koymadığını bildirir. Bu kitaplara göre, İbn Mesud son iki surenin Kuran'dan olmadığını iddia etmektedir.

Görünen o ki peygamberin bir diğer arkadaşı, Ubey İbn Ka'b da farklı bir kişisel Kuran'a sahipti. O da Kuran'a *Hafd* ve *Khal'* adlarında iki sure ekledi, ve bunların Kuran'dan olduğunu iddia etti. (Bu "sureler", hala Hanefiler tarafından yatsı namazından sonraki vitr namazında okunmaktadır).

hadis kitaplarını izlemek elçiyi izlemek demektir.

Muhammed'e sadece Kuran verildi, ve İslam'ın yasalarını sadece Allah belirler ([6:19](#), [38,114](#); [7:3](#); [12:111](#); [17:46](#); [31:6](#); [45:6](#); [69:38-47](#)).

hadis kitapları Muhammed'den iki yüzyıl sonra söylentilerden derlenmiştir. *hadislerin* ana kaynaklarından birisi Yahudi ve Hristiyan temellidir. *İsrailiyyat* adı verilen Yahudi Mişna, Gemara ve Eski Ahit gibi kaynaklardan ithal edilen hikayeleri belirlemek ve açığa çıkarmak için Hislam uleması, çok başarılı olmasa da ciltler dolusu kitap yazmıştır. örneğin, kurtarıcı mehdi ve erkeklerin *sünnet* edilmesi gibi bir çok Yahudi hikayesi ve uygulaması, "dine dönmüş" Yahudi ve Hristiyan uleması yoluyla "islam"a sokulmuştur. Kab bin al Akhbar etkili dine dönmüşlerden biridir. Sünni ulema, İsrailiyyatın başlıca anlatıcıları olarak Abdullah bin Abbas, Ebu Hureyre, Abdullah bin Amr İbnul As, Abdullah bin Selam, Temim el-Dari ve Vehb bin Münebbih'i gösterir.

En güvenilir olduğu düşünülen *hadiste* onbinlerce arkadaş tarafından dinlendiği bildirilen Muhammed'in *Hüccet el-Veda* (Veda Hutbesi)

konuşmasının sön cümlesinin 3 ayrı versiyonu vardır:

Size Kuran'ı ve *sünnetimi* bırakıyorum; her ikisini de izlemelisiniz.

Size Kuran'ı ve akrabalarımı bırakıyorum; her ikisini de izlemelisiniz.

Size Kuran'ı bırakıyorum; onu izlemelisiniz.

hadis kitapları tarafından nakledilen ilginç bir diğer *hadis* de:

Muhammed hasta yatağında iken, arkadaşlarından kalem kağıt getirmelerini istedi, böylece onlara kurtuluşları için bir şey yazabilecekti. Arkadaşlarından biri aceleyle kağıt kalem almak için kalktığında ömer Bin Hattab tarafından durduruldu. Anlatıldığına göre, ömer ona şunları söyledi: Peygamberin ateşi yüksek; ne dediğini bilmiyor. Allah'ın kitabı bizim için yeterli (*hasbuna kitabullah*)!

Bu "güvenilir" *hadise* göre, Muhammed son sözünü yazmadan ölür. Yukardaki *hadis* ayrıca Muhammed peygamberin son sözlerini ve arkadaşının tepkisini de bildirdiğini iddia eden bir *hadistir*. ömer b. Hattab'ın söylediği ve diğer ünlü arkadaşlarının onayladığı iddia edilen sözler *hadis* yığınlarını temelinden sarsarak yok eder.

özet olarak, *hadis* kitapları, *hadislerin* Kuran'ın yanında ikinci bir kaynak olduğunu reddeden bir çok *hadis* ile doludur. Muhammed'in veda hutbesindeki son cümlesinin 3. versiyonu, ömer'in Muhammed'in başka bir söz yazmasına izin vermemesi, o ve diğer tanınmış arkadaşlarının Allah'ın kitabının onlar için yeterli olacağını düşünmesi gibi olaylar da *hadislerin* bildirdiği olaylardır. Bunlara, ve *hadisler* hakkında olumsuz ifadeler içeren veya *hadisleri* yasakladığı "bildirilen" diğer *hadislere* rağmen, binlerce *hadis* toplanmıştır.

Allah Muhammed'e Kuran ile birlikte Kuran'a *benzer* başka vahiyler de indirmiştir.

Bu iddia *hadis* kitaplarında bulunur ve bu *hadisin* Arapça metninde kullanılan *mithl* (benzer) sözcüğü, Allah'ın Kuran'a *benzer* başka bir kitap olmadığı meydan okumasındaki sözcük ile aynıdır ([52:34](#)). Dolayısıyla bu *hadis* aslında Allah'ın Kuran'daki meydan okuyuşuna meydan okumaktadır. Kuran'a *benzer* olduğunu düşündükleri kitapların TAMAMI söylentiden ibarettir; ve batıl inançlar, çelişkili iddialar, kötü dilbilgisi, çeşitli lehçeler, önemsiz ve ciddiyetsiz kurallar, bilimsel yanlışlıklar, mezheb işleri, kadın düşmanı düşünceler ve uygulamalar, zulüm, kabilesel ve ırkçı ideolojiler, kahraman tapınıcılığı, aptal hikayeler ve hatta ticari reklamlar ile doludur.

Birinin kendisini Müslüman olarak çağırması yeterli değildir. Kişi, Hanefi, Şafi, Hanbeli, Maliki, Selefî, Nakşibendi, Caferî, İsnâ Aşerî, Ahmedi, Kadiyani, Bahai, Reşadi vb. bir mezhebi ya da düzeni körü körüne *taklid* etmelidir.

Mezhebimizdeki *imamların*, *müctehidlerin* ve ulemanın *fetvaları* ve *şeriatine* sorgulamaksızın uymalıyız. Diğer bir deyiş ile *mukallit* (taklitçi) olmalıyız.

Akıl gerçeği bulmakta yeterli değildir. İnanca gerek vardır, ve inanç akıldan üstündür.

Allah bizi müslümanlar olarak çağırır, yani kendilerini Allah'a barışçıl bir şekilde teslim edenler olarak ([22:78](#); [41:33](#)). Onları mezheblere ve fırkalara ayırmak çoktanrıcuların nitelikleri arasındadır. ([6:159](#); [23:52-56](#)).

Anne-babayı, dini önderleri veya herhangi birini körü körüne izlemek yanlış ve kötülüklerin kaynağıdır ([2:170](#); [5:104](#); [10:78,100](#); [17:36](#); [26:74](#); [31:21](#); [34:43](#); [43:22,23](#)). Kuran bizi önderlerin karizmaları veya toplumsal kabuller ile hipnoz edilmememiz konusunda uyarır. Akılcı ve deneysel sorgulamalara değer veren bireylerden oluşmuş bir topluluk, dinsel fanatizmin veya karizmatik politikacıların ve din adamlarının yol açtığı trajedilerin asla kurbanı olmayacaktır.

Cahilliği ve saftirikliği yücelten bir din veya mezheb, izleyicileri veya diğerleri için çok tehlikeli olabilir. Fizikçi Steven Weinber'in dediği gibi, "Din olsun veya olmasın, iyi işler yapan iyi insanlar veya kötü işler yapan kötü insanlar olacaktır. Ama kötü işler yapan iyi insanlar olabilmesi için din gerekir". Dine ideolojiyi de eklemeliyiz, çünkü dogmatik düşünceler akılcılığı engelleyerek insanları hayvanlara dönüştürebilir. Geçtiğimiz yüzyılda komünizm ve ırkçılık insanlığa çok fazla acı çektirmiştir.

Kuran kategorik olarak her önüne gelene körü körüne inanmayı reddeder ([17:36](#)). Kuran tarafından tasvir edilen islam, yaygın anlamdaki "din" değildir. Dolayısıyla, biz islami dinden çok bir sistem olarak adlandırmayı tercih ediyoruz. İnanç veya itikat sözcükleri, daha çok hüsn-ü

kuruntunun veya sürünün peşinden sürüklenmenin üzerini örtmek için kullanılıyor. İncancı tündengelim veya tümevarım yoluyla haklı çıkaramayanlar, neden bazı dogmalara inandıkları halde diğerlerine inanmadıkları konusunda ikna edici sebepler gösteremeyenler, Kuran'ın kullandığı tanımlamaya göre *mümin* (gerçeği kabul eden) değildir. Eğer kitabın yazarı aynı zamanda doğanın da yaratıcısıysa, ve kanunlarını akılcı ve deneysel yollarla araştırdığımızda bizi bilgi ve teknoloji ile ödüllendiriyorsa, neden akıl ve mantığımızı kendisi hakkındaki iddiaları veya kendisine yakıştırılan sözleri araştırmak amacıyla kullanmamızı istemesin ki? Aksi takdirde, şizofreni ve tutarsızlık kutsal nitelikler haline gelir. Allah körü körüne incancı oluşturduğu kara bir tünelin sonunda değildir; aklımızı ve kalbimizi, onun bilgelik ve bilgi frekansında yaptığı mesaj yayını alacak şekilde ayarlarsak Onu bulabilir veya Onunla iletişime geçebiliriz. Sonuç olarak, Kuran'ın anlamsal bağlamına göre inanç veya itikat, aklın ve zorlayıcı delillerin sonucunda ortaya çıkan bir ikna olma durumudur. Dolayısıyla, Kuran'sal terminolojiyi, inanç ve itikat sözcüklerinin yaygın anlamından ayırmak için "kabul etmek" sözcüğünü tercih ediyoruz.

Bu, Kuran'ı doğrulayan bir kişinin çözemediği gizem veya bilinmeyenleri olmayacağı anlamına gelmiyor. Tam tersine. Fakat, gizemleri veya bilinmeyenleri kabul etmek ikna edici nedenlere dayanmalı. örneğin, evrenin yoktan veya tekillik denilen sonsuz derecede küçük ve yoğun bir noktadan var edilişini, Büyük Patlama teorisini anlamak zordur. Böyle bir şey konusunda hiç deneyimiz yoktur. Ama anlama konusunda zorluk yaşasak da Büyük Patlamayı kabul etmek için ikna edici delillerimiz vardır. Sıradışı iddialar sıradışı delilleri gerektirir, ve çoğu din tamamı saçmalıklarla ve çelişkilerle dolu sıradışı iddiaları için sıradan deliller bile getirmez.

İbrahim akılcı bir tektanrıci idi. Elçiliğinden önce, genç bir filozof olarak, "en büyük" kavramına bir dizi varsayımsal soru ile ulaştı. Tüm varlıkların bir yaratıcısı olduğu şeklindeki sonuca ulaşmak için kullandığı yöntem hem akılcı hem de deneysel idi. İnsanları gök cisimleri üzerinde gözlem yapmaya ve onların birbirine bağlı karakteristiklerine bakarak bir yaratıcının varlığı sonucuna ulaşmaya davet etti. Bu deneysel ve

akılcı yöntem Allah tarafından desteklenir.

İbrahim, tektanrıcı inancını akılcı savlar kullanarak desteklemekle kalmamış, karşıtlarının iddialarını da yine akılcı bir savla çürütmüştür: Putperestlerin tüm heykellerini kırmış, yalnızca büyük olanını sağlam bırakmış, çoktanrıcılar putlarına böyle sapkın bir eylemi gerçekleştiren "kafir" in kim olduğunu soruşturduğunda da İbrahim bunu sağlam şekilde duran büyük putun yaptığını söylemiş, böylelikle halkını dini dogmalarını yansıtmaya ve gözden geçirmeye zorlamıştır ([21:51-67](#)).

Kuran, neden Allah'ın ortağı veya dengi olamayacağı konusunda akılcı bir sav sağlar. [21:21-22](#) ayetlerindeki sav, "öncülü Değilleme" adı verilen mantıksal bir savdır. Dolayısıyla, Kuran'ın kolay aldatılabilir olmamızı istemediğine hiç şüphe yoktur. üzerinde yeterince bilgimiz olmayan hiçbir şeyi izlememeliyiz, Allah'a olan inancı bile.

Kuran, Hristiyanların koyun ve çoban benzetmesini reddeder ve Müslümanların bu tarz bir zapt etmeyi ima edecek bir sözcük kullanmamasını öğütler ([2:104](#)). Kuran'ın, sürüdeki bir koyun olma konusundaki uyarılarına rağmen, *hadis* izleyicileri St. Paul'un öğretilerini benimsemiş ve kendilerini koyunlara, akılcı tektanrıcılığı ise akıldışı çoktanrıcılığa dönüştürmüşlerdir.

[2:104](#) ayetindeki *raina* (bize çobanlık et) sözüğü koyun gibi güdülmeyi ima eder. Müslümanlar, zekalarını, muhakemelerini ve mantıklarını kullanmadan, peygamberler dahil olmak üzere kimseyi körü körüne izlemez. Hiç şüphe yok ki öndere itaat etme *maruf* standardı ile, yani bilinen veya bilgi ile sınırlıdır ([60:12](#)). Ama Kitab-ı Mukaddes halk ve önderler arasında çoban ve koyun mecazını kullanır:

Başlarına, onları güdecek tek çoban olarak kulum Davut'u koyacağım. Onları o güdecek, çobanları o olacak. (Hezekiel 34:23)

İsa Mesih iyi bir çobana benzetilir (Yuhanna 10:14; İbraniler 13:20). Krallar ve önderler de çobanlar olarak değerlendirilir (Yeşaya 44:28; Yeremya 6:3; 49:19). İncilin papazları da

çobanlara benzetilir (Yeşaya 56:11; Yeremya 50:6; Yeremya 23:4; Hezekiel 34:2,10). Ayrıca, bkz: Zekarya 10:2; Zebur 78:52; Zebur 119:176.

Bu mecaz, İsa'nın tektanrıci mesajını vefatından sonra çarpıtılan şüpheli kimlik St. Paul tarafından sonuna kadar suistimal edilir. St. Paul bir çok hikaye ve uygulama uydurmuştur; vaaz için para almanın haklı çıkarılması bunlardan biridir. *İncil*'in, yani İyî Haberler'in gerçek izleyicileri onu eleştirdiğinde, cemaatten "süt sağışını", Kitab-ı Mukaddes'teki mecazın özgün amacını çarpıtarak savunmuştur. Bkz. 1Korintliler 9:7.

Kitab-ı Mukaddes'te geçen

Gerçeği bilin ki gerçek sizi özgürlüğüne kavuşturur (Yuhanna 3:24)

ayeti putperestliğe ve cahilliğe güçlü bir karşı duruştur. Bununla birlikte, St. Paul ve izleyicileri İsa tarafından öğretilen bilgeliği; felsefeyi ve filozofları düşman kabul eden bağnazlık ve dogmatizme dönüştürmüştür. Dış dünyada yetenekli ve akıllı olan milyonlarca dindar insanın beyinleri çocukluklarından beri dini yalanlarla o kadar yıkanmıştır ki, tapınaklarına girdiklerinde sürü veya koyun olarak çağrılmaktan gurur duyarlar! Dinlerin bir çok inanarı Bertrand Russell'in onların anlayış düzeyini tarif eden şu sözüne olumlu şekilde kafa sallar: "Dinin gerçekleri, mantıklarının gücünü kaybetmiş olanlar tarafından asla o kadar iyi anlaşılammıştır".

Eğer illa ki kendinizi -ci, -î veya -dar gibi ekler kullanarak adlandırmak istiyorsanız, Gerçekçi, Gerçekî veya Gerçekdar olarak adlandırın! Veya, kendinizi sadece Allah'çı, Allah'î, veya Allah'dar olarak da adlandırabilirsiniz

Kuran'ın bazı ayetleri diğeri ayetleri iptal eder. örneğin, [2:180](#) ve [2:219](#) geçersizdir. Hatta bazı *hadis*ler bile Kuran'daki ayetleri iptal edebilir. örneğin, bir *hadis* [4:24](#)'e bir yasak daha ekleyerek, ayetteki geniş kapsamlı listeleme iddiasını iptal eder. Bir başka örnek, [4:23-24](#), [2:180](#), ve [4:11-12](#) ayetlerindeki emri iptal eden, Muhammed'in akrabalarına vasiyet bırakma

Kuran'da iptal edilme yoktur ([2:85](#); [4:82](#); [15:90-92](#); [12:110-111](#); [45:6](#)). Bu iptal iddiası, AYET kelimesinin [2:106](#)'daki tekil biçimde kullanıldığında anlamını çarpıtmaya, bağlamı ve ayetlerin birbiriyle olan ilişkisini anlamamaya dayanan inkarcı bir iddiadır. İptal fikri, Kuran'ın ilahi oluşuyla çelişkiyi veya inançsızlığı ima eder ([4:82](#)).

konusundaki yasağıdır.	
Kuran apaçık değildir; belirsizdir.	Kuran, gerçeği doğrulayanlar ve Allah'ın verdiği akli kullananlar için apaçık ve anlaşılması kolaydır (5:15 ; 54:17,22,32,40 ; 11:1 ; 17:46 ; 18:57 ; 26:195).
Kuran detaylı değildir; genelden bahseder. örneğin, Kuran bize nasıl <i>namaz</i> kılınacağını anlatmaz.	<p>Kuran Herşeyi Bilen Allah tarafından yeteri kadar detaylanmıştır, ve bunu bize tekrar tekrar hatırlatır (6:19,38,55,97,114-116,119,126; 7:32,52,174; 9:11; 10:5,24,37; 11:1; 12:111; 13:2; 17:12; 30:28; 41:3; 41:44; 79:19).</p> <p>Kuran <i>namazdan</i> yaklaşık 70 ayette bahseder, ve Allah'ın yeterli gördüğü detayları bildirir, insanlar tarafından talep edilen ya da din adamlarının uydurduğu önemsiz detayları değil. <i>hadis</i> kitapları Kuran'dan daha iyi sözcükler içermez, ve Muhammed'in bize nasıl dua edileceğini gösteren video klipleri içermezler. Tam tersine, çelişkilerle dolu bir sürü söylenti içerirler. örneğin, bazı <i>hadis</i>lere göre, Muhammed Kuran'ın ilk suresinden sonra hiçbir şey okumazdı, bu diğer bazı <i>hadis</i>lere ters düşer. Bazı <i>hadis</i>ler Muhammed'in karısının elini tutuktan sonra abdest aldığını bildirir, fakat başka <i>hadis</i>ler bunu reddeder.</p> <p>üstelik, <i>namazın</i> hatırı için <i>hadis</i> ve <i>sünnetin</i> tüm yalanlarını ve zararlı öğretilerini akli başında hiçbir insan kabul etmeyecektir. Namazda <i>hadis</i>, <i>sünnet</i> ve <i>şeriat</i> tarafından öngörülen tüm putperestliği, cahilliği ve rezilliği yerine getirmektense, iyi davranışlara iletmesi beklenen namazı hiç kılmamak daha hayırlıdır. <i>hadis</i> ve <i>sünnet</i> izleyicileri, önemsiz ayrıntılarla dolu uydurulmuş bir namazı kılabilmek adına, Kuran'ın mesajını ciltlerce çelişkili kitaba değiştirmiştir. Bundan daha kötü bir alışveriş olamaz (10:15).</p>
Kuran tam değildir; tamamlanması gerekir.	Kuran Allah'ın sözüdür ve tamdır (6:115 ; 19:64 ; 18:109). Uygulamalar ile ilgili önemsiz veya ilgisiz sorular sormak ve daha çok kural ve talimat istemek sorun ve kafa karışıklığı yaratır (2:67-70 ; 5:101).
Kuran tek başına yol göstermez; diğer bir çok kitap ve öğretileri bilmek gerekir.	Kuran, takdir edenlere ve akıllarını kullananlara yol göstermek için yeterlidir (5:48-49 ; 6:112-114,159 ; 7:3 ; 10:15 ; 17:39,45-46 ; 25:30 ; 31:6 ; 36:2 ; 39:23,38 ; 35:43).

Dünya dev bir boğanın boynuzları üzerinde durmaktadır.

Bu, *hadis* ve *sünnetin* kırmızı kıyafet giymeyi neden yasakladığına bir açıklama olabilir!

Yukarda belirttiğimiz gibi, bunlar ve putperestlik, kadın düşmanı yaklaşımlar ve uygulamalar, batıl inançlar ve dindar insanlar için hayatı çekilmez hale getiren sayısız yasakları içeren diğer bir çok dini emir Kuran'ın mesajının yerine geçti. Bu, Kuran'ın tamamlanmamış ve ayrıntılardan yoksun olduğunu iddia ederek, Kuran'ın "Allah ve elçisine uyun" gibi bir çok ayetini çarpıtarak, ayetleri ve hatta "elçinin size verdiğini alın, size vermediğinden uzak durun" gibi ayetin bir bölümünü bağlamaları dışına çıkararak başarıldı. Haklılıklarını kanıtlamak için, tuvalete nasıl girileceği, tuvalette temizlik için kaç taş kullanılması gerektiği, namazlarda ellerin veya parmakların şekli, sakalın veya bıyığın uzunluğunun ne olması gerektiği, hangi gömlek renginin caiz olmadığı, dişleri nasıl fırçalamak gerektiği vb. anlamsız detaylar içeren sayısız *hadis* ürettiler. İnsanlar aradıkları anlamsız veya gereksiz detayları Kuran'da bulamadığında, İslam propagandacıları onlara Kuran'ın bir açıklayıcısı, tamamlayıcısı veya eki olarak mezheb hukukunu ve *hadisleri* sundular. Dolayısıyla, Allah'ın korunmuş sözleri, cahil insanlar tarafından uydurulmuş korunmasız yalanlara ihtiyaç duyuyormuş gibi gösterildi. Allah'ın sistemi, bir limited şirket dini haline getirildi.

Yıllar önce, İstanbul üniversitesi İlahiyat Fakültesi "İslam Anlayışı" konulu bir panel düzenlemişti. Katılımcılar tanınmış ilahiyat profesörleri idi. Fıkıh (mezheb hukuku) profesörü, *fikh* ve *usül ül-fikh* (hukuk yöntemi) okunmadan ve bu konular üzerindeki Sünni literatürü anlamadan Kuran'ın anlaşılamayacağını söyledi. Tasavvuf profesörü "Kuran'ın tasavvuf bilmeden ve uygulamadan anlaşılamayacağını" tartıştı. *hadis* profesörüne göre de "Kuran *hadis* ve yöntemlerini anlamadan ve bilmeden anlaşılabilir" idi. Son olarak, *Siyer*, yani Muhammed ve arkadaşlarının tarihi profesörüne göre ise "Kuran o zamanın tarihi bilinmeden ve anlaşılmadan anlaşılabilir"di.

Panele katılan her dört profesör de Kuran'ın ne kadar anlamsız olduğu konusunda anlaşılıyordu. Hatta bu konuda bir fikir birliğine varmışlardı. Onları körü körüne izleyenlerin tek yapması gereken Kuran'ı unutup yüzlerce ciltlik çelişkili mezheb öğretilerine gömülmek olmalı. İnsanlara fıkıh, *hadis*, tasavvuf ve islam tarihini anlayabilmek için, sapla samanı birbirinden ayırabilmek için öncelikle Kuran'ı çalışmaları ve anlamalarını önerecekleri yerde, tersine bir yöntem için tartışıyorlardı. Yaptıkları, yüzlerce ciltlik çelişkiler çorbasının oluşturduğu literatürü kişi ile Allah'ın sözü arasına koymaktan ibaretti. Bunun olduğu nokta, "*hadisler* arasındaki çelişkilerin uzlaştırılması bilimi" adı verilen değişik bir alanın ortaya çıkmasıdır. Bu alanın konusu, uydurukları yayma ve güvenilirliğini koruma amacıyla aptalca savunmalar geliştirmektir. Bu yolla kimsenin Kuran'a ulaşamayacağını, ve ulaşanların da bunca filtre, duman ve sis arasında Kuran'ın ışığını göremeyecek kadar kör durumda olacağını iyi biliyorlardı.

Kuran'ın Hadis, Sünnet, İcma ve Şeriat Dörtlemesini Önceden Haber Verişi

İlginçtir, Allah bize Muhammed'in tek şikayetinin halkının Kuran'ı terkedişi olacağı konusunda bilgilendirir (25:30). *hadis* kitaplarının inanmamızı istediği gibi *sünnet* terkedildiği için şikayette bulunmayacaktır. İnanırları put Muhammed'in kendine has şefaath gücüyle kendilerini ahirette kurtarmasını bekleyenler, putları tarafından reddedildiklerine şahit olduklarında şaşıracaklar.

Cahil ve inkarcı insanların Kuran'ı kaale almayacağını ve Kuran'ın aydınlatıcı ve ilerici mesajını *hadis*, *sünnet*, *icma* ve *şeriat*ın karanlık öğretilerine değışeğini bildiği için, Allah bu sözcükleri haber verici bir nitelikte kullanır:

- *hadis* sözcüğü, insanların söylediği sözleri tarif etmek için kullanıldığı her yerde olumsuz bir anlama sahiptir (12:111; 31:6; 33:53; 45:6; 52:34; 66:3).
- Kuran, *sünnet* sözcüğünü asla Muhammed ile bağlantı kuracak şekilde kullanmaz. Geçerli olan tek bir *sünnet* (yasa, kalıp, örnek) vardır, o da *sünnetullah*'tır (Allah'ın yarası, kalıbı, örneği). Allah'ın geçmiş kuşaklara uyguladığı *sünnet* (yasa) genelde doğal felaketler veya sosyal huzursuzlukları haketme anlamındadır (33:38,62; 35:43; 40:85; 48:23).
- Benzer şekilde, Kuran *icma* (fikir birliği) sözcüğünü de insanların eylemlerini anlattığı durumlarda olumlu anlamda kullanmaz (20:60; 70:18; 104:2; 3:173; 3:157; 10:58; 43:32; 26:38; 12:15; 10:71; 20:64; 17:88; 22:73; 54:45; 28:78; 7:48; 26:39; 26:56; 54:44 ...).
- İlginçtir, putlaştırılmış imamların fikirlerini yansıtan mezhep öğretileri de *şeriat* (yasa, yol) olarak adlandırılır, ve Kuran'da bu sözcük de Allah'ın yarası dışında bir anlamda kullanıldığında, bu, kınamak içindir (42:21). Uymamız gereken Allah'ın yarasıdır (42:13; 5:48; 45:18).

Şimdi, Kuran'ın önceden verdiği bu haberlerin hayretler uyandıran gerçekleşmesinin ayrıntılarına bakalım. İlk put olan *hadis* ile başlıyoruz.

Muhammed zamanındaki gerçeğin düşmanlarını tasvir etmelerine rağmen aşağıdaki ayetlerin mesajı zaman içinde geçerliliğinden bir şey kaybetmedi. Tam tersine, ayetlerin dili önceden haber veren nitelikte olup tüm zamanların yoldan çıkmış insanların anlatmaktadır. İşte *hadis* denilen yalanları üreten Muhammed Peygamber'in düşmanlarını Kuran'ın önceden bildirişi:

Kendilerine bir mucize gelse ona mutlaka inanacaklarına dair tüm güçleriyle ALLAH'a yemin ederler. De ki: "Mucizeler ALLAH'ın yanındadır." Mucize geldiği zaman da **onların inanmayacağını** bilmez misiniz? İlk başta inanmamaya karar verdikleri için anlamlarını ve gözlerini çevirip azgınlıkları içinde bocalar durumda bırakırız. Onlara melekleri indirsek, kendileriyle ölümler konuşsa ve her şeyi getirip önlerine toplasak, ALLAH'ın diledikleri hariç, yine inanacak değillerdir. Fakat **çoğu gerçeği bilmez**. Böylece, her peygambere insanlardan ve cinlerden olan şeytanları düşman kıldık. Aldatmak için birbirlerine **yaldızlı hadisleri vahyederler**. Rabbin dileseydi bunu yapamazlardı. Onlara ve **uydurduklarına** aldırma. Ahirete inanmayanların kalbi ona kansın, ondan hoşlansın ve gerçekten yapmak istediklerini yapabilsinler diye... **ALLAH'tan başka yasa koyucu** mu arayayım? O ki size **kitabı detaylı olarak indirmiştir**. Kendilerine kitap vermiş olduklarımız onun Rabbin tarafından indirilmiş olduğunu bilirler. O halde kuşkulananlardan olma. **Rabbinin kelimeleri doğruluk ve adaletle tamamlanmıştır**. O'nun sözlerini değıştirebilecek yoktur. O, İştendir, Bilendir.

Yeryüzündekilerin **çoğuna** uyarıyı Allah'ın yolundan saptırırlar. Onlar ancak **zanna uyuyorlar** ve onlar sadece tahminde bulunup saçmalıyorlar. ([6:109-116](#))

İsa'nın düşmanlarının, üçleme öğretisini uydurduğunu ve Allah için birden fazla kişilik yaratarak Allah'a ortak koştuklarını biliyoruz, benzer şekilde Müslümanlar da *hadis* kitaplarını uydurmuş ve Muhammed'i yargıda Allah'a ortak koşmuştur. Allah'a ortak koşmanın, yani çoktanrıcılığın bir çok yolu konusunda Kuran bizi bilgilendirir. Dikkatli bir okuyucu, *hadis* ve *sünnet* savunucularının öne sürdüğü tüm temel bahanelerin yukarıda aktarılan ayetler tarafından reddedildiğini farkedecektir. Bu ayetler *hadis* izleyicilerini aşağıdaki niteliklerle tanımlar:

- Dudaklarından dökülenin tersine Allah'ın işaretlerini/mucizelerini takdir etmezler. (74. surenin önceden bildirilen haberinin ortaya çıkışında bu takdir edememenin çağdaş bir örneğine şahit olduk).
- çoğu bilmeyen, kör takipçilerdir.
- Yıldızlı *hadis*leri birbirlerine ilahi bir esinlenme veya vahiy gibi sunarlar.
- Birbirine anlattıkları *hadis*ler uydurmaz.
- Ağzlarıyla söylediklerinin tersine ahireti takdir etmezler.
- Allah'ın İslam'a ilişkin yargısında Muhammed'i ve diğer putları ortak koşarlar.
- Kuran'ın yeteri kadar ayrıntılı olduğunu kabul etmezler.
- Allah'ın sözünün tamamlanmış olduğunu kabul etmezler.
- Mezheplerini izleyenlerin sayısına çok fazla güvenirlere; kalabalıkların peşine takılırlar.
- Zanlarına uyarlar.

Kuran'ın *hadis* sözcüğünü olumsuz şekilde kullanması raslantı değildir. Kuran'ın dili ve sözcük seçimleri son derece titizdir. Allah putperestlerin uydurduklarına "*hadis*" ismini vereceğini biliyordu; ve ilginçtir ki onlar da uydurdukları bu yalanlara isim olarak zengin bir dil olan Arapça'dan başka bir sözcük bulamadılar; örneğin "*ekval* = söylenenler", "*akhbar* = anlatılanlar", "*hikam* = özdeyişler", "*athaar* = öğreti/gelenek" sözcüklerini kullanmadılar. Keşiflerini farkında olmadan *hadis* (söz, söylem, hikaye veya yakın zamanlı olay) şeklinde isimlendirdiler. Bu, Kuran'sal tasarımın gerçekleşmesinden başka bir şey değildir. Kuran, ne zaman Kuran dışında bir *hadisten* bahsetse, olumsuz bir anlam ifade eder. Uydurulan sözlerin ve söylentilerin takipçileri, uydurduklarına verdikleri isimleri Türkçe'ye veya diğer dillere çevirmedikleri için, onların öğretilerinin gerçek doğasını ortaya koymak ve apaçık Kuran'sal bağlantının peşesini kaldırmak amacıyla biz de *hadis* sözcüğünü çevirmeden bırakacağız:

... Bu, **uydurma bir *hadis*** değil; fakat kendisinden öncekilerin doğrulayıcısı, **her şeyin detaylı açıklaması** ve inananlar için bir **hidayet ve rahmettir**. ([12:111](#))

hadis takipçileri Kuran'ın yeteri kadar detaylandırılmadığını iddia eder! Dolayısıyla Allah'ın Kuran'ın "tamamlanmış, mükemmel ve yeteri derecede detaylı" olduğu ([6:19,38,114](#)) şeklinde sürekli tekrarladığı ifadeyi reddeder, bunun yerine 60 cilt *hadisi* ve Kuran'ı tamamlayacak olduğu söylenen bir kütüphane dolusu çelişkili öğretiyi uygun görür. Yukarıdaki [12:111](#) ayeti, bu uydurukçulara ve onları takip edenlere Allah'ın verdiği cevaptır. Allah uydurulmuş *hadise* ihtiyacımız olmadığını, Kuran'ın yeterince detaylı bir kılavuz olduğunu, ve ihtiyacımız olan her şeyin Kuran'da bulunduğunu bildirir. Tek takip edilmesi gereken "*ahsan el-hadis*" (en iyi söz) Kuran'dır. ([39:23](#))

[12:111](#) ayetinde, Bilge Allah, hem *hadis*lerin kendisini, hem de *hadis*leri İslam'ın bir kaynağı olarak kabul etmedeki bahaneyi reddeder. *hadis* takipçilerinin hiçbir bahanesi ne bu dünyada, ne de Yargı Günü'nde kabul edilmez. Allah onlara sorar:

... ALLAH'tan ve ayetlerinden başka hangi *hadise* inanıyorlar? ([45:6](#))

Onlar da cevap verir:

"Allah'ın vahiylerinin yanında Buhari, Müslim, Tirmizi, İbn Hanbel, Kafi, Nahjul Balaga ve diğerlerine inanıyoruz".

Allah putperestlere meydan okur:

Doğru sözlüler iseler bunun benzeri bir *hadis* getirsinler ([52:34](#)).

Cevap olarak, kutsal *hadis* kitaplarından birinde (Ebu Davud) peygambere iftira atarlar:

Peygamber, sallallahu aleyhi vesellem, buyurmuştur ki: 'Bana, Kuran ve onun benzeri olan *hadis* verildi'.

Kuran *hadis* sözcüğünü Muhammed'in sözleri anlamında kullanmış mıdır? Evet, *hadis* sözcüğü Kuran'ın iki yerinde Muhammed'in sözü anlamında kullanılmıştır, ama Sünnilerin veya Şiiilerin hoşuna gidecek şekilde değil. Bu iki durumun açıkça belirttiği şeyler vardır. Bunların ilki, Herşeyi Bilen Allah'ın *hadis* sözcüğünü peygamberin kişisel sözleri için kullandığıdır, sadece Kuran ile sınırlı olan dini öğretiler için değil. İkincisi, her iki olayda da, Herşey Gücü Yeten Allah *hadis* sözcüğünü uyarıda bulunmak için kullanır. İşte ayetler:

... Yemeği yedikten sonra ayrıлып dağılın. *hadisler* (sözler) ile oyalanmayın. ([33:53](#))

Peygamber, eşlerinden birine gizlice bir *hadis* söylemişti. Eşi bunu yaydı... ([66:3](#))

Bu ayetlerde görüldüğü gibi, *hadis* sözcüğü Muhammed Peygamber ile ilgili olarak kullanıldığında, ilginç bazı noktalara değinilir. *hadis* peygamberin kişisel sözleridir; peşine düşmemeli ([33:53](#)) ve diğerlerine yaymamalıyız ([66:3](#)). Ne yazık ki Kuran ve Muhammed Peygambere saygı duymayanlar, Muhammed'in eşleriyle olan cinsel ve özel hayatı hakkında bir çok *hadis* uydurmuştur. İronik olarak, sevgi ve bağlılık adı altında Muhammed'e en kötü hakaretleri de onlar yapmıştır.

("Neden Bütün *hadis*ler çöpe?" isimli bir tartışma için www.IslamicReform.org sitesinin Makaleler kısmına göz atın)

***Hadis* Kitaplarından Bir örnek**

Bunlar, çeşitli *hadis* kitaplarından, söylenti ve sahte öğreti koleksiyonlarından bir örnektir:

- Ureyne ve Ukeyle kabilelerinden bir grup peygambere geldi ve peygamber onlara deve sidiği içmesini öğütledi. Daha sonra, peygamberin çobanını öldürdükleri için peygamber onları bağlayıp gözlerini dağladı, ellerini ve ayaklarını kesti, ve çölde susuzluktan ölmeye terketti. (Buhari 56/152, Hanbel 3/107,163)
- Ben en şerefli elçiyim, yargı gününde sadece ben ümmetimi düşüneceğim. (Buhari 97/36)
- Elçiler arasında ayırım yapmayın; ben Yunus'tan daha iyi değilim. (Buhari 65/4,5; Hanbel 1/205,242,440).
- Evde, atta ve kadında kötü şans vardır (Buhari 76/53).
- Namaz kılanın önünden bir maymun, siyah bir köpek veya bir kadın geçerse namazı geçersiz olur. (Buhari 8/102; Hanbel 4/86).
- Cehennemi çoğunlukla kadınlar dolduracaktır; kadınlar zeka ve dinde eksiktir. (Müslim, İman 34/132; Muslim, İydayn 4; Tirmizi, İman 6/2613; Ibn Mace, Fitan 19/4003; Ahmad b. Hanbel, Musnad, II/373-374, II/318; Ebu Davud, *sünnet* 15/4679; Nasai, İydayn 19)
- Peygamber savaşta kadın ve çocukların öldürülmesine izin verdi. (Buhari, Cihad/146; Ebu Davud 113)
- Dünya dev bir boğanın boynuzları üzerindedir; hareket ettiğinde depremler oluşur. (İbn Kathir 2/29; 50/1)
- önderler Kureyş kabilesinden seçilmelidir. (Buhari 3/129,183; 4/121; 86/31)
- Bütün siyah köpekleri öldüreceksiniz; çünkü onlar şeytanlardır. (Hanbel 4/85; 5/54)
- Allah zamandır. (Muvatta 56/3)
- Kimliğini ispatlamak için, Allah peygambere bacaklarını açıp gösterdi. (Buhari 97/24, 10/129 ve 68. sure hakkındaki yorum)

- Zina yapanların taşlanması söyleyen ayetin yazılı bulunduğu kağıt bir keçi tarafından yenilerek iptal edildi. (İbn Mace 36/1944; İbn Hanbel 3/61; 5/131,132,183; 6/269)
- Benu Eslem kabilesinden bir adam Peygambere gelerek yasadışı cinsel ilişkide bulunduğunu söyledi ve kendine karşı 4 kez tanıklıkta bulundu. Adam evli olduğu için Peygamber onun taşlanmasını buyurdu. (Buhari, *hadis* 6814)
- Zina eden bir maymunu öldürmek için taşıyan bir maymunkun kabilesine rastladım ve onlara yardım ettim. (Buhari 63/27)
- Peygamber öldüğünde zırhı bir Yahudiye bir kaç kilo arpa karşılığında rehin bırakıldı (Buhari 34/14,33,88; Hanbel 1/300; 6/42,160,230)
- Bir kadının parmaklarını kesmenin cezası: bir parmak için 10 deve, iki parmak için 20 deve, üç parmak için 30 deve, dört parmak için 20 (yirmi) deve vermektir. (Hanbel 2/182; Muvatta 43/11)
- Peygamber bir Yahudi tarafından büyülendi, ve günlerce ne yaptığı bilmeden dolaştı. (Buhari 59/11; 76/47; Hanbel 6/57; 4/367)
- Muhammed 30 erkeğin cinsel gücündeydi. (Buhari)
- Sol elinizle yemek yemeyiniz veya bir şey içmeyiniz, çünkü Şeytan da yeme içme için sol elini kullanır. (Hanbel 2/8,33)
- "Peygamber Ramazan bayramında tek sayıda hurma yerdi." (Buhari 2/73).
- Peygamber buyurmuştur ki 'Kim abdest alırsa burnuna su çekip temizlemelidir, ve mahrem yerlerini temizlerken tek sayıda taş kullanılmalıdır. (Buhari 1/162, 1/163)
- Peygamber buyurdu: 'Benden Kuran dışında bir şey yazmayın. Yazarlarsa yok edin. (Muslim, Zuhd 72; Hanbel 3/12,21,39).
- Peygamber Amr İbn As'a konuştuğu her şeyi yazmasını emretti (Hanbel 2/162).
- Ömer dedi ki: 'Kuran bizim için yeterlidir, peygamberden herhangi bir şey yazmayın'. Odadaki herkes Ömer'in söylediklerini kabul etti. (Buhari, Cihad 176, Cizye 6, İlim 49, Marza 17, Magazi 83, Itisam 26; Müslim, Vasiyye 20,21,22).

Ulemanın Şeriat ve Fetvalarına Bir örnek: Tuvalet Terbiyecisi Muhammed

İnternet'te dolaşırken, yanlış şekilde *alim* (ilim sahibi, bilgili insan) olarak nitelendirilen ünlü bir din adamının bir *fetvasına* rastladık. Adamın uzmanlık alanı, dinleyicileri, "bilgi" derecesi, bilginin insan hayatı ile ilgi derecesi, *hadis* kitaplarından yapılan alıntı sayısı, Kuran konusundaki cahiliyeti, ve adamın kör takipçileri, Müslümanların çağdaş dünyada neden rezillik içinde olduğunun birer açıklaması niteliğinde. Tuvalet gitmek için kutsal *hadis*lere ihtiyaç duyanların, yetişkinlere tuvalet terbiyesi vermeyi Muhammed'in bir çok görevinden biri sananların, bunlara ve diğer anlamsız kurallara uyanların, "daha önemli konular" için düşünce beyinleri kalmaması olağandır. Tuvalet görgü kuralları için *hadis* kitaplarından derlediği 13 kutsal kural hazırlayan Suudi din adamı Şeyh Muhammed Salih El-Müneccid'in kapanış cümlesi tedavi için hiç umut bırakmıyor (fetvanın tamamı için www.islamicreform.org adresini ziyaret edin). Garip tuvalet usulleri ve garip sayıdaki taşlar gibi konulara daldığı için utanacağına, bu aptal talimatlarla övünme cüretini gösteriyor:

Eğer Şeriat günlük konuların küçücük ayrıntılarına bile bu şekilde dikkat etmişse, daha önemli konular hakkında daha ne söylemeli sanyorsunuz? Bunlara benzer kurallar getiren başka bir din veya sistem biliyor musunuz? Allah'ın verdiği mükemmelliği ve güzelliği, ve uyanın gerekliliğini kanıtlamak için bu bile yeterlidir.

Eğer bu, *Şeriat*in küçücük konulardaki güzelliğinin bir örneği ise, Allah önemli konulardaki hükümlerinden insanlığı korusun! Kaç müslümanın bu kurallara uyamadığı için suçlu hissettiğini bilmiyoruz. Kaç Sünninin bu kutsal tuvalet kurallarına tek tek uyacağız diye tuvaletini altına kaçırdığını da bilmiyoruz. Bu din adamının, *hadisi* cömertçe sürüsünü kapalı duvarlar ardında can çekişmekten kurtaracak şekilde yorumlamasına rağmen, kaç titiz takipçinin tuvalette *kibleye* dönmüş olmamak için ters oturduğunu, veya kaçının tuvalette yön bulabilmek için GPS gibi ileri teknoloji "gavur icadı" cihazları kullandığını da bilmiyoruz. Bununla birlikte, kesin olarak bildiğimiz bir şey var; bunları ve uydurulmuş diğer yığınla kuralı takip eden insanlar grubu ilerleme ve refah konusunda şansını kaybetmeye mahkumdur. Kuran'ın bize Allah adına *Şeriat* uyduran din adamlarından uzak durmanın ve akılcılığın önemini hatırlatması şartırcı değildir:

Hiçbir kişi ALLAH'ın izni olmadan inanamaz ve O, akıllarını kullanmayanları rezillğe mahkum eder. (10:100)

Yoksa ALLAH'ın izni olmadığı halde onlar için dini kurallar ve yasalar ortaya koyan ortakları mı var? Daha önce belirlenmiş bir karar olmasaydı onların arasında yargı verilirdi. Zalimlere acı bir azap vardır. (42:21)

Sünni ve Şii imamlarının zihniyeti, mezhep öğretileri, ve *fetvaları* müslümanların ilerlemesine izin vermez. *Fetva* talebinde bulunan binlerce insan bunun kanıtıdır. İşte www.ask-imam.com adresinde yayınlanan *fetvalardan* biri:

Pakistan'dan Soru 14617:

Tüm DVDlerimi satmak istiyorum. Bu haram mıdır helal midir? Bu benim için çok önemli olduğundan lütfen bir cevap verin.

Esselam-ü-aleyküm..

Oldukça çok DVD'm var (yaklaşık 300 & toplam değeri 20,000 Rs. civarında), ve hepsinden kurtulmak istiyorum, çünkü sinema filmlerinin İslam'da helal olmadığına ve paramı boşa harcadığıma ikna oldum. Bu DVDleri helal para ile aldım. Dolayısıyla sorum 'Bu DVDleri satabilir miyim? Burdan kazanacağım para helal midir yoksa haram mı?' Bu DVDleri çöpe atamam, bu kadar kaybı karşılayamam. Bunun yerine onları satmayı düşünüyorum. Aldığım paranın önemli bir kısmını zekat olarak vereceğime ve bir Kuran satın alacağıma dair kendime söz verdim. Lütfen yardım edin. Bu DVDleri atmalı mıyım? Satmalı mıyım? Ya da belki arkadaşlarıma 'armağan' olarak verebilir miyim? Zaman ayırdığınız için teşekkürler. övgüye layık hizmetleriniz için Allah sizi ödüllendirsin. Amin.

Yanıt 14617:

Elhamdülillah,

DVDlerin haram olduğuna ikna olmuşsun. DVDler de arap, domuz eti vb. diğer haramlar gibidir. Eğer biri şarabı veya domuz etine sahip olsa ve bunların haram olduğunu farketse ne yapması beklenir? Şarabı veya domuz etini başka birine vermesine izin yoktur. çöpe atılmalıdır.

DVD filmleri domuz eti ve şaraptan daha kötüdür. DVD filmleri kişinin İslami değerlerini ve ahlakını yok eder. Domuz eti ve şarapta olduğu gibi sadece fiziksel zarar ile sınırlı değildir. DVDlerin satışından gelen parayı kendiniz için değil zekat için kullanacağınıza göre veya DVDleri başkalarına hediye etmenin de maddi bir karşılığı olmadığına göre, demek ki onları yok edebilir veya çöpe atabilirsiniz. Bu cesaretiniz karşılığında Allah sizi bereket ile ödüllendirir. Okuyuculara da aynı sizin gibi cesur bir adım atmayı ve evlerindeki kötü ve Şeytani herşeyi yok etmeyi şiddetle öneriyorum..

*ve Allah Teala En İyisini Bilir
Mufti Ebrahim Desai*

Yukardaki bu fetva resim ve animasyonu yasaklayan çok sayıda *hadise* dayanmaktadır. Farkettiğiniz gibi, DVD hakkındaki *fetva* sadece DVDnin içeriği ile sınırlı olmayıp tüm DVDleri kapsar. Eğer tek endişesi DVDnin içeriği olsaydı biz de benzer endişeleri taşıdığımızı söyleyebilirdik; çünkü bir çok film şiddetin, önüne gelenle cinsel ilişkide bulunmanın, alkol kullanımının, israfın, Allah'ın lütuflarını takdir etmemenin ve cahilliğin reklamını yapar. Ama müftüye (*fetva* yani dini hüküm veren kişi) göre iyi bir film ya da eğitici bir DVD olamaz, çünkü hepsi insanlar dahil olmak üzere canlıların animasyonu ile doludur. Bu nedenle içeriğini araştırmaz bile. Bu müftünün ağzına bakanlar, kendilerini eğitmek için çağdaş teknolojiyi kullanma şansını sonsuza dek kaybedecektir. İlginç olan, bu tarz dinleyici tam da müftülerin iş güvenlikleri için istedikleri tarzdaki dinleyicidir. Soruların ve verilen *fetvaların* sayısına bakarak, bu müftünün onbinlerce takipçisinin hayatını ve kafasını karıştırmak konusunda mükemmel bir iş başardığı söylenebilir.

Kuran Ayetlerinin Suistimali

Kuran'ın bir çok ayeti ya çarpıtılmış ya da ciltler dolusu uydurulmuş söylentileri destekleyebilmek için bağlamları dışına çıkarılmıştır. İşte en çok suistimal edilen Kuran ayetleri:

- Kuran elçiyi izlememizi ister ([4:59](#)); öyleyse Buhari, Müslüm, Tirmizi, İbn Hanbel, İbn Maje, Ebu Davud, Kafi, Nahj al-Balaga ve diğer bir çok kitaba uymalıyız.
- Kuran elçinin Kuran'ı açıkladığını söyler ([16:44](#)); öyleyse Buhari, Müslüm, Tirmizi, İbn Hanbel, İbn Maje, Ebu Davud, Kafi, Nahj al-Balaga ve diğer bir çok kitaba uymalıyız.
- Kuran, elçinin kendi kafasından konuşmadığını bildirir ([53:3-4](#)); öyleyse Buhari, Müslüm, Tirmizi, İbn Hanbel, İbn Maje, Ebu Davud, Kafi, Nahj al-Balaga ve diğer bir çok kitaba uymalıyız.
- Kuran elçinin verdiğini almamızı ve vermediğinden uzak durmamızı söyler ([59:7](#)); öyleyse Buhari, Müslüm, Tirmizi, İbn Hanbel, İbn Maje, Ebu Davud, Kafi, Nahj al-Balaga ve diğer bir çok kitaba uymalıyız.
- Kuran elçinin önünde fikir belirtmemizi söyler ([49:1](#)). öyleyse Buhari, Müslüm, Tirmizi, İbn Hanbel, İbn Maje, Ebu Davud, Kafi, Nahj al-Balaga ve diğer bir çok kitaba uymalıyız..
- Kuran Allah'ın elçisinde güzel bir örnek olduğunu söyler ([33:21](#)); öyleyse Buhari, Müslüm, Tirmizi, İbn Hanbel, İbn Maje, Ebu Davud, Kafi, Nahj al-Balaga ve diğer bir çok kitaba uymalıyız.

Dikkatli bir okuyucu yukardaki ayetlerin kurnaz bir biçimde çarpıtıldığını ve Muhammed'i Allah'ın mesajını ileten biri olmaktan, Allah'ın postacısı olmaktan çıkarıp Allah'ın yanında diğer bir otorite, Allah'ın sisteminde Allah'a bir ortak haline getirildiğini farkedebilir. Sadece islam yani teslimiyet sistemini çok ortaklı bir din haline getirmekle kalmadılar, aynı zamanda Muhammed'den yüzyıllar sonra mezheb ve kabilelerinin tercihlerine göre söylentilerden oluşan çeşitli kaynaklar ürettiler.

Burda bir örnek olarak, sık alıntılanan ayetlerden birini tartışacağız:

... Allah'ın elçisinde güzel bir örnek vardır ([33:21](#))

Bu ayeti suistimal ederek ciltler dolusu *hadis* üretmek isteyenler aynı ifadenin İbrahim için de kullanıldığını gözardı eder:

Sizin için İbrahim ve onunla beraber olanlarda güzel bir örnek vardır ... ([60:4,6](#))

Eğer [33:21](#) ayeti Muhammed'in *hadis*lerini gerektiriyorsa, [60:4,6](#) ayetleri neden İbrahim'in *hadis*lerini gerektirmiyor? İbrahim'in *hadis*leri hangi kitaplarda? Açıkça, her iki örneklik için de en güvenilir kaynak Allah'ın Kitabıdır, sadece ilgili örnek davranışları aktarır. Aynı zamanda Muhammed tarafından yapılan hataları tekrarlamamak konusunda bizi uyarır. ([33:37](#); [80:1-10](#))

Suistimalin doğasını, ve nasıl boş şapkadan binlerce *hadis* tavşanı çıkarıldığını daha iyi görebilmek için ikinci örneğe göz atalım. Kuran'da en fazla tekrar edilen emirlerden biri "Allah ve elçisine uyun" emridir ([4:59](#)). Söylentileri aktaran Buhari'ye uymak, elçiye uymak değildir. Elçiye uymak, tamamlanmış, mükemmel ve bütünüyle detaylandırılmış olan Kuran'a uymaktır. [25:73](#) ayeti inananların Allah'ın vahiylerine karşı olan tutumunu tasvir eder. *hadis* ve *sünneti* izleyenlerin başarılı olduğu konu ise ayetleri gözardı etmektir. [6:19](#), [7:3](#) ve [50:45](#) ayetlerini görmezler; bu ayetlerde Allah'ın elçisi tarafından tek iletilen öğretinin Kuran olduğu söylenir. Muhammed'in, Kuran'ı, sadece Kuran'ı uyguladığını düşünmezler ([5:48,49](#)). Muhammed'in halkı hakkındaki tek şikayetini duymazlar ([25:30](#)). Kuran'ın yeterli ve bütünüyle detaylı olduğunu ([6:114](#)) anlamayanları Muhammed'in sahiplenmeyeceğini anlamazlar. 9. surenin ilk ayeti Allah ve elçisinden bir ultimatom yayınlandığını söyler. Müslümanlar, ultimatom hakkındaki ayetlerin tamamıyla Allah'tan olduğunu tanırlar. Allah ultimatom hakkında Muhammed'e danışmadı. Muhammed'in tek görevi Allah'ın mesajını iletmektir ([16:35](#); [24:54](#)). Dolayısıyla, Allah'ın [9:1](#) ayetinde söylemine elçiyi dahil etmesi elçinin ultimatomu yayınlamaktaki otoritesinden değil, ultimatomu iletme görevinden kaynaklanır. Benzer şekilde, insanlar Allah'ın mesajını elçiler aracılığıyla aldığı için, elçilere uymamız emredilir. Kuran'ın sürekli bir elçi olduğunu ([65:11](#)) biliyoruz, Kuran'ın bir hatırlacı ve müjdeci olduğunu da. ([41:4](#); [11:2](#))

Muhammed'i Hangi çeşit ve Şekillerde İstersiniz?

Sahtekarlar ortaçağ Arap, Putperest, Yahudi ve Hristiyan kültürlerinin karışımını elçinin güzel örnekleri şeklinde sundular. Bununla birlikte, eğer [33:21](#)'in bağlamına bakarsanız, güzel örnek diye nitelenenin elçinin cesareti ve sürekli olarak Allah'ı anması olduğunu görürsünüz. Güzel örnek ifadesinin anlamını ilgisiz veya kültürel davranışları da içine alacak şekilde genişlettiler. Örneğin, sakal ve türbanı kutsal hale getirdiler; Amr bin Hişam (Ebu Cehil) ve Velid b. Muğire gibi Mekkeli putperestlerin de uzun sakallı ve büyük türbanlı olduğunu gözardı ettiler.

Daha kötüsü, Muhammed Peygambere yakıştırılan sözler ve eylemler onu örnek olmaktan uzak bir karakter haline getirdi. *hadis* kitapları Muhammed'i çok kişilikli bir hayalet karakter olarak yansıtır. Öyle ki bu karakter, Hermes, Pan, Poseidon ve Afrodite gibi mitolojik tanrı ve tanrıçalardan daha hayalidir. İlahi bir varlık olmak ile en düşük derecedeki bir varlık olmak arasında sallanıp duran bir karakterdir. Hem bilge hem morondur. Bazen Allah'tan bile merhametli bazen de zalim bir işkencecidir. Hem mükemmel hem suçlu, hem alçakgönüllü hem kibirli, hem iffetli hem seks manyağı, hem güvenilir hem hilebaz, hem okuma yazma bilmeyen hem eğitmen, hem zengin hem fakir, hem kayırmacı hem demokratik bir önder, hem şefkatli hem erkek şövenisti, hem inanan hem inkar eden, hem *hadisi* yasaklayan hem *hadisi* teşvik edendir. Bunlar gibi bir çok tezat kişiliğin örneklik diye sunulduğunu bulabilirsiniz. Binlerce farklı örnekten hangi bileşik karakteri istiyorsanız onu seçebilirsiniz. Önyargılı olanlar Muhammed ismindeki kahramanın hangi kişiliğini veya örneğini ön plana çıkarmak istiyorsa onu desteklemek için *hadis* okyanusuna bir olta sallayabilir. Terörist mi istiyorsunuz? Terörizmi haklı çıkarmak için bir kaç *hadis* bulabilirsiniz: Ne de olsa Buhari'ye göre Muhammed savaşta kadın ve çocukların öldürülmesini onaylıyordu. Kuzu gibi masum biri mi istiyorsunuz, yine onu o şekilde yansıtacak bir kaç *hadis* bulursunuz: Taif'in çocukları onu taşıdığı anda, o onlar için dua etmişti. *hadis* kitapları neredeyse istediğiniz herşeyi içerir, özellikle istediğiniz Muhammed hakkında ise. İnanılmaz derecede kibar ve ince düşünceli bir Muhammed de bulabilirsiniz, zalim bir işkenceci de... Bir sayfada Muhammed'in mükemmel ahlaklı biri olarak bulursunuz, bir başka sayfada sübyancı olarak... Bir sayfada Muhammed'in sadece işaret ederek ayı ikiye böldüğünü ve bir parçasını Ali'nin bahçesine düşürdüğünü bulursunuz, diğer bir sayfada bir harf bile okumaktan aciz Muhammed'i...

hadis kitapları, doğaları gereği bu tür suistimaller için mükemmel kaynaklardır. *hadis* kitapları, çok sayıda yazarla, değişik gündemlerle, tutarsız bir dil/terminolojiyle, güvenilirmez ve parça parça bir bağlamla, bölünebilen veya her biri ayrı ayrı sorumlu olan otoritelerle bir kaç yüzyıl içinde üretilmiş söylenti parçacıklarından ibarettir. "Uzman" biri, hoşlanmadığı neredeyse herhangi bir *hadisi* alıp *usül ül-hadis* ismi verilen çifte standartlı yöntemin kurallarından birine tabi tutabilir. Aktaran kişinin bir başka söylenti, partizanlık, kabilecilik, ırkçılık veya kişisel vicdan kullanılarak değerlendirilmesi *cerh* (yaralama, reddetme) ve *tadil* (adil görme, kabul etme) olarak adlandırılır, anlamı basitçe "çöpe at" veya "sakla"dır. Örneğin, Sünni *hadis* toplayıcılarının en önde geleni, Buhara'da yetişmiş olan Buhari, 3 kıtada Muhammed'in vefatından 2 yüzyıl kadar sonra *hadis* toplamıştır. Bu masal toplayıcı, titizliğiyle övünürken, bir keresinde bir *hadis* duymak için bir aylık yol katettiğini iddia eder. Vardığında, *hadisi* aktaracak kişinin atını ahıra sokmak amacıyla boş bir torba ile kandırıldığını görür. Ve bizim titiz Buhari, *hadisi* dinlemekten vazgeçer! Diğer bir deyişle ilgili aktarıcının üzerini çizmek için "cerh" (çöpe at) aracını kullanır. 600,000 *hadis* arasından seçtiği 7275 (% 99'u yalan çıkmış!) *hadisin* kalitesine bakacak olursak, şanslı olmadığı veya atlarını kandıran diğer binlerce kişiyi gözden kaçırdığı sonucuna rahatlıkla ulaşabiliriz. İroniktir, Buhari'nin *hadis* aktardıkları arasında, ayyaş ve zalim Emevi hükümdarları, ve Buhari'nin bizzat kendi aktardığı *hadis*lerde ömer, İbn Abbas ve Ayşe gibi önde gelen akrabaları tarafından güleryüzlü bir yalancı ve uydurukçu olarak görülen Ebu Hureyre de vardır. Ya Buhari kandırılmış bir attır, ya da o da kandırılardan biridir.

Burda biraz durup basit bir hesap yapalım. Buhari, giriş kısmında ortaçağ standartlarına göre birinci sınıf bir pazarlama taktiği kullanıyor. O veya ondan sonraki editörler ve koleksiyonunun tanıtımcıları, dini bütün, dahi, vicdanlı ve sadık bir din alimi portresi çizer. Gerçi Buhari'nin Hristiyan versiyonu, St. Paul, kendini reklam konusunda daha becerikli ve daha kurnazdır; ama Buhari'nin aynı iyi işi bir başka pazarda yaptığına tarih tanıktır. Buhari adı verilen koleksiyonun giriş bölümünden öğrendiğimize göre, bu övülen *hadis* toplayıcısı bir *hadisi* duyabilmek için uzun yolculuklara katlanır, hatta bazen başka ülkeye gider. Ayrıca sözkonusu *hadisin* kimlerden aktarılarak geldiğini değerlendirme konusunda çok dikkatlidir; öyle dini bütündür ki, her bir *hadisi* kaydetmeden önce abdest alıp namaz kılmıştır. Böylesine ciddi bir giriş bölümünde, bazı komik animasyonlara da rastlamak şaşırtıcıdır: Peygamberin arkadaşları ormanda bir grup maymunun zina yapan bir maymunu taşıdığını görür (belki bu onun kutsal aç keçi hakkındaki *hadisi* için de bir hayal gücü ve ilham kaynağı olmuştur). Her neyse, şimdi biraz hesaplama yapalım: Diyelim ki Buhari'nin bize söylediği doğru olsun, gerçekten 600,000 *hadisi* dinlemiş ve değerlendirmiş olsun. Ayrıca Buhari'ye karşı aşırı derece cömert yaklaşalım, ve sonradan % 99'unu çöpe atacağı bu 600,000 *hadisin* her biri için gitmesi, görüşmesi ve değerlendirmesinin ortalama 1 saat aldığını varsayalım. Ve diyelim ki bu işi tan vaktinden gecenin karanlığına kadar yapıyor olsun. Ve varsayalım hiç kış günü olmamış olsun, böylece günde aralıksız on saat boyunca çalışmış olsun. Buhari'nin veya diğer bir "kutsal" insanın, zamanı genişletme, zaman içinde zaman yaratma, ya da zamanı yavaşlatma gibi bir yeteneğini duymadığımız için, sadece Buhari'nin doğa kuralları ile sınırlı bir süper insan gibi çalıştığını varsaydık. Tüm bu varsayımlarla birlikte, M.S. 810-870 yılları arasında 60 yıl yaşamış olan Buhari'nin 60,000 güne, yani 164 yıla ihtiyacı vardı. Diğer bir deyişle, övüldüğü şeyi yapmak bir asırdan fazla zaman gerektiriyordu.

Evet, Buhari ve onunla aynı türden olanlar Muhammed'i kaçırmış, ve Kuran'ın ışığını cehaletin karanlığı ile değiştirmiştir.

Arap olmayanları etkilemek ve "uzmanlar"ın gerçekten inanılmaz derecede özel, belki de Allah tarafından başıslanan bir bilgi sahibi olduğuna inandırmak için sık sık süslü Arapça jargonlar kullanılır. "Uzman", *hadisin* aktarılarak geldiği zincirdeki kişilerin güvenilirliğini, geçmiş *hadis* uleması tarafından konulan çeşitli çelişkili kurallara bakarak değerlendirebilir. Sonra da çok sayıdaki güvenilirlik derecesinden biri olarak sınıflanabilir, dolayısıyla diğer *hadis* uğruna gözden çıkarılabilir. Azimli bir alim tarafından keyfi inceleme sonucu çöpe gitmekten, sadece *mütevettir* (bir çok kişi tarafından aktarılan) adı verilen bir avuç dolusu *hadis* kurtulabilir. İroniktir, *mütevettir hadislerin* hangileri olduğu konusunda bile bir fikir birliği yoktur. Onlar "çöp kutusu" demezler; çöplerinin ne kadar derin ve kokmuş olduğunu etiketlemek için daha süslü sözcükler keşfetmişlerdir: *Mürsel, Hasan, Daif, Mevdu* vb. Eğer bir *mukallit* iseniz, yani belirli bir mezhebe körü körüne uyan biriyseniz sizin için onların zaten seçmiş olduğunu seçersiniz. Seçiminiz alimler tarafından değerlendirilme sonrası arta kalan *hadislerle* daha da sınırlı hala gelebilirsiniz; ama emin olun belirli bir mezhebde *mukallit* kalarak bile kendi dininizi üretmek için kıvrıp durabileceğiniz bol bol yer bulabilirsiniz. Ama emin olun, seçimleriniz ortaçağ Arap, Yahudi ve Hristiyan kültürü ile sınırlı olacaktır. Eğer çağdaş bir büyükşehirde yaşıyorsanız, birbirinden iki binyıl uzakta olan farklı bir çok kişilik geliştirmekten kurtulamayabilirsiniz.

çoğu *hadis* aktarımlarının *ehad*, yani sadece bir kişi tarafından aktarılmış olduğunu düşünecek olursak, *hadislerin* güvenilirlikleri, *hadisi* aktaranlara ve *hadis* kitaplarına nasıl baktığınıza bağlı olarak her zaman sorgulanabilir olacaktır. Bu özel yapım bir sürü din çeşidini, mezhebi, alt-mezhebi, fırkaları, veya alt-fırkaları ortaçağın kültür çorbasından çıkarıp mutasyona uğratmak için bir çok fırsat sağlar. *hadis* koleksiyonunun bu tuhaf yanı Kuran'ın önceden haber veren ayetlerinde iyi betimlenir:

Müslümanlara suçlular gibi mi davranalım? Neyiniz var, ne biçim hüküm veriyorsunuz? Yoksa bir kitabınız var da onu mu okuyup duruyorsunuz? Ve içinde her dilediğinizi bulabiliyorsunuz? ([68:35-38](#))

Gerçeği Reddeden ve Büyüklük Taslayan İnsanlar Kuran'a Erişemez

Kuran mucizevi bir kitaptır. Kuran'ın yazarı, Kuran'ın kurtuluş için yetersiz olduğunu dogmatik ve fanatik şekilde savunanlar ile Kuran arasına bir engel koymuştur ([17:45](#); [18:57](#)). İroniktir, Kuran'ın anlaşılmasının zor olduğunu iddia edenler, bizzat Kuran'ın anlaşılması hakkındaki ayetleri anlamazlar. [7:3](#); [17:46](#); [41:44](#); [56:79](#) ayetleri, hem tezi hem de kanıtı aynı anda içeren edebi sanat harikalarıdır. Bu ayetler birden çok anlama gelir; ve Kuran'ı anlama konusunda rehberlik yaptığı kadar, Kuran'ı anlamayı reddedenlere de bir bahane verir. Bu ayetlerin tarzını anlayanlar, Kuran'ı anlamayanları mahkum eden bu ayetlerin Kuran'ın anlaşılmasız olduğunu savunanlar tarafından anlaşılamayışını görerek bir mucizeye tanık olurlar.

Yayınlanmış Kuran yazmalarının nerdeyse tamamının kapağında [56:77-79](#) ayetlerinin hat sanatı ile yazılmış olduklarını görürsünüz. Kuran'ı betimleyen yüzlerce ayet arasından bunlar seçilir? Kuran için kullanılan 50'den fazla betimleyici isim veya sıfattan, neden *Kerim* (Şerefli) sıfatını seçerler? Neden, *Zikr* (Mesaj), *Hakim* (Bilge), *Mübin* (Açık, Anlaşılır), *Nur* (Işık) gibi daha sık kullanılan sözcükler değil de, o ayetteki *Kerim*? Neden Kuran ile bağlantılı olarak hep bu sözcük vurgulanır? örneğin, neden Kuran'ın kolay anlaşılır dilini hatırlatan ayetlerden biri değil ([54:17,22,32,40](#))? Ya da neden [12:111](#); [15:1](#); [17:9](#); [17:88](#); [17:89](#); [30:58](#); [41:3](#); [55:2](#) ayetlerinden biri değil?

Kuran'ın YAŞAYANLARA bir hatırlatma olduğunu söyleyen biricik ayeti ([36:70](#)) içeren 36. sureyi (Ya Sin) cenazelerde ÖLÜLERE adayanların niyetinden şüphe etmek için her türlü nedenimiz var! Kuran'ın, Kuran dışındaki söylenti ve öğretiler anlamında kullandığı zaman olumsuz bir anlam yüklediği *hadis* sözcüğünü, Kuran'ın yanında edindikleri kaynağa isim olarak seçenlerin niyetinden şüphe etmek için her türlü nedeminiz var! öyleyse, neden en yaygın olarak kullandıkları sıfat *Kerim* , ve neden yazmaların kapaklarında en yaygın olarak kullanılan ayetler [56:77-79](#) ayetleridir?

Kuran'ın değerini bilenler bu sorunun yanıtını da iyi bilir: Kuran'a ihanet eden çoktanrıci din adamları ve ulema, [56:77-79](#)'u anlamama veya yanlış anlama konusunda bir fikir birliğine varmış, ve diğer insanları bu yanlış anlayışları doğrultusunda Kuran'dan uzaklaştırabileceğini düşünmüştür. "Pis" olarak gördükleri aybaşı halindeki kadınlar dahil olmak üzere abdesti olmayan hiç kimsenin Kuran'a "dokunmaması gerektiği"ni ileri sürerek bu ayetlerin anlamını çarpıtmıştır. Şimdi neden oybirliğiyle anlamı çarpıtılan ayetlerin Kuran yazmalarının kapaklarını süslediğini anlayabiliriz. Şimdi neden o ayetteki sıfatın Kuran'ın en popüler sıfatı haline getirildiğini anlayabiliriz. Bunun, Kuran'ın bir cep kitabı, başucumuzdaki bir başvuru kitabı olmasına engel olunmasını, yüksek raflara kaldırılıp yükse duvarlara çivilenerek insanlardan uzak tutulmasını amaçlayan şeytani bir komplonun parçası olduğuna inanıyoruz. Ne yazık ki bu plan başarıya ulaşmıştır. Kuran, bir rehber, bir başvuru kitabı, bir harita, bir pusula olmaktan çıkarılıp, bir tren ya da yüksek voltajlı bir trafo gibi tehlikeli bir nesne haline getirilmiştir! Kuran anlaşılması zor, "yüksek" anlamlarına ulaşılması imkansız ve dokunulması tehlikeli bir kitap olunca, gelsin ciltler dolusu *hadis*, yığınla *sünnet*, fiçılar dolusu söylentiler, tencereler dolusu ilmihal çorbaları, yığınla saçmalık, tonlarca batıl inanç, kutsal adamlar kalabalığı ve kutsal tüccarlar ordusu. Bu, sözde "Müslüman ülke"lerdeki sefaleti, geri kalmışlığı, zulmü, baskıyı ve sınır tanımayan yozlaşmayı çok güzel açıklamaktadır.

"Müslümanlar"ın atalarından miras aldığı ve uygulamak için çok çalıştığı dinin, Kuran yoluyla Muhammed tarafından iletilen sadece Allah'a teslim olma sistemiyle çok az ilgisi vardır. Büyüklük taslayarak *ulema* (alimler, bilgi insanları) olduklarını iddia eden din adamları, islamın mesajına cahillik

bulaştırdı. çok sayıda uydurduklarının arasında, *şeriat* (yasalar), yasaklar, peçeler, sakallar, türbanlar, tuvallette nasıl temizleneleceğinin kuralları, çiş yapma kuralları, misvaklar, sağ eller, sol eller, sağ ayaklar, sol ayaklar, *hadisler*, *sünnetler*, şefaat, kutsal kıllar, kutsal kıyafetler, kutsal dişler, kutsal ayak izleri, *hazretler*, efendiler, azizler, *mevlalar*, *mehdiler*, masum *imamlar*, emirler, mezhebler, tesbihler, muskalar, rüyalar, kutsal yasa boslukları, takkeler, erkekleri sünnet etmeler, tapınaklar, ekstra dualar, ekstra haramlar, çok sayıda Arapça kelimeler, *mendup*, *müstehab*, *mekruh*, *şerif*, *seyyid* ve daha bir sürü saçmalık örnek olarak gösterilebilir. Sonuç olarak, Sünnilerin ve Şiiilerin dini, doğadaki ve kitaptaki ilahi yasalar ile çelişir, ve sadık takipçilerini sefalete ve geri kalmışlığa mahkum eder. Dini önderler ile politik müttefikleri, Müslümanların geri kalmışlığına büyük ölçüde katkıda bulunur. Herşeye Gücü Yeten Allah, "büyüklerden biri" olarak tanımladığı mesaj ile artık reform yapmamızı ve ilerlemenin yolunu açmamızı istiyor ([74:30-37](#)).

Dini önderleri tarafından hipnotize edilen Müslümanların büyük bölümü, büyük bir tutkuyla izlemeye çalıştıkları dinin, Muhammed döneminde Ebu Cehil (cehaletin babası) ve Ebu Leheb'in (kızgın ateşin babası) izlediği dinden bir farkı olmadığından habersiz durumda. Bununla birlikte, Kuran'ın mesajı bir kez daha ışılığıyor ve çoktanrılık ile cahilliğın karanlığını yok ediyor.

örümcek ağlarının ve cahillik duvarlarının tehlikede olduğunu görünce, profesyonel din adamları ve onları körü körüne takip edenler yaygara koparabilir ve toz bulutu oluşurmaya çalışabilir. Bu çevirinin ve içindeki argümanların okunmasını engellemek için ellerinden gelen her şeyi yapabilir. Mesajını insanların duymaması için her türlü iftira, hakaret, sahte suçlama ve tehditte bulunabilir ve gürültü çıkarabilir.

çabaları boşuna olur. çünkü Kuran'ın evrensel ışığı tüm mükemmelliği ile tekrar parıldığıyor. Bu ışığı ne devletlerin sınırları; ne zalim rejimlerin yasa ve yargıçları; ne engizisyon zihniyetindekilerin *fetvaları*; ne de haçlıların entrikaları ve kanlı savaşları engelleyebilir. İslami reform, Allah'ın izniyle, gerçekte olacaktır ve sistem bir kez daha sadece Allah'a adanacaktır. Allah'a övgüler olsun.

Kuran'ı mesaj için kolaylaştırdık; öğüt alan yok mudur? ([54:17](#))

Yahudilere, Hristiyanlara, Müslümanlara ve Tüm İnsanlığa Bir Davet

Bu önsözde, Muhammed tarafından iletilen mesaja yapılan inanılmaz sayıdaki çarpıtmalara odaklandık. Hristiyanlık veya Musevilik de farklı değil. Bugünün Hristiyanlığı, tüm dogma ve uygulamalarıyla, Meryem oğlu İsa'nın tektanrıcı öğretisi olmaktan oldukça uzak.

Eğer Musa, İsa ve Muhammed bugün geri gelse, Yahudiler Musa'yı Yahudi düşmanı, Hristiyanlar İsa'yı Mesih düşmanı, Müslümanlar da Muhammed'i *Deccal* (Sahtekar) olmakla suçlardı.

Bir din düşünün ki üyeleri cinayet silahına tapıyor, destansı kurbanlarının et ve kanını içiyormuş gibi davrandıkları ayinler düzenliyor, $1+1+1 = 1$ olduğunu iddia ediyor, ilk inananların hiçbirinin kullanmadığı bir sözcüğü isim olarak benimsiyor, kahramanlarının ismini yanlış yazıyor ve yanlış telafuz ediyor, kahramanları tarafından önceden haber verilen suçlunun öğretilerine uyuyor, kurucudan 325 yıl sonra kendi kendini tayin eden bir komisyon tarafından türetilen bir formülü kabul ediyor, sevgi ve barış şarkıları söylediği halde kan dökme ve silahlanma konusunda dünyanın en önde gideni olabiliyor, Haçlı Seferleri adı verilen ve yüzyıllar süren bir barbarlık için çocukları bile seferber ediyor, cennetten arsa satıyor, bilim insanlarını aforoz ediyor, kutsal kitaplarının ilk çevirmenini yakıyor, cadı avcılığı çılgınlığıyla kadınları yakıyor, ustalıklı işkence aletleri keşfediyor ve kutsal mahkemelerinde bir çok kişiye işkence yapıyor, binyılı aşkın bir süre dünyayı düz ve evrenin merkezi ilan ediyor, kolonicilere önderlik yapıyor ve onlar için dua ediyor, davayı kaybedinceye kadar köleliği ve ırkçılığı savunuyor ve uyguluyor, çoğunlukla kralların ve zenginlerin yanında yer alıyor, kadını bir çok haktan mahrum bırakıyor, evrim teorisini lanetliyor, işgal ve savaşları aşırı milliyetçi sloganlarla destekliyor... Evet, sahte bir ismi, uydurulmuş doktrinleri, tuhaf putperest uygulamaları, ve böylesine sefil bir tarihi ve acı meyveleri olan bir din nasıl Allah'a ait olabilir? Böyle bir din nasıl olur da, bir barışçı, bir filozof olan ve zayıfların haklarını savunan bir elçiye, Allah'ın insan elçisine yakıştırılabilir?³

İnsanların putlaştırılması tüm dinlerdeki salgın bir hastalık, ve insan tarihindeki en yaygın trajedir. Allah'ın tüm elçilerinin getirdiği özgün öğretilere göre, putlara tapma veya Allah'a ortak koşma, Allah'a karşı işlenen en büyük suçtur. üstelik, peygamberlerin, elçilerin veya azizlerin putlaştırılması ve şefaata inancı, suistimale, zulme, çatışmaya, ve Allah'ın kulları olan Ademoğulları arasında savaşa yol açar.

İnananlar geçmiş dini önderlerini putlaştırmaya başladığında, yaşayan önderlerini putlaştırma eğimini de geliştirirler. Gerçeği aramak yerine, isimlerin ve ünvanların cazibesine kapılırlar. Din adamları, bu zayıflıktan yararlanarak etkileri altında bulunanlar üzerinde daha çok güç elde edebilmek amacıyla Allah'tan çok ölmüş kahramanları telkin eder ve yüceltir.

Bu din adamları ve onların fanatik takipçileri, insan şeklindeki tanrıların adıyla bir çok insanı öldürdü, bir çok aileyi yok etti. Allah'ın adına helaller ve haramlar ürettiler, ve ortaya çıkardıkları dindeki böylesine bir karmaşıklık ile, profesyonel kutsal adamlar olarak mesleklerini güvence altına aldılar. İnsan tanrıların adıyla para ve şöhret kazandılar. Onların adıyla şefaata güçleri olduğunu iddia ettiler, öyle ki işi cennetin anahtarını satma noktasına getirdiler, tapınaklarını ve kiliselerini dev şirketlere dönüştürdüler.

Eğer Eski Ahit, Yeni Ahit ve Son Ahit'teki ortak temel ilkelere uymak istiyorsak, eğer dinsel istismarlara bir dur demek istiyorsak, eğer Allah vergisi akıl yeteneğimizin sınırlarını zorlamak istemiyorsak, tüm

dinlerin tüm inananların birleşmesini istiyorsak, eğer herkes için, dindar olmayan insanlar dahil olmak üzere herkes için özgürlük istiyorsak, ve ebedi kurtuluşa ermek istiyorsak, ilahiyat alanında bir "Kopernik devrimi" başlatmalıyız. Krishna merkezli, İsa merkezli, Muhammed merkezli dinler yerine, özgün merkeze, Tanrı merkezli modele dönmeliyiz. Bu devrimde başarılı olmak için, her birimiz bizim gibi insanlardan tanrılar yaratan formülleri ve öğretileri sorgulamaya başlamalıyız.

Din fanatiklerinin dünyayı başka bir Kutsal Haçlı Seferine sürüklediği bir zamanda, Mesih, Cezbe, Armageddon, Mehdi gibi sözcüklerin saldırgan kitlelerin daha çok ve daha çok kan dökmeye davet etmede kullanıldığı bir zamanda, güç ve mevki sahiplerinin sivil özgürlüklerin önünü keserek rant sağladıkları bir zamanda, savaşların ve işgallerin aşırı milliyetçi ve dinci duygularla yapıldığı bir zamanda, evet böylesine bir zamanda, zeka sahibi ve iyi niyetli insanlar bir araya gelmeli ve hoşgörünün, barışın, mantığın, insan haklarının ve insanlığın bütünleşmesinin tohumlarını ekmeliler.

İsrail, Filistin, Bombalı İntihar Saldırıları ve Terör üzerine

Az nüfusuna kıyasla, Yahudilerin küresel arena üzerindeki mali, politik ve kültürel etkisi çok büyüktür. Nüfuslarıyla ters orantılı olarak, iyide ve kötude, başarıda ve çuvallamada şaşırtıcı örnekler göstermiş ve binyıllardır dünya politikasında parlak bir yer sahibi olmanın tadını çıkarmıştır. Bu, Kuran'ın neden sık sık onlardan bahsettiğini açıklıyor. Ya da tam tersi de doğru olabilir.

Faşist güçler tarafından soykırıma ve acımasız işkencelere maruz bırakıldıktan sonra Yahudiler, göçmenler olarak dünyanın çeşitli yerlerine dağıldılar. Yine de küresel sahneden sahneden çekilmediler, veya diğer bir çok ulusta olduğu gibi toparlanmaları yüzyıllar almadı. Zamanın büyük güçlerinin yardımıyla, nerdeyse bütünüyle yok edilmelerinin hemen ardından, 1948 yılında, hem de Almanya'da değil, küresel çatışmanın, saldırganlık, kin, nefret, zulüm, ırkçılık ve terör ile dünyayı birbirine katmanın odak noktası haline gelen tarihi topraklarında bir kez daha bağımsız devletlerini kurmaları hiç de şaşırtıcı değil.

Görünen o ki bir zamanın mağdur milletleri de kendilerine karşı işlenen suçları başkalarına karşı işleyebiliyor. Irkçılık ve sömürgeciliğe en başta İsrail'in karşı olması beklenirdi, ama İsrail Güney Afrika'daki ırkçı ayrımcı rejimle ilişkisini en son kesen hükümettir. Bu, Filistinlere karşı uyguladığı ırkçı politikasının boyutunun bir yansımasıdır. Silah endüstrisine en başta İsrail'in karşı olması beklenirdi, ama İsrail dünyadaki en büyük silah üretici ve satıcılarından biridir. Tabii İsrail'in ırkçı ve sömürgeci politikası hiçbir şekilde tüm Yahudileri kapsayacak şekilde genellenemez. Dünyada bu politikayı lanetleyen Yahudilerin sayısı, bunu uygulayanların sayısından fazladır, ve bir çoğu kendi adları altına yapılanlardan utanmaktadır. Toprağını ve özgürlüğünü geri almak yöntemi olarak terörizmi lanetlemeli, bununla birlikte Yahudi kuzenleri ile barış içinde yaşamak için bir çözüm umut eden bir çok Arap'ın olduğunu da belirtmeliyiz.

Yahudiler ve müslümanlar yüzyıllarca barış içinde yaşadı, ve şu anki çatışmaları kısmen Siyonist gerillalar tarafından ilk zamanlar kullanılan terrorist taktikler yüzünden, kısmen de ateşi körükleyen çok sayıdaki dış güç yüzündendir. Bu dış güçlerden bazıları İngiltere A.Ş. ve ABD A.Ş.'nin ihtirasları, siyonist fanatikler, yozlaşmış mollalar, ırkçı Sünni ve Şii fanatikler, protestan haçlılar, ve bölgedeki gerilimden en çok parayı elde eden silah ve petrol endüstrileridir. Ne yazık ki, barış için aracılık yapan süper güçler bu çatışmayı sona erdirecek barış için dürüst şekilde uğraşmadılar. Belki de bölgede kontrol altında olan ama hiç bitmeyen bir çatışmayı kasten istediler, böylelikle kukla rejimler sayesinde bölgenin zengin kaynaklarından yararlanabileceklerdi.

1967'deki saldırılarında, Arap'lara ve yoldan çıkmış Arap milliyetçiliğine galip gelerek Sina'ya girdiklerinde İsrail askerlerinin tankları üzerinde Kuran'daki [2:249](#) ayeti yazılıydı. Ama ironik şekilde, aralarındaki kötü niyetliler doğudaki toprakları da almak için ilerlemeyi sürdürdü, ve Filistin'lileri ırk ayrımcılığına, yerlerinden sürülmeye, aşağılanmaya, katliamlara, mallarının/evlerinin yok edilmesine, yasallaştırılmış işkenceye ve suikastlere maruz bıraktı. İsrail kasıtlı olarak bir sınır çizmedi, sınırlarını esnek tutarak, yeni bölgeleri ve yeni yerleşimleri istila etmeleri için canavarlaştırılmış askerlerini kıstırtacak bahaneler bulabilecekti. Vahşi ve aşağılayıcı faşist işgalinin altında onyıllar boyunca çekilen acı sonunda intihar komandolarının doğmasına yol açtı. Tabii bu da işgal güçlerine istilayı ve barbarlığı sürdürmek için daha çok bahane verdi. Batının propaganda makinesi çatışmanın gerçek yüzünü gizler, ve aslında mağdur olan Filistinlileri saldırgan gibi gösterir. Sayılar yalan söylemez. İsrail işgal güçleri tarafından öldürülen Filistinli sivil ve çocukların sayısı, intihar komandoları tarafından öldürülen İsrail

sivil ve çocukların sayısından kat kat daha fazladır. Filistinliler, tanklara karşı sapan ve taşlarla yapılan umutsuz savaşı sürdürmekten vazgeçti. Bölgedeki adaletsizliğe dünyanın duyarsızlığı, ve bunun üstüne bir de süper güçlerin vahşi ırkçı işgalcilere destek vermesi, Müslümanlar arasında küresel bir öfke ve nefret doğurdu; ve yasallaştırılmış ve yüceltilmiş devlet terörüne meydan okuyan küresel boyutlu bir örgütsel terörizmi tetikledi.

İslam (daha doğrusu Hıslam) yüzyıllardır vardı, ve diğer dinlere kıyasla Müslümanlar şiddete daha eğilimli değildir. İntihar terörizmi tarafsız bir gözle incelendiğinde, dinler veya ideolojilerden çok vahşi işgallerle ilgili olduğu görülür. Dinler ve ideolojiler çoğunlukla politik sebeblere bahane bulmak ve propagandalarını yapmak için kullanılır. Chicago üniversitesi'ndeki Robert Pape, **Kazanmak İçin ölmek: İntihar Terörizminin Mantığı** adlı kitabında da doğru şekilde intihar terörizminin din ile değil işgallerle ilgili olduğunu tartışır. Ayrıca bir çok örneklere de değinir, örneğin 1990'larda Sri Lanka'daki Marksist Tamil Kaplanları'nın intihar saldırıları, ki bu, 2000'deki İntifada'dan önce işgalci İsrail askerlerine ve tanklarına karşı sapanlar, taşlar ve tüfekler kullanan Filistinlilere ilham kaynağı olmuştur. Aslında Lübnan, Sri Lanka, çeçenistan, Kaşmir ve Filistin'deki intihar terörizm kampanyalarının büyük çoğunluğu işgal güçlerini çekilmeye zorlamak amacıyla taşır. Hiç şaşırtıcı değil, Eyman el-Zevahiri ve onun terör örgütü İslami Cihad, İsrail'in 1967'deki haklı savaşının ardından işgalciliğe başlamasından sonra doğmuştur. Hiç şaşırtıcı değil, Rusların Afganistan'ı istilası ve işgali, Amerika'nın kukla ve baskıcı krallar ve emirler yoluyla Orta Doğu'yu işgali ile birlikte Usame bin Ladin ve El-Kaide'nin doğmasına sebep olmuştur. Hiç şaşırtıcı değil, Rusya'nın çeçenistan'ı vahşi işgali, Şamil Başayev ve onun terör örgütünün doğmasına sebep olmuştur. Yine hiç şaşırtıcı olmayan şekilde Amerika'nın Irak'ı işgali Ebu Musab el-Zarkavi ve yüzlerce diğer intihar bombacılarının ortaya çıkışına yol açmıştır. İsyancıları veya direnişçileri ile kıyaslandığında, işgalciler işgal ettikleri topraklar üzerinde çok daha barbar eylemlerde ve terörizmde bulunur, buna rağmen bu devlet terörü dünyadan zekice gizlenir. İronik olarak, terörist direnişçileri yaratan veya gelişimlerine yeterince katkıda bulunan işgalciler, bu terörirst saldırıları işgallerine devam edebilmek için bahane olarak kullanır. İşgal güçleri, vergi ödeyenlerin korku, yabancı düşmanlığı ve vatansever duygularını zekice kullanır, ve onların dış ilişkiler konusundaki bilgisizliğinden yararlanır. Hükümet örgütleri, vahşi ve kanlı işgallerini, kötülük ve barbarlığa karşı yapılan haklı bir eylem gibi göstermek için zekice çalışır. örtülü operasyonlar düzenlemesi, dünyaya yanlış veya sahte bilgiler sunma kampanyaları için gizli örgütlere para yağar. İşgal politikalarını desteklemeleri için gizlice medya patronları ve akademisyenler kiralanır. Hiç şaşırtıcı değil, açıkça yapılan bütün dolandırıcılık, hile ve yalanlara rağmen Amerikan medyası Irak'a yaptığı saldırganlığı haklı çıkarmak için Neocon-Siyonist-Haçlı koalisyonuna yeşil kart verdi. Saddam'ın ABD A.Ş.'nin kuklası olarak Kürtlere ve İran'a yaptığı korkunç zulüm zamanında, Rumsfeld'in Saddam ile el sıkışma fotoğrafları, savaş kışkırtıcılarının ikiyüzlülüğünü gösteren suçlayıcı bir manşet olacağı yerde, her nasılsa bir dipnot olarak kaldı.

O zamandan beri şiddet sürecine her iki tarafın din fanatikleri tarafından hız kazandırıldı. Bir tarafta Siyonist-Haçlı-Kapitalist koalisyon, diğer tarafta Selefi-Molla-Taliban koalisyonu kendi çizelgelerine göre ateşi körüklemeye devam etti. Siyonistler daha çok toprak peşindedir; Haçlılar kanlı Armageddonun peşinden gelecek Cezbe için dua eder; diğer grup ise Mehdinin gelip kılıcıyla taşlara arkasında saklanan Yahudileri araması için ağlaşıp durur. Hristiyanlar ve Müslümanlar arasındaki son zamanlardaki çatışmanın bir diğer yönü de komünizmin ölmesinden sonra "kötü"ye giydirilen ayakkabıların boş kalmasıdır. çatışmalar ve kitlesel paranoya ile politik ve mali sermayesini güçlendiren küresel oligarşi, komünizmin yerine geçecek bir şey arıyordu. örtülü operasyonlar, kışkırtmalar, haksız savaşlar, zorba kuklalar, iki kötünden daha az kötü olanı seçme politikası ve gelecekteki teröristlerin eğitilmesi ile görev nerdeyse başarılmış durumdadır.

Şimdi, genel anlamda Müslümanlar ve özel anlamda Araplar kötünün yeni yüzü olarak vaftiz edilecek. Bir başka soykırıma ve nükleer silah kullanımına, ve peşinden gelen pişmanlık gözyaşlarına, itiraf seanslarına, ve "Bir daha asla!" çığlıklarına şahit olursak, tarihi bilenler olarak şaşırمامamız gerekir.

İnsanlar Tanrı vergisi akıllarını kullanmak yerine din adamlarını ve politikacılarını körü körüne takip ettiği sürece, Şeytan Ademoğulları arasında yapay bölünmeler, düşmanlık ve nefret yaratmak için elindeki her yöntemi kullanacaktır. Ve Habil ile Kabil'den beri ayartma konusunda başarılı bir geçmişi olan Şeytan, dünya üzerindeki yozlaştırma, yoketme ve kan dökme eylemleri için en iyi müttefikler olarak hep din adamlarını ve aşırı milliyetçi politikacıları bulmuştur.

Doğu'ya, Müslümanlara ve Orta Doğu'ya

Aşğıdaki sözlerin sahibi size düşman değil, sizinle aynı kitabı ve tarihi paylaşan biridir. Sizinle candan ilgilenen biri. Sizin derdinize ve başınıza gelen belalara geceleri ağlayan biri. Sizin cömertlik ve içtenliğinizi, bir türlü gerçekleşmeyen düşlerinizi, umutlarınızı, trajedilerinizi, korkularınızı, aptallık ve yanılığlarınızı bilen biri. Ne olur bir kerecik kulak verin ona. önyargı ve bağnazlığa, saplantı ve nefrete hayır deyin.

Gerçeği kabul edelim ki gerçek bizi özgürlüğümüze kavuştursun.

Sorunlarınızın nedenini dışınızda aramayın; aynaya bakın önce. Tamam, öteki ulusların yayılmacı emellerini; insanlarınıza karşı yürüttüğü gizli-açık siyasi, ekonomik ve kültürel çalışmalarını görmezden gelin demiyorum. Ama kendinizi değiştirmedikçe durumunuzu değiştirmezsiniz. Hem tarihinizdeki işgallerinizi, saldırılarınızı, kıyımlarınızı özleyeceksiniz, hem kokuşmuş Emevi, Abbasi ve Osmanlı halifelerinin yayılmacı siyasetleriyle övüneceksiniz, hem de size aynı şeyleri yapan başkalarını yereceksiniz! Bu çifte standart ahlaki olamaz. Allah size de aynı gücü verseydi bu tavırla dünyayı sizin şu andaki güçlü düşmanlarınızdan belki daha çok bozup ezecektiniz. Kendinizi ve yurdunuzu düzeltmedikçe onları sürüp çıkaramazsınız. Kendinize kendiniz merhamet etmedikçe başkasından merhamet bekleyemezsiniz.

Gerçeği kabul edelim ki gerçek bizi kendini beğenmişlikten kurtarsın

Geçen yıla ait buluşların patent listesine bir bakın. Sizin grubunuz, ulusunuz ve dininizden olanların kaç patenti var orda? Bilgi ve teknolojik ilerlemenin yaşam kadar önemli olduğu bir dünyada sizin durumunuz hakkında çok şey anlatır bu. Gelişmiş ülkeler listesine bakın. Orda sizin grubunuz, ulusunuz, dininizden kaç ülke var? Yüzyıllar önce demokrat, uygar, adil, ve özgür olmanın örneği idiniz; matematik, gökbilimi, tıp ve felsefede öncüydünüz. Bir de şimdi bakın çevrenize. Aynaya bakın. Kimi görüyorsunuz? Osmanlı şeyh ül-islamı tarafından verilen dini fetvalara uydunuz habire. Kuzey Afrika'dan İran'a, bugünün Türkiye'sinden Arabistan yarımadasına uzanan geniş topraklarda matbaayı dahi yasaklayan *fetvalar*. 1455'den ta 1727'ye kadar matbaasız koskoca bir 272 yıl, paha biçilmez bir 100 000 gün heba ettiniz. Avrupa ise Allah'ın doğadaki ayetlerini incelemeye vermişti kendini. Ve karşılığında siz güçten düşüp cehaletin dibine batarken onlar Allah tarafından rönesans, dini reform, teknoloji ve ilerilik gibi nimetlerle ödüllendirildiler. Avrupalılar felsefi tartışmalar yaparken sizin tek uğraşınız kutsal kitabı papağan gibi okumaktı. Oysa o kitapta öğrenmenin, sorgulamanın, bilgi edinip buluşlar yapmanın önemi vurgulanıyordu. Siz yalnızca söylenti ve hurafelerden oluşan elyazması kitaplara ve padişahın tam desteğiyle felsefeyi yok etmeye azimli bir Gazali'nin sefil düşüncelerine takıldınız. Avrupa kendisini kralların ve kilisenin baskısından kurtaracak daha iyi bir sistem ararken siz padişahı ve yapay ilahlarınızı öven elyazması şiirler okuyordunuz. Sonuçta ülkeniz, adınız, görüntünüz ve dininizin anıldığı her yerde gerilik, baskı, dehşet ve yoksulluk akla gelir oldu. Şaşılacak yanı yok bunun. Siz dünyanın serseri takımı oldunuz.

Gerçeği kabul edelim ki gerçek bizim cehalet zincirlerimizi kırsın

Dindarlarınız bir ara, mollalar yönetime geçerse düşlerinizin gerçek olacağı, geçmişinizin görkemli günlerinin geri geleceği umuduna kapıldınız. "İstiklal, azadi, hükümet-i islami" (bağımsızlık, özgürlük,

İslami yönetim) sözünü veriydiler. Ama yalnızca sarıklı sülüklerin kaynaştığı bir gerilik ve şeytani bir yönetim azmağı kazandınız. Kiminiz ise umudunu Afganistan'daki Sünni Talibana bağladı; saygınlığı ve görkemi onlar getirecekti size. Ama getirdikleri, Suudi yönetimden bile berbat bir frankeştayndı: kadınları kara çuvallara tiktılar, o vahşi taşla ölüm cezasını yaşama geçirdiler, eğitimi kadınlara yasak ettiler, cahillik katlana katlana büyüdü ve Afganistan uluslararası bir afyon çiftliğine dönüştü. Atalarınızın kucağınıza bırakıp gittiği din ve mezhebi, veya mollaların, şeyhlerin, imamların öğretilerini sorgulamak aklınızdan bile geçmedi. Size düş diye pazarlanan karabasani hiç sorgulamadınız.

Gerçeği kabul edelim ki gerçek bizi saldırganlıktan kurtarsın.

Allah size gelişme aracı olarak kullanın diye doğal zenginlik vermiş. Ama onun da geliri kokuşmuş, keyifçi, dar görüşlü, gericici ve baskıcı krallar, emirler, aşiret başları ve mollalar tarafında saçılıp savruluyor. Kendisine guya bağlı olduğunuz kutsal kitap size demokratik bir sistemi salık veriyor. Ama siz onu kurup özgür olacağınıza kafeteryalarda, sokaklarda, ve kokuşmuş eskici bürolarında vakit öldürüyorsunuz. Oysa oraların tek ürünü kocaman bir sıfır. .

Gerçeği kabul edelim ki gerçek bizi uyuşukluk ve kölelikten kurtarsın.

İçinde yaşadığınız toplumun yarısına bakın. Karılarınız, analarınız, kızkardeşleriniz, kız çocuklarınız. Ne yaptınız onlara? Diri diri gömdünüz. Peki hâlâ hangi akılla barış, ilerleme ve ilahi esirgeme umuyorsunuz? Siz aynı Allah tarafından yaratılanların yarısını, sizin öteki yarınızı, analarınız, kızkardeşleriniz ve kız çocuklarınızı böylesine aşağılarken ve Allah'ın onlara da tanıdığı insan haklarını gasbederken, onlara insan müsveddesi muamelesi yaparken nasıl umarsınız mutlu olmayı? Bir de kalkıp Allah'a diyeceksiniz ki bütün bu kötülükleri Buhari, Müslim, Tirmizi, İbn Hanbel, İbn Mace, Ebu Davud, Malik, Kafi adındaki ilahlarınızı ve daha nice imamlar güruhunu, mollaları, din adamlarını. hoşnut etmek için yaptınız! Hiçbiri sizi Allah'ın adaletinden kurtaramaz. Zaten, kadın düşmanı inanç ve uygulamaların bedelini çok pahalı ödüyorsunuz. özür dileyin analarınızdan, karılarınız, kızkardeşleriniz ve kız çocuklarınızdan. Firavunlar gibi onlara köle muamelesi yaptığınız için.

Gerçeği kabul edelim ki gerçek bizi aldanişın karanlık kuyularından çekip çıkarsın.

İsrailoğullarının kurban bir ulus konumundan sömüren ırkçı bir güce dönüştüğünü dünya biliyor. Geniş ufuklu pek çok Yahudi de bunun ayırında; onlar da üzüyor ve karşı çıkıyorlar. Dünya biliyor ve pek çok insan kabul ediyor ki Filistin halkı 1948'den beri aşağılayıcı faşist bir politikaya, işgale, işkenceye ve kıyıma maruz kalmaktadır. Dünya biliyor ki İsrail'in öldürdüğü Filistin'li çocukların sayısı intihar bombacılarının neden olduğundan çok daha fazladır. Sayılar ve olaylar yazıya geçirilmiştir; İsrail'in Filistin halkına karşı devlet terörü estirdiği kanıtlanmış bir gerçektir. Ve dünya biliyor ki Haçlı, Siyonist, silah-petrol endüstrisi ve öteki etkin çıkar gruplarının oluşturduğu birliktelik yuvalandığı güç kulelerinde Amerikan halkından toplanan vergi gelirini, silahlı ve politik gücü kullanarak trajediyi sürdürmekte; bu savaştan Armageddon, daha fazla toprak ve daha kanlı getiriler ummaktadır. Ama siz yine de aynayı kendinize tutun. Ne yaptınız; ne hale geldiniz? Suçladığınız Siyonistler kadar siz de ırkçısınız. Ayırimsız bütün Yahudiler suçlu size göre; halbuki sizin de sayıp hayran olduğunuz pek çok ulu peygamber, felsefeci, bilim adamı, ve mucit çıkaran Yahudiydiler. Böylece siz intiharcı bir millete dönüştünüz. Oysa Gandhi'nin mücadelesi sizin için güzel bir örnektir, her ne kadar İngiliz sömürsüne karşı onun direnişi edilgenlikten çok başka özellikler taşırsa da. Ama siz nelerin ardına düştünüz: kara cahil önderler, ırkçı ve istismarcı siyaset erbabı, terör örgütleri, sapık din adamları ve hormonlarınız. Eğer hayvani dürtüleriniz yerine aklınızı işletseydiniz, çağdaş tarihten ders alsaydınız, ırkçılığa ve teröre özendirilen dini öğretiler

yerine Kuran'ı izleseydiniz şimdi Yahudilerin kardeşleri olarak İsrail'le yan yana yaşıyor, Kudüs'ü barış içinde paylaşıyor olacaktınız. Zulme zulümle, ırkçılığa ırkçılıkla, kıyım kıyım ile karşılık verdiğiniz sürece Allah'ın size acımasını bekleyemezsiniz. özgürlüğü ve barışı başkaları için de istemedikçe özgürlüğe ve barışa kavuşamazsınız. "MüSLiM"ini "SiLM"ini (barışını) atarak nasıl Müslim olabilirsiniz?

Gerçeği kabul edelim ki bizi kısıpacına alan dehşeti başımızdan savsın.

İnkarcı ve mezhepçi yolda yürümeyi sürdürmekle yalnızca bu dünyada mutsuz ve itibarsız kalmayı değil öteki dünyada da her halde utanç ve cezayı hak ediyorsunuz...

"İnkâr etmiş olanlara, 'Allah'ın hoşnutsuzluğu, sizin kendinize olan hoşnutsuzluğunuzdan daha büyüktür. İmana çağrıldığınızda inkar ederdiniz,' diye seslenilir. Diyecekler ki, 'Rabbimiz! Bizi iki kez öldürdün, iki kez dirilttin. Şimdi günahlarımızı itiraf ettik. Buradan bir çıkışı yolu var mı?' çünkü YALNIZCA Allah'a çağrıldığınız zaman inkar ederdiniz. Ancak O'na ortak koşulunca inanırdınız. Hüküm üstün ve Büyük olan Allah'a aittir." (40:10-12)

Acı da verse araştırmalar yapıp kendinizi sorgulamanız gerekiyor. Vurdumduymazlığın ve içine körlemesine yuvarlandığınız derin çukurun sizin için bir yazgı olmasını ancak o zaman önleyebilirsiniz. Allah'ın peygamberi aracılığıyla indirdiği gerçek İslami sisteme dönmeniz; önderlerinize kanmadan geçersiz öğretilerin ve çarpıtmaların burgusundan kendinizi kurtarmanız gerekiyor. Allah'ın sesine kulaklarınızı tıkamanız, onun yerine başka dini kuralları ve öğretileri koymanız yüzünden Allah ta sizi kendi aldanişınıza terkettiği için sürekli kayıptasınız.

Yaşam eğlence ve oyundan ibaret değildir... Allah'a verdiğimiz sözü tutup yalnızca O'na kulluk ettiğimizi kanıtlamamız da gerekir.

"Ahrete inanmayanlar Allah tek başına anılınca bunalırlar ama başkaları da anılınca hemen sevinirler." (39:45)

Allah'ın dışında bağlandığınız her şeyi bırakıp yalnızca O'nun yolunu tutmaya var mısınız? Ya da kaybetmeyi sürdüreceksiniz? Gerçeği kabul edelim ki gerçek bizi özgürlüğümüze kavuştursun.

Batıya, Hristiyanlara ve Amerika'lılara

Aşağıdaki sözlerin sahibi size düşman değil, topluluğunuzun bir üyesi ve dertlerinizle en az sizin kadar ilgilenen biri. Bu sözler, sizi bastırmak için dünya takla atma rekoru kırmaya hazır bir politikacıya ait değil; ne de aldanma ve halüsinasyonla dolu paralel bir evrende yaşayan dini bir öndere. Bunlar, barış, adalet ve özgürlük arayışıyla ülkesini terkeden sıradan bir adamın sözleri. Bunlar, aranızda böyle bir sığınak bulduğu için minnettar olan bir insanın sözleri. O yüzden lütfen bu sözlere önyargı duyarak değil umursayarak yaklaşın. İfade özgürlüğünü ve herkes için adaleti her zaman ön plana çıkaran "yaşam tarzınız" hakkında duyacağınız gerçeklerden korkmayın. Benden, başardığınız iyi şeylerin bir listesini dökmemi beklemeyin; medyadaki konuşmalarda ve haberlerde bunları zaten sık sık duyuyor, zaten tatillerinizde kutluyorsunuz. Şüphesiz geçmişteki ve şimdiki iyi şeyleri hatırlamalısınız, hatırlayın ki o iyi şeyleri tekrarlamayı sürdürebilesiniz. Bununla birlikte, diğer sesi de duymalısınız; duymak için henüz bir tatil ayırmadığınız sesi. Egonuzu, milliyetçiliğinizi, vatanseverliğinizi ve duygularınızı okşamaya yatırım yapanlardan duyamayacağınız sözlere kulak vermелisiniz. çevrenizdeki gerçeklere ilgisiz kalarak tarihten silinen uygarlıkların hatasını tekrarlayacağınızı sanmıyorum. Kibirli, ilgisiz, kendini beğenmiş ve bencil olmayın, çünkü bunlar size sadece daha fazla zarar verir.

Gerçeği kabul edelim ki gerçek bizi özgürlüğümüze kavuştursun.

Devlet ile kiliseyi birbirinden ayırdığınız, özgürlüğün önemini takdir ettiğiniz için, Tanrı sizi ilerleme, bolluk ve refah ile kutsadı. Haçlı seferleri, engizisyon mahkemeleri, cennet anahtarları (endüljans), mezhep savaşları, cadı avcılığı, Nazi katliamı, kölelik, ırkçılık, sömürgecilik, kadınları horlayıcı ve dışlayıcı uygulamalar ve cinsel suistimaller gibi, nice savaşlar, zulümler, batıl inançlar ve adaletsizliklerle lekelenen geçmişinize rağmen, geçmiş hatalarınızdan ders almış görünüyorsunuz; farklılıklara hoşgörünün ve bilime saygının olduğu daha iyi işleyen bir toplum olmayı başardınız. Toplumunuzun, önüne gelenle cinsel ilişki içeren yaşam tarzı, cinsel yolla bulaşan hastalıklar, yüksek boşanma oranı, yüksek suç oranı, şiddet öğreten video oyunları, alkol ve uyuşturucu bağımlılığı, kumar, açgözlülük, zengin ve fakir arasındaki büyük uçurum, rahiplerin kötüye kullandığı çocuklar, hapishanelerdeki yüksek kişi sayısı, evsizlik, israf, kirlilik, aşırı milliyetçilik, duyarsızlık vb. sorunlar yığını dolayısıyla çektiği acılara rağmen, yasalarınız, mahkemeleriniz, meclisiniz ve akademik kurumlarınız hala işler durumda. özgürlüğün de yan etkileri vardır, ve birinin yaşamını kendi seçimlerine göre, hükümet baskısından korkmadan sürdürebilmesi en değerlisidir. Toplumunuza karşı en büyük tehlike, para ve lobilerin etkisiyle demokratik sürecin bozulmasıdır. Büyük şirketler finansınızı, medyanızı ve meclisinizi kontrol ettiğinde, demokrasi ve özgürlüğünüz göz yanılığısından başka bir şey olmayacaktır. Bununla birlikte, umut var, çünkü sık sık özeleştiri yapabiliyor; zayıflık ve yetersizliklerinizi kabul edebiliyorsunuz. Toplumsal, ekonomik ve politik problemler konusunda yeni çözümler üretebildiğinizi defalarca gösterdiniz. Geçmişte düşman olduklarınıza kibar ve cömert yaklaşmayı bildiniz.

Gerçeği kabul edelim ki gerçek bizi kendini beğenmişlikten kurtarsın.

Nüfus artışı, kirlilik, ekonomik özgürlük, toplu taşıma, iletişimdeki hız ve kolaylık sebepleriyle dünya küçülmüş durumda; dolayısıyla, yarısı açlıktan ölmek üzereyken, diğer yarısının patlayana kadar yediği bir dünya artık olamaz. Ev hayvanlarına, estetik ameliyatlara, ve hatta ev hayvanlarının estetik ameliyatlarına milyarlarca dolar harcayıp, sürekli şekilde artan tüketim iştahınızı doyumak için dünyanın sınırlı kaynaklarını bir lokmada yutup, sonra da dünyanın geri kalanından din gibi yapıştığınız kapitalizm sistemine sevgi ve hayranlık duymasını bekleyemezsiniz. Hapishane endüstrisinde patlama yaşıyorken, ve oransal olarak dünyadaki en yüksek sayıdaki hapishaneye sahipken, dünyayı özgürlük kalesi olduğunuza

nasıl ikna edebilirsiniz? Zalim, yoz ve gerici kukla rejimleri ve işgalci askeri güçleri destekleyip, sonra da doğrudan veya dolaylı olarak özgürlükten, eğitmeden, ilerlemeden, refaktan ve umuttan mahrum bıraktıklarınız tarafından incitilmemeyi bekleyemezsiniz. Sizi savaştan savaşa, işgalden işgale koşan kibirli canavarlar haline dönüştürecek konvensiyonel veya modern silahların ulusal üretimine bu kadar para ayırıyorken, kendini beğenmiş şekilde özgür ve uygar bir millet olduğunuzu iddia edemezsiniz. Yüz yıldan kısa bir süre içinde yüzden fazla savaşa, örtülü operasyonda ve işgallerde milyonlarca insanın kanını döküp, sonra da barışçılız diye kendinizi kandırmaya devam edemezsiniz. Askeri üssünüze saldıran düşmanınıza misilleme olarak, bir de değil, iki şehri tümüyle yok ettiğiniz için insanlıktan özür dilemeden terörizmi lanetleyemezsiniz. Eğer terörizm sivilleri hedef alarak düşmanı korkutmak anlamını taşıyorsa önce aynaya bakmalısınız, tabii kendi saldırganlığınız ve terör eylemlerinize bahaneler bulmaya çalışmadan. Her gün o kadar çok masum insanı öldüren veya sakat bırakan mayınları yasaklamayı reddedip, sonra da daha özgür ve daha iyi bir dünyadan bahsedemezsiniz.

Gerçeği kabul edelim ki gerçek bizi saldırganlıktan kurtarsın.

Sağ kanattaki din kuruluşlarına dikkat edin; toplumsal veya politik bir konuda ihtiraslı davranıyorlarsa üç kez düşünün. Eğer tarihi kayıtları bir ölçü ise, haklı oldukları zamanlar da vardır, fakat genelde haksızdırlar. Geride kalmış kurgu edebiyatı hayranlarının küresel politikanızı yönetmesine izin veremezsiniz. Ama diğer kanata, ya da diğer gruplara, örneğin Kuveykirlara daha çok dikkat edin. Onların geçmişi, vicdanı, kalpleri barış ve adaleti savunuşları, ihtiyacınız olandır. Size tokat atıldığı zaman diğer yanağınızı çevirin demiyoruz, ama güç ile sarhoş olmaktan sakının. Davud olduğunuzu sanırken, kibriniz ve saldırganlığınız sizi Golyat'a dönüştürebilir. Dönüşüm birden olmayabilir, dolayısıyla aynaya bakarak farkedemeyebilirsiniz; özellikle görmeniz gerekenleri görememeniz için aynayı çarpıtmayı iş edinen politik sihirbazlar ve etrafındakiler varken.

Gerçeği kabul edelim ki gerçek bizi günahlarımızdan arındırsın.

Siz kendi gözünüzdeki merteği görmeyip, başkalarının gözündeki çöpü görmekle ilgili İncil'deki öğütlere sadece dudaklarınızla saygı gösteremezsiniz. Artık kılıçla yaşayanın kılıçla öleceği gerçeğini gözardı edemezsiniz. Arkadaşlarınızı, yarı arkadaşlarınızı, veya potansiyel arkadaşlarınızı incitmek için her yolu denemekteyken, "Düşmanınızı sevin" diye vaaz vermeye devam edemezsiniz artık. "Preemptory strike" ifadesiyle yumuşatılıp sunulan "demir kural"ı haklı çıkarmak için bu kadar uğraşıyorken, "altın kural"dan bahsedemezsiniz artık. Bir taraftan küçük adaları ve gemileri işkence merkezleri haline getirip, "karadan uzak sorgulama" isimli şeytani bir entrikanın mucidi olup, diğer taraftan insan hakları ve özgürlükten bahsedemezsiniz artık. Bir zamanlar Birleşmiş Milletler'in kuruculuğuna ve İnsan Hakları'na önderlik eden Amerika, neden şimdi işkenceyi uluslararası bir yatırım ve yüksek teknolojili bir olay haline getirdi? Ebu Garib ve Guantanamo gulaglarının oluşmasına siz nasıl izin verirsiniz? Evet, Stalin, Mao, Hitler ve Pol Pot'un rekorunu kırmadınız, ama zaten onlarla yarış halinde olmamanız gerekir. Kurucu atalarınız, özgürlük uğrunda savaşı ve insan tarihindeki en iyi hukuk belgelerinden birini tasarlama emeğini siz süper bir savaş makinesi ya da dünyanın kovboyu haline gelesiniz diye vermedi. Kısa tarihinizde, düzinelerce ülkeyi ayırım yapmadan bombaladınız, yüzlerce şehri yok ettiniz ve milyonları öldürdünüz. Pearl Harbor'da sayıları üç bini geçmeyen askerleri kaybetmenize misilleme olarak iki büyük şehri sivil halkı ile birlikte yok ettiniz. Bir zamanlar sizin eğittiğiniz ve para desteği sağladığınız terör örgütünün, sayıları üç bini geçmeyen sivili kaybetmenize yol açmasına misilleme olarak iki savaş başlattınız, yüz binleri öldürdünüz, bir sürü şehri yok ettiniz, ve hala yok edecek ülke arıyorsunuz. İntikamınızı, saldırganlığınızı, diğer insanların yaşamlarına olan saygısızlığınızı nasıl olur da "özgürlük" veya "uygarlık" olarak etiketleyebilirsiniz? Halkla ilişkiler salonlarınızda yaldızlı isimler uydurup suç ortağınız olan medya şirketlerine dağıtarak gerçeği değiştiremezsiniz. Bir kukla rejimi diğeriyle değiştirip, Suudi Arabistan, Mısır, Pakistan ve İsrail'deki baskıcı ve zalim zorbaları destekleyip, sonra da "özgürlük" ve

"demokrasi" şampiyonları olduğunuz için kendinizi kutlayarak dünyayı kandıramazsınız. Dinine, milletine ve rengine bakmadan her bir masum insanın yaşamına eşit derecede değer vermedikçe, ahlak, haklar ve Tanrı hakkında vaaz veremezsiniz. Bir çok savaşı, yıkımı, dehşeti ve terörü dünya üzerindeki bir çok millete evinizdeki yaldızlı yaşam tarzınızı bile değiştirmek zorunda kalmadan taşıyabiliyorsunuz. Şimdi kalkmış öfkeleniyor ve diğerlerine tattırdığınızdan küçük bir parça tattınız diye adalet talep ediyorsunuz.

Gerçeği kabul edelim ki gerçek bizi aldanışın karanlık kuyularından çekip çıkarsın.

Bütün bir milleti teröre boğmayı, şehirlerini yok etmeyi, çocukları ve gençleri "demokrasi ve özgürlük" adı altında öldürmeyi, işkence etmeyi ve aşağılamayı neden hafife alalım? On binlerce sivili öldüren, güleryüzlü yalancılar oldukları da kanıtlanmış katiller, neden sırf "ikincil hasar" sihirli sözcüğünü kullanıyorlar diye affedilsin? Bombalarla çocukların beyinlerini dağıtmak, kollarını ve bacaklarını koparmak, neden uygarlık olarak değerlendirilsin, neden kafa kesmekten farklı görülsün? Bütün bir bölgeyi veya şehri ve halkını tek bir düğmeye basarak öldürmek, neden tüm umutlarını söndüren güçlü düşmanlarının arasında kendini patlatarak intihar eden bombacının yaptığına eşit veya daha kötü olarak değerlendirilmesin? Neden daha çok insanı öldürmek için tek bir düğme kullanmak uygar bir davranış sayılsın da öldürürken kendi canını feda etmek sayılmasın? Neden iyi silahlanmış şişko bir kitlese katilin gülümsemesi, fakir bir insanın acı ve öfkesinden daha sempatik sayılsın? Dürüstçe biri nasıl olur da işgalci yabancı askeri gücü özgürlük savaşçıları olarak adlandırabilir? Nasıl olur da, sırf yalanlarla aldatılarak seferber edilmiş kibirli ve ölümcül bir işgal ordusuna karşı savaş verdikleri için yerli halk terörist olarak damgalanabilir? Neden Amerika'nın fakir çocukları, fakir ülkelerin çocuklarını öldürmek için kullanılıyor?

Gerçeği kabul edelim ki gerçek bizi çevremizi kuşatan şiddetten kurtarsın.

Dinine veya milletine bakarak bir suçluyu diğerinden daha iyi görmemelisiniz. Medyanız ne Sırp tecavüzcülerini ve katillerini Hristiyan katilleri olarak sundu, ne de binlerce cana kıyan, uzun bir mezheb terörü kampanyası sürdüren IRA teröristlerini Hristiyan teröristleri olarak etiketledi. Sabra ve Şatilla kamplarındaki binlerce Filistinli mülteciyi katleden Hristiyan milisler, nasıl olduysa medyanızda haber olduklarında Hristiyanlıklarını yitirdiler. Siyonist dava iddiasındaki terörist gruplar için de aynısı geçerli. Dahası, bilmelisiniz ki hangi millete ait olursa olsun veya halkı hangi dinden olursa olsun devlet terörizmi, bireysel veya örgütsel terörden çok daha acımasız, tehlikeli ve fesattır. Savaşa, şiddete ve terörizme hayır derken tutarlı ve adil olmalısınız. Barış elçileri, zulmü, zalimlerin üniforma giyip giymediğine bakmadan protesto etmeli ve lanetlemelidir. Eğer askeri üniformalar terör eylemlerini, yok etmeyi, veya soykırımı haklı kılıyorsa, o zaman Nazi askerleri de sempatinizden payını almalı.

Gerçeği kabul edelim ki gerçek bizi özgürlüğümüze kavuştursun.

Tek dünya, tek toplum

Ademoğulları'nı yabancılaştıran ve birbirlerine karşı canavarlaştıran milliyetçi virüsü temizlemeliyiz. Tüm dünyayı tek bir topluluk olarak değerlendirmeli ve insanlık arasında yükselen duvarları ve yapay sınırları ortadan kaldırmak için çok çalışmalıyız. Bu sadece ahlaki açıdan doğru olan değil, aynı zamanda bu küçük gezegen üzerinde hayatta kalabilmenin de tek yoludur. Bu gezegene, bu değerli Dünya'ya artık umursamaz davranamaz, artık diğer milletlerle olan ilişkilerimizde miyopluk derecesinde bencil olamayız. Aksi takdirde, kendimizi birbirimizin kirliliğiyle zehirler, küresel ısınmanın yol açtığı felaketlerin acısını çeker, ulusal üretimimizin büyük bir bölümünü harcar, bir sürü masum insanın kanını döker, dünyanın diğer yanındaki ekonomik ve politik problemler yüzünden güvenliğimiz için bireysel özgürlüklerimizi kaybederiz. Dünya küçüldü ve sorunlar her zamankinden daha çok paylaşılar hale geldi. Şimdi bir dünya gibi davranma zamanıdır, yeni bir bakış açısıyla Birleşmiş Milletler ruhunu yeniden canlandırma zamanı. Aşırı milliyetçiliği, maço yaklaşımları, başka bir dünya savaşını, sürekli olarak bizim dışımızda bir "kötü" arayışını, şiddet ve teröre misilleme olarak kendi versiyonumuzdaki şiddet ve terörü artık kaldıramayız. Teröristlerin veya savaş çıkartkanlarının bakış açımızı ve kaderimizi tanımlamasına izin veremeyiz; çünkü bu insanlığa sadece daha çok felaket getirir. Şeytani fısıltıcıların bizi bir başka ırka karşı nazi katliamı yapmaya sürüklemesine izin vermemeliyiz; dersimizi almış olmalıyız. Ülkelerimizdeki baskıcı rejimlere, yozlaşmış önderlere, krallara veya emirlere izin vermemeli; yozlaşmış zorbalardan daha cesur olmalıyız. Demokrasilerimizde, kanser tümörü misali büyüyen yasama, yargı ve yürütme organlarına yayılan miyop ve açgözlü gruplara karşı uyanık olmalıyız.

İnşallah, bu yüzyıl "Sadece Allah" bayrağı altında birleşmenin yüzyılı olur, böylece Adem'in çocukları birbirlerini barışla selamlar ve "sizin sisteminiz/dininiz size, bizim sistemimiz/dinimiz bize" der. Böylelikle, tüm insanlık, tanrıtanımazlar ve çoktanrıcular dahil olmak üzere, bu gezegeni barış ve adaletle paylaşır.

Tanrınız olan Rab Tek Tanrı'dır.
Tanrınız olan Rab'be tapacaksınız
tüm kalbinizle,
tüm içtenliğinizle,
tüm aklınızla,
tüm gücünüzle (Eski Ahit/Yasa Kitabı 6:4; Yeni Ahit/Markos 12:29-30)

ALLAH, kendisinden başka tanrı olmadığına şahadet eder; melekler ve adaleti gözeten ilim sahipleri de... O'ndan başka tanrı yoktur. üstündür, Bilgedir. (3:18)

De ki, "Kitaplılar! Bizimle sizin aranızda aynı olan bir ilkeye geliniz: ALLAH'tan başkasına kulluk etmeyelim ve O'na hiçbir şeyi ortak koşmayalım, birimiz diğerini ALLAH'tan sonra rabler edinmesin." Kabul etmezlerse, "Şahit olun, biz müslümanlarız!," deyin. (3:64)

Gerçek, tüm gerçek, sadece gerçek.

O halde:

- Gelin Kuran'ın dışındaki bütün öğretileri bırakalım; dini yalnızca Allah'a özgüleyelim.
- Haçlı-Siyonist birlikteliği; başımıza sardığı baskıcı kukla yönetimler, kanlı savaşlar ve gizli işlerle aramızdaki kıytırık öğeleri kışkırtarak İslam'ı şer gibi gösteriyor. Buna engel olalım.
- Baskıcı kralları devirip kendi önderlerimizi seçerek barış, özgürlük ve adaleti sağlayalım; kentlerimizi bombalamak, ülkelerimizi ele geçirmek, doğal zenginliklerimizi yağmalamak ve oraların insanlarını aldatmak için Haçlı-Siyonist birliğinin kullandığı özgürlük bahanesini elinden alalım.
- Mücadelemizde kurşun ya da bomba değil akıl ve bilgeliği kullanalım .
- Hurafe ve ortaçağ kültürünü bırakalım; yeni uğraşımız bilimsel girişimcilik olsun.
- Analarımıza, kızkardeşlerimize ve kızlarımıza ikinci sınıf insan muamelesi yapmayı bırakalım; saygınlıklarını, özgürlük ve kişiliklerini onlara geri verelim.
- Dualarımızda Hristiyan, Budist, Yahudi, Agnostik, kısacası zulüm ve savaş yerine adalet ve barışı destekleyen herkesle birlik olalım.
- Bu konunun tartışılması için yurt içinde ve yurt dışında konferanslar düzenleyelim. Her mezhebin ya da tarikatın önderini elbet çağırabiliriz. Ama tartışmaları tekellerine alıp çalmalarına engel olalım çünkü geçmişte onların Müslümanları çok kötü yönlendirdiğini gördük.

- 1 İzleyen tüm ifadeleri tüm mezhebler benimsemiştir diye bir şart yoktur, fakat çoğu Kuran'ı terkeden mezheplerdeki yaygın inanışlardır.
- 2 Bu konuda yazılmış yüzlerce kitap vardır. Mahmud Ebu Rayya'nın kitabı, *Adwa' 'ala al-Sunna al-Muhammadiya*, göze çarpan bir kitaptır çünkü Ebu Rayya o zamanın Sünni ulemasından biri olup *hadis ve sünnet*teki problemleri göstermek için "güvenilir" diye adlandırdığı kaynakları kullanmıştır. Sözde "güvenilir *hadis* kitapları"na sızan pislikler hakkında Sünni bir alimin dürüst bir itirafı olarak düşünülebilir. Ayrıca Reşad Halife'nin çığır açan *Kuran, hadis ve İslam* kitabını da şiddetle öneriyoruz. Bu kitap ilgili Kuran ayetlerini hatırlatarak şeytani öğretilerin büyüsunü bozuyor; en hızlı panzehir kitaplardan biri olma niteliğini taşıyor. Ahmed Kasım'ın *hadis: Yeniden Değerlendirme* kitabı bir diğer iyi kitap. Benim kitabım, *Müslüman Din Adamlarına 19 Soru*, ince bir kitap olmasına rağmen, seçilen konularda eleştirel inceleme ve tartışmaları içeren ondokuz soru içeriyor. Dr. Caner Taslaman tarafından yazılan *Uydurulan Din ve Kuran'daki Din* isimli kitap, mezheb öğretilerini kapsamlı şekilde değerlendirmesi ve karşıt güçlü savlar sunması ile kayda değer bir başka kitap. Hıslam üzerindeki Yahudi etkisi için, Abdullah Aymaz'ın *Tefsirde İsrailiyat* kitabını öneriyorum.
- 3 çağdaş Hristiyanlığın daha ayrıntılı bir eleştirisi için, *Hristiyan Din Adamlarına 19 Soru* isimli kitabımı okuyabilirsiniz.